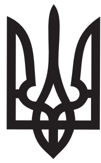
П'ЯТНИЦЯ, 29 ГРУДНЯ 2006 РОКУ ■ № 249 (3999)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Бум на злітній полосі

Упродовж двох наступних років у державному аеропорту «Бориспіль» планують побудувати ще один термінал. Ним щороку зможуть скористатися майже 12—14 мільйонів пасажирів. Про це розказав міністр транспорту і зв'язку Микола Рудьковський (на знімку) під час звітної прес-конференції в аеропорту. За його словами, будівництво нового терміналу коштуватиме 190—200 мільйонів доларів. А профінансує цей проект Японія, яка надала кредит під державні гарантії.

Микола Рудьковський також упевнений, що протягом найближчих 50 років «Бориспіль» зможе забезпечити й зростаючі потреби у пасажирських перевезеннях. Міністр повідомив, що збільшити кількість пасажирів утричі дасть змогу другий етап реконструкції аеропорту, який, зокрема, передбачає будівництво лінії швидкісного потягу від Борисполя до Києва у 2008—2010 роках, повідомляє офіційний сайт Мінтрансу України.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА та Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Тонемо в багні

Прочитала на першій сторінці «Голосу України» за 8 листопада цього року матеріал Олександри Капінос «Не тільки лаяти». У ньому йдеться про хорошу роботу Хмельницької міської влади і працівників ЖЕКу. Публікація мене дуже здивувала, бо в нас ситуація протилежна. Два роки я звертаюся до міської влади з проханням відремонтувати дорогу, але досі жодних змін немає. Дорога в нас грунтова, розмита дощами. Навіть після невеликих опадів по ній неможливо ходити. Ми тонемо в багні.

Неодноразово зверталася в райвиконком, щоб засипали її, бодай щебенем, але крім обіцянок, так нічого і не домоглася.

На нашій вулиці мешкають здебільшого люди пенсійного віку та учасники війни, але є й молоді мами з дітьми, яких уранці треба відводити до садка. А після дощу це просто неможливо.

Ольга ФОМІНА.

Кривий Ріг Дніпропетровської області.

КОРОТКО

■ Івано-франківські оперативники вилучили 20 тонн неякісної риби (УНІАН).

■ АМК оштрафував «УкрГаз-Енерго» на 170 тис. грн. за невчасне надання інформації про реалізацію газу та укладання договорів зі споживачами.

■ У Тернополі блокуватимуть колеса автомобілів, припаркованих у недозволеному місці (УНІАН).

■ Прокуратура Сумщини передала до суду справу проти посадовця райдержадміністрації, який незаконно виділив 120 га землі.

■ «Газпром» офіційно повідомив Литву, Польщу і Німеччину про можливі проблеми з транзитом газу через Білорусь.

■ «Укртелеком» продовжив до 31 березня 2007 року дію таксофонних карток старого зразка.

■ НОВИНИ

Старі автомобілі, ласкаво просимо!

До України знову можна буде ввозити автомобілі, яким більше восьми років з дня виготовлення. Відповідний Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо реєстрації транспортних засобів», прийнятий Верховною Радою 6 грудня 2006 року, днями підписав Президент Віктор Ющенко. Водночас для таких транспортних засобів під час їх першої реєстрації в Україні пропонується встановити підвищені ставки податку порівняно з тими транспортними засобами, які використовувались менше восьми років. Ці зміни будуть впроваджені з дня вступу України до Світової організації торгівлі.

Церкви горять

Днями в селі Нові Безрадичі Обухівського району Київської області згоріла греко-католицька церква. Як повідомив ігумен Київського Василіянського монастиря УГКЦ отець Василь Тучапець, позавчора, приблизно о 5. 20 ранку, зловмисники підпалили привезену з Коломиї дерев'яну церкву. Він зазначив, що цей храм було встановлено за ініціативи та на кошти місцевих парафіян. Священнослужитель наголосив, що селяни прикро вражені і здивовані тим, що в державі, яка вважається християнською, у XXI сторіччі трапляються такі речі. Водночас, наголосив він, місцева спільнота має намір на місці згорілого храму побудувати новий, але цього разу — мурований.

Податкова дикість

Україна потрапила у двадцятку найгірших країн для платників податків. Такого висновку дійшли Всесвітній банк і «PricewaterhouseCoopers», проаналізувавши рівень податкових ставок і методи збирання податків, повідомляє «Обком. нет» з посиланням на російські «Ведомости». У спеціальній доповіді ці організації досліджували 175 податкових систем світу, які оцінювали за критеріями рівня податкового навантаження, простоти законодавства, часових витрат на сплату податків і їх кількості.

Найкраща фіскальна система — на Мальдівах: це податковий рай, де для сплати одного податку (9,3% доходу) компанії потрібно менше години на рік. У двадцятку найкращих також входять ОАЕ, Ірландія, Швейцарія, Нова Зеландія, Данія та Норвегія. Серед найгірших — Болівія, Венесуела, Китай, Алжир, Україна і Білорусь.

Один з авторів дослідження, економіст Всесвітнього банку Рита Ромальо зазначає, що бідні країни мають заплутанішу систему і вищі ставки, тому 80% їхнього бізнесу працює неофіційно і податків не платить.

Народний депутат України, член фракції БЮТ Микола ТОМЕНКО заявляє, що завданням опозиції у столиці є розсекретити бюджет Києва на 2007 рік і проконтролювати його виконання

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

На захисті державних інтересів і таємниць

Комітет з питань національної безпеки і оборони визнав задовільним стан готовності Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації до виконання основних завдань з нового року. Таке рішення члени комітету ухвалили за результатами виїзного засідання, на якому розглядали становлення Держспецзв'язку.

Народні депутати звернули увагу на проблеми, які виникли у ході становлення Держспецзв'язку і потребують невідкладного розгляду, законодавчого врегулювання, а також належного фінансування. Зокрема, гостро постає проблема забезпечення належного функціонування державної системи урядового зв'язку як системи, що діє в інтересах управління державою, за умов можливої приватизації ВАТ «Укртелеком».

Ухвалено рішення про створення у комітеті робочої групи за участю представників Держспецзв'язку, СБУ та інших державних органів для узгодження позицій щодо законодавчого врегулювання діяльності у сфері забезпечення інформаційної безпеки, зокрема, розробки концепції інформаційної безпеки України.

(Закінчення на 1-й стор.).

Опудало, схоже на Черновецького, запустили в космос

Учора під Київською міською держадміністрацією знову протестували проти нових комунальних тарифів. Цього разу організатори (ініціативна група з проведення міського референдуму про відставку міського голови та партія «Велика Україна») вдалися до радикальних заходів і відправили опудало, схоже на Леоніда Черновецького, в... космос на повітряних кульках **(на знімку)**. Крім того, всім перехожим пропонували зробити те саме і роздавали кульки з фотографією міського голови.

Нагадаємо, з часу, коли в Києві було істотно підвищено тарифи на комунальні послуги, не припиняються акції протесту з вимогами скасувати подорожчання та відправити у відставку тих, хто таке рішення ухвалив.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Від контролю за розслідуванням справи про отруєння Віктора Ющенка відсторонено заступника Генпрокурора Рената Кузьміна. Про це, посилаючись на джерело у прокурорському відомстві, повідомляє видання «Трибуна»

Сьогодні на засіданні ЦВК буде розглянуто матеріали ініціативних груп всеукраїнського референдуму за народною ініціативою з питань вступу України до НАТО та ЄЕП

■ ВІТАННЯ

Шановні співвітчизники! Дорогі товариші!

Прийміть щиросердні вітання з Новим, 2007-м, роком та світлим святом Різдва Христового!

Рік, що минає, був багатим на важливі події, а для багатьох став роком істини та остаточного визначення. Завдяки мудрості та виваженості українського народу політичні суперечки в сім'ях нарешті поступилися звичайним людським прагненням любові, миру і достатку, добра і злагоди, а наша держава взяла курс на вирішення найнагальніших соціально-економічних завдань.

Дякую вам за підтримку та довіру, яку ви виявили під час парламентських виборів 2006 року. Ця наша спільна перемога дасть змогу втілити в життя ідеї соціальної справедливості, посилити соціальний захист населення, підвищити зарплати і пенсії, а отже — покращити життя кожної родини. Впевнений: закладений у 2006 році фундамент невдовзі стане сучасною європейською домівкою з високими соціальними стандартами.

Щиро вітаю вас усіх, ваших близьких і рідних з Новим роком та Різдвом Христовим! Нехай Новий рік принесе вам радість, оптимізм, здійснення мрій, а Господнє благословення і ласка оберігають і допомагають на життєвому шляху.

Щасливого Нового року і веселого Різдва!

З глибокою повагою,
народний депутат України від Соціалістичної партії України, голова Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці
Іван БОНДАРЧУК.

***

Шановні громадяни України!

Від щирого серця вітаю вас із довгоочікуваними і світлими святами — Новим роком та Різдвом Христовим!

Це всіма нами любимі й радісні дні з дитинства, що наповнені світлом свята спільної радості, веселощів, очікування чуда й казки, душевного тепла й надії.

Озираючись назад, можна сміливо сказати, що 2006 рік був прожитий не дарма.

Цей рік був насичений подіями, напруженою працею, глибоким змістом та звершеннями.

Він подарував нам радість зустрічей і відкриттів, перемог і досягнень, новий професійний та життєвий досвід.

Напередодні Нового року прийнято загадувати бажання і вірити, що вони обов'язково здійсняться.

Від усієї душі зичу вам великого людського щастя, міцного здоров'я, добра й радості, вірних друзів та близьких людей поруч.

Нехай прийдешній рік виправдає ваші найдобріші надії і прагнення, принесе нескінченну радість та безмежне кохання.

З Новим роком та Різдвом Христовим!

Народний депутат України Сергій МІЩЕНКО.

■ НАСТУПНОГО РОКУ

Третя сесія з європейським вінцем

Наступну, третю, сесію Верховної Ради України п'ятого скликання відкриють 6 лютого 2007 року, а закриють 12 — 13 липня. Відповідно до затвердженого окремою постановою парламенту календарного графіка, за цей час законодавці планують 12 тижнів працювати в режимі пленарних засідань. Зокрема, це перший (повний) і третій тижні лютого, другий і третій — березня, перший і третій тижні квітня. У травні в сесійній залі народні депутати працюватимуть з 14 по 18 число і з 21 по 25, у червні — з 4 по 8 і з 18 по 22, у липні — першого і другого тижня. 13 лютого, 13 березня, 10 квітня, 8 травня, 12 червня і 10 липня в парламенті — Дні уряду.

Окрім пленарних засідань, по середах законодавці традиційно працюватимуть у комітетах і фракціях. Цій роботі вони запланували присвятити тижні — з 12 по 16 лютого, з 5 по 7, 9 березня, 11 — 13, 30 квітня, 3 — 4 та 7, 10 — 11 травня, 11, 13 — 15 червня. Останні тижні кожного з перших п'яти місяців народні обранці присвятять роботі безпосередньо з виборцями. Завершиться сесія непересічними і для законодавчого органу, і для всієї України подіями. 5, 6 і 9 липня у Верховній Раді — пленарні засідання Шістнадцятої щорічної сесії Парламентської асамблеї Організації з безпеки та співробітництва в Європі.

На захисті державних інтересів і таємниць

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

(Початок на 1-й стор.).

Члени **Комітету в справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів** на виїзному засіданні, яке відбулося у селі Лютіж Київської області, ознайомилися з діяльністю Всеукраїнського центру професійної реабілітації інвалідів. Центр було відкрито у 2002 році, тут пройшли професійну реабілітацію за дев'ятьма робітничими професіями майже 1300 інвалідів I—III груп. Більш як половина його випускників працевлаштовано за набутою спеціальністю. Народні депутати оглянули навчальні та житлові корпуси, поспілкувалися з курсантами центру. Голова комітету Петро Цибенко передав благодійну гуманітарну допомогу центру з нагоди новорічних та різдвяних свят.

Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи рекомендує парламенту прийняти за основу законопроект про внесення змін до Лісового кодексу України. На думку членів комітету, прийняття такого документа спричинить вдосконалення нормативно-правового регулювання у сферах земельних відносин, лісокористування та водокористування.

Комітет з питань економічної політики рекомендує парламенту відхилити проект закону про об'єкти національного надбання та інше майно, що може перебувати виключно у державній або комунальній власності. Депутати зазначали, що положення законопроекту є недостатньо коректною спробою кодифікації норм законодавства у частині визначення об'єктів, що можуть перебувати виключно у державній або комунальній власності та не узгоджуються з вимогами Конституції і чинних законів.

У **Комітеті з питань фінансів і банківської діяльності** готують до розгляду проект закону про внесення змін до Закону «Про порядок ввезення (пересилання) в Україну, митного оформлення й оподаткування особистих речей, товарів та транспортних засобів, що ввозяться (пересилаються) громадянами на митну територію України», поданий Кабінетом Міністрів України. Законопроектом, зокрема, передбачається встановити, що товари, які ввозяться громадянами в багажі або пересилаються в міжнародних поштових відправленнях, сумарна митна вартість яких не перевищує 1000 євро, а загальна вага яких не перевищує 100 кг, підлягають обов'язковому письмовому декларуванню та оподатковуються ввізним митом за ставкою в розмірі 20 відсотків митної вартості, податком на додану вартість та в установлених законодавством випадках акцизним та іншими зборами.

Комітет із питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією підтримує проект закону про внесення змін та доповнень до Закону «Про виконавче провадження» (щодо усунення передумов корупції). Ним, зокрема, пропонується заборонити державній виконавчій службі залучати суб'єктів охоронної діяльності під час проведення виконавчих дій та встановити обмеження у часі для виконання рішення суду стосовно юридичної особи-боржника.

За повідомленнями інформуправління Верховної Ради.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин і причин загибелі журналіста Г. Гонгадзе та з'ясування причин зволікання у розслідуванні кримінальної справи

Заслухавши звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин і причин загибелі журналіста Г. Гонгадзе та з'ясування причин зволікання у розслідуванні кримінальної справи про її роботу за період з 21 вересня по 20 грудня 2006 року, Верховна Рада України **постановляє**:

1. Звіт Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин і причин загибелі журналіста Г. Гонгадзе та з'ясування причин зволікання у розслідуванні кримінальної справи про її роботу за період з 21 вересня по 20 грудня 2006 року взяти до відома.

2. Висновки Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин і причин загибелі журналіста Г. Гонгадзе та з'ясування причин зволікання у розслідуванні кримінальної справи про її роботу за період з 21 вересня по 20 грудня 2006 року опублікувати в газеті «Голос України».

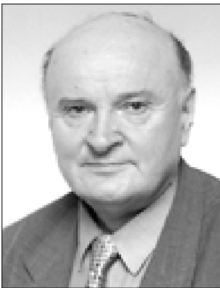
3. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 20 грудня 2006 року.
№ 497-V.

Справу про вбивство Гонгадзе Генпрокуратура хоче поховати

Заява голови фракції Соціалістичної партії у Верховній Раді України Івана Бокого

Через шість років після загибелі журналіста Георгія Гонгадзе не припиняються політичні спекуляції на цю тему. Найрезонансніший злочин в історії України залишається нерозкритим. Але найцинічнішим є те, що керівництво компетентних органів, відповідальне за результат слідства, відверто демонструє свій непрофесіоналізм і небажання розкрити злочин.

Відставку попереднього Генпрокурора Святослава Піскуна Президент Віктор Ющенко пояснив тим, що ГПУ не досягла успіху в розслідуванні вбивства Гонгадзе. Минуло більше року — успіхів немає і понині. Мало того, Медведько і його команда роблять усе, щоб завести слідство в безвихідь і врятувати від відповідальності організаторів убивства журналіста.

Переконливим сигналом того, що керівництво Генпрокуратури цілеспрямовано намагається поховати справу Гонгадзе, є чергова зміна слідчої бригади, яка веде справу. За минулі шість років слідчу бригаду замінювали при кожному Генпрокуророві — п'ять разів. Для чого це робиться? Для того, щоб підмінити брак результату імітацією реальної роботи. Попередні слідчі також були цілком кваліфікованими, проте Медведько знов вирішив змінити слідчих у справі Гонгадзе. Тепер жодних результатів від них вимагати не можна — люди нові, повинні наново вивчити сотні томів кримінальної справи, всю документацію, дані десятків експертиз — це колосальний масив інформації.

Мало того, і сам Генпрокурор, і начальник слідчого управління Р. Кузьмін зайнялися відвертим політичним піаром і особисто «відмазують» усіх причетних до злочину осіб. Посилаючися на політичний тиск на прокуратуру, Медведько і Кузьмін своїми заявами незаконно впливають на хід розслідування. Керівництво Генпрокуратури відкрито заявляє, що в нього є власна версія злочину — нібито справжньою жертвою у вбивстві Гонгадзе є не сам журналіст, а екс-президент Леонід Кучма. Нібито злочин скоєний, щоб дискредитувати Кучму. Яке право мають керівники ГПУ поширювати особисті домисли? Свою думку у справі вони повинні обґрунтовувати виключно на офіційно підтверджених результатах слідства.

Досі посадовці ГПУ не відповідають на запитання, чому не проведена незалежна міжнародна експертиза записів розмов у кабінеті Кучми, здійснених Миколою Мельниченком. Хоча фінансування цієї експертизи передбачене нашою державою.

Дії Медведька і Кузьміна у справі Гонгадзе свідчать про цілковиту моральну і професійну деградацію керівництва Генпрокуратури, яке завдає шкоди національній безпеці України, боротьбі з корупцією, ефективності роботи правоохоронної системи.

Фракція Соціалістичної партії України заявляє, що вважає неприпустимим подальше перебування на посаді нинішнього керівництва Генпрокуратури у зв'язку з очевидною некомпетентністю і замовним характером його діяльності. Соціалісти на найближчому засіданні Верховної Ради ініціюють розгляд питання щодо відповідальності Генпрокурора за розвал роботи прокуратури. Соціалісти звертаються до всіх політичних і громадських організацій України із закликом дати публічну оцінку діям керівництва ГПУ.

Трофейна економіка

■ **ДЕРЖАВНИЙ ІНТЕРЕС**

Унікальність нещодавно створеного Антирейдерського союзу підприємств України очевидна. Сьогодні це єдина в нашій державі громадська організація самооборони власників, у т. ч. промисловців та підприємців, яка представляє інтереси або вже захоплених рейдерами виробництв, або тих, що знаходяться в стадії захоплення.

Нині до її складу вже входить більш як 20 суб'єктів господарювання з усіх регіонів держави. Членами союзу можуть стати всі, хто має напрацьовані алгоритми протидії рейдерам, у т. ч. підприємці та промисловці, керівники комерційних структур, які представляють свої колективи, цілі колективи, правозахисники, колишні співробітники силових структур, які мають значний досвід боротьби з організованою злочинністю, законодавці... (Детально зі статутом організації самооборони українського бізнесу можна ознайомитися на сайті: www. ANTIRAIDER. opg); її штаб-квартира знаходиться на базі київського НВП «Сатурн» (відоме на весь світ тим, що саме тут у кооперації з іншими підприємствами виробляється неперевершений витвір українського технічного генія — оборонний комплекс «Кольчуга»).

На одній з останніх зустрічей зі ЗМІ ініціатори проекту оприлюднили деякі деталі. Зокрема, наголошувалося, що фундаторами новоствореної організації, яка нині вже репрезентує понад 10 тисяч робочих місць, стали досвідчені організатори виробництва, науковці, добре відомі в бізнесових колах фахівці УСПП, аналітики, правозахисники. Серед засновників — представники ВАТ «НВП «Сатурн» (профіль — унікальні космічні технології, якими володіють лише 8 найрозвиненіших країн світу; виграли у рейдерів більш як 20 судів!); ЗАТ «Київсоюзшляхпроект» (єдине в Україні підприємство, що виконує проектну документацію для великих мостів, виграли у рейдерів майже 20 судів!), Київського суднобудівного-судноремонтного заводу (пережили три активні захоплення підприємства; столичних кораблів підтримали 55 народних депутатів), ЗАТ «Укрспецавтоматика», АТВТ ТТФ «Сувенір» та інші.

Ця команда має величезний досвід протидії рейдерам, у тому числі десятки закритих через суд сфабрикованих кримінальних справ, сотні виграних у рейдерів судів, багаторазові зняття арештів майнових активів і т. д. Представники союзу наголошували: сьогодні потрібно виходити на якісно інший рівень протидії рейдерству та якнайширше впроваджувати новітні громадянські технології. З цими добродіями потрібно «воювати» через консолідацію широкого українського загалу та організацію всенародного спротиву. Для вжиття ефективних заходів наша еліта має чітко усвідомити принаймні кілька антибізнесових правд.

Правда перша

Рейдерство, як ганебне антиукраїнське явище, давно вийшло з-під контролю нашої спільноти. Влада, за великим рахунком, нічого не знає... Скільки підприємств уже вкрадено у законних власників, скільки з них взагалі припинило своє існування в результаті рейдерських захоплень, скільки робочих місць знищено, скільки технологічних ланцюжків розірвано, скільки товарів, зокрема й світового рівня, наша держава вже не виробляє, і ніколи не буде виробляти, яких збитків зазнав, і зазнає, державний бюджет, скільки потенційних інвестицій втрачено...

З'ясовується, ця надзвичайно важлива проблема не моніториться, як належить. У нас навіть немає людей, відповідальних за боротьбу з рейдерством. Взагалі! Навіть при Прем'єр-міністрові. А ті комісії, які утворені на найвищому державному рівні та покликані зупинити рейдерів, за дивним збігом обставин, чомусь тихо та непомітно «глохнуть», як скажімо, комісія Юрія Єханурова...

Правда друга

...Сьогодні в дуже багатьох випадках державу, на очах подивованого світу, примушують обслуговувати кримінальні схеми перерозподілу власності. І працювати на користь конкретних ПФГ... Особливо показовим є те, що ці комерційні структури (клани) делегували своїх представників у всі органи держуправління, і ці панове вірою і правдою працюють на своїх патронів! Тобто сьогодні ми повинні вести мову про новий, ще небезпечніший різновид корупції. Зрештою, той чи інший суддя, який приймає завідомо неправосудне рішення, одержує гроші не від людини з вулиці... Її рекомендують представники ПФГ, які «працюють» з цим суддею!

Правда третя

...Нині дедалі частіше промислово-фінансові групи намагаються підмінити і парламент, і уряд, і судову гілку влади, і навіть Президента... Фактично всі ми одержали товариство закритого типу «Україна». А той конфлікт між Президентом, органами виконавчої влади і Верховною Радою, який майстерно вирощують ПФГ, — це не що інше, як наполегливе намагання кожної з них розширитися. Читай: організувати чергову рейдерську атаку, щоб закріпити своє становище. Репреватизувати Україну можна, знову ж таки, тільки за допомогою сучасних громадянських технологій.

Правда четверта

...Рейдери в Україні реально консервують під себе прогалини в чинному законодавстві, чим створюють передумови для занепаду інституту національного підприємництва... Скажімо, чим пояснити, що за останні 10 років у наших владців так і не знайшлося часу, щоб прийняти закон про господарські товариства, який реально захищає інститут власності в Україні? Чому так сталося, що навіть сьогодні, коли наша держава йде до СОТ, ми залишаємось єдиною в Європі державою, яка й досі не має свого закону про захист комерційної таємниці підприємства?! З якого дива? Хіба в Україні не знають, що, скажімо, в Російській Федерації два роки поспіль боролися із США за одне-єдине формулювання у своєму законодавстві, яке забезпечує право на захист комерційної таємниці та інтелектуальної власності?

А хто відповість на запитання: які загрози несе вітчизняній економіці інститут міжнародних стандартів якості ISO, який нам нав'язують щосили, і який, знову ж таки, не має відповідної законодавчої бази?.. Надсилаючи невідомо куди і кому матеріали, в яких повністю розкривається специфіка підприємств та система управління, оператори українського ринку натомість одержують нікчемний папірець, який нікого ні до чого не зобов'язує і нічого не дає... А що скаже конкретний промисловець чи підприємець, коли раптом дізнається, що його обвели довкола пальця і він надсилав інформацію, яка становить комерційну таємницю, всього-на-всього... приватній комерційній структурі(?), створеній у Великобританії(?), яку до того ж очолює один із колишніх керівників... спецслужб цієї країни(?).

Тому та обставина, що й досі в Україні не існувало цілісної та ефективної системи безпеки національного бізнесу, — це теж, схоже, не випадково. Бо левова частка «вжитих заходів» при перевірці виявлялася лише адміністративним декором із порожніх папірців, за лаштунками яких приховується цинічний перерозподіл величезних майнових, інтелектуальних, технологічних та трудових активів української нації. Усе це разом узяте — прямий шлях до так званої трофейної економіки, тобто суто азійської, ординської моделі державності, коли все у державі належить кільком ПФГ (кланам чи тейпам)! Протидіяти цьому явищу можна тільки через механізми громадянських технологій, через активізацію великого загалу людей.

— Не слід забувати, що новітні громадянські технології вже апробовано на деяких українських підприємствах, — наголошує координатор Антирейдерського союзу підприємств України, член УСПП, голова правління ВАТ «НВП «Сатурн» **Володимир Чміль**. — Скажімо, на одному з підприємств, коли правоохоронні органи стали на захист рейдерів, саме широкий загал, робітники, взявши лопати в руки, викинули зі своєї території і рейдерів, і їхніх покровителів, чим урятували майновий комплекс від розорення.

Це виняткове ефективна антирейдерська технологія! З огляду на всі ці моменти, принципово важливо, щоб наша організація була почута... Щоб не було чергових містечкових комісій, де будуть задіяні друзі друзів, чи «любі друзі». Щоб люди, які справді володіють проблематикою і можуть зарадити справі, не залишилися за бортом цього процесу. Для українського бізнесового загалу надзвичайно важливим є те, що новостворена організація може реалізувати свою ініціативу, — і, до речі, успішно її реалізує! — в межах усієї держави, що вона бере на себе місію об'єднання та координування антирейдерського спротиву, рупора, надійного містка між конкретними керівниками підприємств і урядом, парламентом та Президентом. Я глибоко переконаний: якщо наша організація буде почута, то в нашої спільноти з'явиться не тільки новий вектор у системі розбудови громадянського суспільства, а й новий шанс на гідне життя.

Паспорт ефективності союзу

Перше. Сьогодні союз активно створює інститут уповноважених осіб у всі робочі органи влади, які сформовані чи будуть формуватися, у контексті безпеки національного бізнесу. Йдеться, зокрема, про секретаріат Президента (там працює група з розробки національної програми у сфері безпеки), Кабмін (там розглядатимуться найактуальніші питання антирейдерства), РНБО (там створено групу, яка займатиметься імплементацією системи безпеки національного бізнесу в систему національної безпеки та стратегію її розвитку), парламент (який, окрім конкретних законів, може також приймати постанови, і це буде простіший шлях!)... Усе це — невід'ємні складові громадянських технологій, які сприятимуть запровадженню нових цивілізованих стандартів у взаємовідносинах між бізнесом і владою.

Друге. Розгорнуту інформацію про новостворений союз, його завдання та задіяні технології надіслано на адресу Торгово-промислової палати України. Відповідні листи адресовано також посольствам багатьох держав, оскільки у дуже багатьох випадках рейдери мають стосунок до міжнародної терористичної діяльності.

Третє. Вже відмоніторено всі незаконні судові рішення стосовно підприємств — членів союзу, відповідну інформацію розміщено на сайті й узято на контроль громадськості. Матеріали відправлено до Вищої ради юстиції з категоричною вимогою вжити заходів до перестутпників.

Четверте. Союз започаткував загальнонаціональну картотеку рейдерських атак (у ній, зокрема, зазначається, де, коли, яке підприємство штурмували, до яких судів зверталися рейдери, які «чорні» технології застосовували)... Одержана інформація негайно доводиться до відома всіх центральних органів влади.

П'яте. Союз впритул зайнявся «підсвідчуванням» персон, які є учасниками рейдерських атак, у т. ч.:

— суддів (вичерпну інформацію про «художества» окремих добродіїв у мантіях уже розміщено на сайті **www. ANTIRAIDER. opg;**

— судових виконавців (нині готується відповідна добірка, оскільки таких теж виявилося чимало!);

— керівників охоронних фірм, які помічені у рейдерських нальотах (нехай задумаються про свої ліцензії!);

— посадових осіб із МВС, оскільки мають місце випадки, коли міліція починає «тяганитити» і грати на боці рейдерів (нехай ці достойники ризикують погонами, посадами і т. д.; мабуть, зовсім не випадковими є чіткі розцінки на їхні послуги).

Нині відбувається активне накопичення такої інформації з регіонів; уже є більш-менш повний банк даних із Харкова, Львова, Києва, АР Крим... Про серйозність цих наробок свідчить і той факт, що вже сьогодні уряд офіційно звернувся до союзу з проханням надати списки рейдерів і підприємств, які вони захопили, що й було зроблено.

Шосте. Союз запровадив інститут громадського представництва в суді. Це означає, що організація може виступати третьою стороною, якщо підприємець є членом союзу, а його підприємство — відповідачем.

Сьоме. Сьогодні на підприємствах, які ще не захоплені рейдерами, але стали членами союзу, формуються групи швидкого реагування, або робочі дружини. Як засвідчує практика, українська спільнота може чинити активний спротив рейдерам через громадян, широкий загал людей.

— Уявіть собі, що на кожному нашому підприємстві в Києві вже сформовано робочу дружину у складі 50 осіб, — розповідає директор Інституту політичного консалтингу Андрій Семидідько. — Навіть якщо таких підприємств у столиці лише 10, то разом вони можуть виставити 500 осіб, тобто цілий батальйон! Що буде з рейдерами і їхніми «патронами», ким би вони не були, якщо така громада негайно прийде на допомогу конкретному підприємству після сигналу «SOS»? Після того, як люди піднімуться із-за верстатів і негайно прибудуть на місце, коли почнуть працювати так звані польові командири, відповідальні за сектори, коли почнуть прибувати представники ЗМІ, влади, громадськості?

Восьме. Сьогодні союз проводить активний антирейдерський всеобуч.

— Скажімо, що робити, коли судовий виконавець ніби передає печатку підприємства рейдерам, хоча всі знають, що справжня печатка знаходиться у вас, як у єдиного законного власника? — доповнює заступник директора Інституту стандартів безпеки, кандидат наук, доцент, член-кореспондент Академії педагогічних та соціальних наук **Павло Пригунов.** — Усе це називається «ляпуха», яка коштує лише 3000 доларів, а з судовим виконавцем — 8000 доларів! Потрібно негайно писати заяву про вилучення фальшивої печатки, яку, до речі, неможливо підробити! Адже після виготовлення її відбитки надсилаються до головного експертного управління та податкової адміністрації, і встановити, що це рейдерська «підстава», тобто «ляпуха», можна впродовж години! В цьому є пряма небезпека для підприємства.

Далі. Як писати заяву про напад? Ви маєте зазначити, що рейдери напали на ваше підприємство, що формування бойовиків, які брали участь у захопленні інших підприємств, скупчуються біля вашої прохідної. А далі — нехай органи влади реагують... Ваше завдання — звернути увагу!

Ще одне. Будь-яке захоплення, як правило, пов'язане з роздачею готівкової валюти. А тепер уявіть собі, що раптом, як сніг на голову, з'являються представники податкової адміністрації (силовий блок) і «братків» беруть в «оборот»...

Ми повинні знати, що сьогодні найвужчим місцем для рейдерів є виконавча служба, яка виконує свої функціональні повноваження тільки за місцем знаходження підприємства. Це — прямий шлях до ситуації, коли рішення будь-якого суду з усієї території держави нічого не дає захопникам. Бо є Мін'юст, орган виконавчої влади, підпорядкований Кабміну; для нейтралізації будь-якої рейдерської атаки потрібне лише тривіальне рішення колегії міністерства справедливості щодо збільшення терміну провадження —з трьох до семи діб! Щоб у підприємства був час на організацію самооборони!

— І насамкінець. Нам усім потрібно затямити, що рейдери просто так не з'являються, — наголошує Павло Пригунов. — Це представники тієї чи іншої ПФГ. Всього-на-всього. Отож треба тільки вичерпно знати, хто у них на яких постах «сидить» — у МВС, прокуратурі, СБУ. Треба добре розуміти, як працює цей механізм зсередини. І все. Це дозволить не тільки вирахувати замовника та його адміністративні можливості, а й передбачити чітку систему заходів для нейтралізації атаки. Звісно ж, через громадські технології.

Замість епілогу

На думку багатьох експертів, з цим лихом можна покінчити за кілька годин. Як президент Російської Федерації Володимир Путін. Російський чільник запросив на чай до Кремля усіх лідерів промислово-фінансових груп. На дружню розмову. Кожному була вручена загадкова тоненька червона папка. Звісно, ніхто цим достойним панам прямо не говорив, що їхній бізнес у Росії буде знищено, якщо раптом з'ясується, що їхні структури задіяні в рейдерських нападах. Але кожен чудово зрозумів його: ігри з чужою власністю закінчено. І рейдерство в Росії вмерло природною смертю. За кілька годин!

Найвужчим місцем для рейдерів є виконавча служба, яка виконує свої функціональні повноваження тільки за місцем знаходження підприємства

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про ветеринарну медицину»

Верховна Рада України **постановляє**:

Внести зміни до Закону України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 8, ст. 62; 2003 р., № 16, ст. 126, № 27, ст. 209; 2005 р., № 9, ст. 180; 2006 р., № 14, ст. 116), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ветеринарну медицину

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

аналіз ризику — процес, що включає ідентифікацію небезпеки, оцінку ризику хвороби тварин, управління ризиком та повідомлення про ризик;

арбітражне дослідження — лабораторні дослідження, що проводяться на вимогу особи, яка оскаржує результати попереднього лабораторного дослідження;

безпечність об'єктів ветеринарно-санітарного контролю та нагляду — забезпечення того, що об'єкти ветеринарно-санітарного контролю та нагляду не спричинять шкоди здоров'ю людей і тварин, якщо вони вирощені, виготовлені та/або використані за призначенням. Безпечність забезпечується дотриманням вимог, встановлених цим Законом, іншими ветеринарно-санітарними заходами та/або технічними регламентами;

буферна зона — зона, яка встановлюється в межах та впродовж кордону інфікованої зони із застосуванням заходів, що ґрунтуються на епізоотичних характеристиках відповідної хвороби тварин, для запобігання поширенню патогенного агента до країни або зони, що є вільною від такої хвороби тварин. Такі заходи не обмежуються вакцинацією тварин;

ветеринарна адміністрація — державна служба ветеринарної медицини, що має повноваження на всій території країни на координацію, організацію та здійснення ветеринарно-санітарних заходів, перевірку відповідності товарів вимогам, визначенню країною призначення, видачу міжнародних ветеринарних сертифікатів згідно з рекомендаціями та інструкціями відповідних міжнародних організацій, а також щодо нагляду та перевірки їх виконання;

ветеринарна аптека — заклад ветеринарної медицини — аптека, аптечний пункт, аптечний кіоск, що здійснюють обіг ветеринарних препаратів і надання консультацій з питань їх застосування;

ветеринарна довідка — разовий документ, виданий державним інспектором ветеринарної медицини або ліцензованим лікарем ветеринарної медицини, що підтверджує ветеринарно-санітарний стан партії тварин, продуктів тваринного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, кормів тваринного та рослинного походження, включаючи обов'язкове зазначення результатів лабораторних досліджень та ветеринарно-санітарного статусу території (потужності) походження, а для тварин — засвідчення проведення вакцинації та діагностичних досліджень;

ветеринарні документи — документи дозвільного характеру, до яких належать міжнародний ветеринарний сертифікат, ветеринарне свідоцтво, ветеринарна картка, ветеринарна довідка та ветеринарно-санітарний паспорт на тварину, видані державними інспекторами ветеринарної медицини або уповноваженими чи ліцензованими лікарями ветеринарної медицини, що підтверджують ветеринарно-санітарний стан тварини, якість та безпечність продуктів тваринного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, патологічного матеріалу та кормів;

ветеринарні імунобіологічні засоби — засоби, отримані з використанням біологічних агентів за допомогою біотехнології, терапевтична та/або діагностична дія яких спрямована на корекцію (стимуляцію, модуляцію), а також діагностику імунної системи та виявлення збудників інфекційних хвороб тварин;

ветеринарна картка — документ, виданий державним лікарем ветеринарної медицини або уповноваженим лікарем ветеринарної медицини, до якого заносяться дані щодо ветеринарно-санітарного стану господарства, діагностики, вакцинації, лікування та інших протиепізоотичних заходів стосовно певної тварини, який є додатком до паспорта цієї тварини;

ветеринарні лікарські засоби — субстанції або їх комбінації, призначені для лікування та/або профілактики хвороб тварин або відновлення, корекції чи зміни фізіологічних функцій, обмінних процесів у тварин;

ветеринарна медицина — галузь науки та практичних знань про фізіологію і хвороби тварин, їх профілактику, діагностику та лікування, визначення безпечності продуктів тваринного, а на агропродовольчих ринках — і рослинного походження; діяльність, спрямована на збереження здоров'я і продуктивності тварин, запобігання їхнім хворобам та на захист людей від зоонозів і пріонних хвороб;

ветеринарна практика — діяльність з надання послуг, пов'язаних з профілактикою, клінічною діагностикою та лікуванням хвороб тварин і консультуванням з питань ветеринарної медицини, яка провадиться закладами ветеринарної медицини, у тому числі ліцензованими лікарями ветеринарної медицини, державними установами ветеринарної медицини;

ветеринарні препарати — ветеринарні лікарські засоби, ветеринарні імунобіологічні засоби, антисептики, дезінфектанти, інсекто-акарициди, дератизациди, діагностикуми, що використовуються у ветеринарній медицині та тваринництві;

ветеринарне свідоцтво — разовий документ, виданий державним інспектором ветеринарної медицини, що підтверджує ветеринарно-санітарний стан партії тварин, продуктів тваринного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, кормів тваринного та рослинного походження, включаючи обов'язкове зазначення результатів лабораторних досліджень та ветеринарно-санітарного статусу території (потужності) походження, а для тварин — засвідчення проведення вакцинації та діагностичних досліджень;

ветеринарно-санітарна експертиза — комплекс необхідних лабораторних та спеціальних досліджень (вірусологічних, бактеріологічних, хіміко-токсикологічних, патолого-анатомічних, гістологічних, паразитологічних, радіологічних), які проводяться спеціалістами державної служби ветеринарної медицини або уповноваженими лікарями ветеринарної медицини, щодо безпечності продуктів тваринного, а на агропродовольчих ринках — і рослинного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів та кормів, включаючи аналіз виробничої технології та технологічного обладнання щодо відповідності ветеринарно-санітарним заходам;

ветеринарно-санітарне та епізоотичне благополуччя — забезпечення захисту життя і здоров'я людей та тварин від ризиків, пов'язаних з хворобами тварин, включаючи зоонози, а також забезпечення оптимальних умов життя тварин, що запобігають хворобам і шкідливому впливу факторів довкілля на їх здоров'я та продуктивність;

ветеринарно-санітарні заходи — будь-які заходи, у тому числі на виконання законів, постанов, інших нормативно-правових актів, зводів правил, вимог та процедур, включаючи, зокрема, протиепізоотичні заходи, визначення критеріїв кінцевого продукту, методів переробки та виробництва, процедур тестування, інспектування, сертифікації та ухвалення, карантинні заходи, включаючи відповідні вимоги, пов'язані з транспортуванням об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, на виконання положення щодо відповідних статистичних методів, процедур відбору зразків та методів оцінки ризику хвороби тварин, що застосовуються для:

а) захисту життя і здоров'я тварин від ризиків, що виникають у результаті занесення, укорінення чи поширення хвороб тварин, організмів, які переносять хвороби, а також хвороботворних організмів;

б) захисту життя і здоров'я людей або тварин від ризиків, що виникають від забруднюючих речовин, токсинів або хвороботворних організмів, які містяться у продуктах тваринного походження чи кормах;

в) захисту життя і здоров'я людей від ризиків, що виникають у результаті хвороб, які переносяться тваринами або продукцією, що виробляється з них;

ветеринарно-санітарний стан — наявність або відсутність хвороби, що підлягає повідомленню, та/або рівень забруднюючих речовин відносно максимально допустимого рівня;

ветеринарно-санітарний статус — статус країни або території (потужності) стосовно хвороби тварин, який визначається згідно з критеріями, встановленими відповідними міжнародними організаціями;

відповідні міжнародні організації — Міжнародне епізоотичне бюро (Всесвітня організація охорони здоров'я тварин) (далі — МЕБ) та інші міжнародні організації, які розробляють міжнародні стандарти, інструкції і рекомендації, пов'язані з охороною здоров'я тварин та безпечністю товарів;

вибірковий ветеринарно-санітарний контроль — періодична перевірка безпечності товарів шляхом розширеного контролю, що проводиться державною службою ветеринарної медицини;

висновок державної ветеринарно-санітарної експертизи (експертний висновок) — документ, виданий державною або уповноваженою лабораторією ветеринарної медицини, який засвідчує безпечність продуктів тваринного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів та кормів. Термін дії експертного висновку — не більше одного місяця;

вказівка — інформаційно-методичний документ, який видається головними державними інспекторами ветеринарної медицини України, Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, міст, районів, регіональних служб державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні України та транспорті або їх заступниками;

готові корми — корми тваринного і рослинного походження, які містять кормові добавки для непродуктивних тварин, у тому числі риб та птахів;

Державний департамент ветеринарної медицини з державною інспекцією ветеринарної медицини (далі — Департамент) — орган державного управління, що здійснює функції адміністрації ветеринарної медицини України;

державна служба ветеринарної медицини України — система державних органів управління ветеринарною медициною та державних установ ветеринарної медицини;

державний ветеринарно-санітарний контроль — функції, що виконуються державними інспекторами ветеринарної медицини та/або уповноваженими лікарями ветеринарної медицини і полягають у постійному забезпеченні виконання встановлених чинним законодавством ветеринарно-санітарних заходів та технічних регламентів;

державний ветеринарно-санітарний нагляд — функції, що виконуються державними інспекторами ветеринарної медицини та/або уповноваженими лікарями ветеринарної медицини і полягають у періодичній перевірці дотримання вимог чинного законодавства в галузі ветеринарної медицини;

державний інспектор ветеринарної медицини — лікар ветеринарної медицини, який працює в державній службі ветеринарної медицини або уповноважений Департаментом, або у разі якщо це лікар іноземної країни, — її ветеринарною адміністрацією, на здійснення інспектування товарів, потужностей (об'єктів), засобів ветеринарної медицини та супутніх об'єктів з метою захисту здоров'я людей та/або здоров'я тварин і за необхідності — сертифікації їх ветеринарно-санітарного стану згідно з вимогами відповідних міжнародних організацій та здійснення інших функцій державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

державний лікар ветеринарної медицини — лікар ветеринарної медицини, який працює в державних органах чи державних установах ветеринарної медицини;

державні органи ветеринарної медицини — Департамент і територіальні органи, регіональна служба державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні України та транспорті;

державні установи ветеринарної медицини — установи ветеринарної медицини, що здійснюють профілактичні, діагностичні, лікувальні та інші протиепізоотичні заходи, лабораторні дослідження щодо безпечності товарів, науково-дослідні та контрольні роботи, на які покладено контрольно-наглядові функції в галузі ветеринарної медицини, або уповноважені на здійснення таких функцій;

дозвіл на ввезення — документ дозвільного характеру, яким надається право на ввезення на територію України товарів, виданий Департаментом;

доручення — письмове повноваження, за яким головними державними інспекторами ветеринарної медицини України, Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, міст, районів, регіональних служб державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті або їх заступниками надається право іншій особі або установі від свого імені здійснювати певні юридичні дії або одержувати матеріальні цінності;

експлуатаційний дозвіл — документ дозвільного характеру, який видається відповідним головним державним інспектором ветеринарної медицини оператору потужностей (об'єктів) на підставі перевірки дотримання цими потужностями (об'єктами) ветеринарно-санітарних заходів і технічних регламентів та дозволяє оператору потужностей (об'єкта) здійснювати господарську діяльність згідно із цим Законом;

експортні потужності (об'єкти) — потужності, що використовуються для виробництва об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, які перевірені Департаментом на відповідність вимогам, що встановлені країною призначення для таких потужностей, з метою здійснення експорту вищезазначених об'єктів до цієї країни та мають відповідний експлуатаційний дозвіл;

забруднююча речовина — будь-яка біологічна речовина, у тому числі мікроорганізми та їх частини, або хімічна речовина (у тому числі пестициди, токсини), залишкові кількості ветеринарних препаратів, у тому числі гормонів, заспокійливих і тиреостатичних речовин, антибіотиків, інших ветеринарних препаратів, солі неорганічних речовин, органічні та радіоактивні речовини і продукти їх розпаду або інші речовини, які містяться (потрапили чи утворилися) в продуктах тваринного походження, кормах, що можуть бути небезпечними для здоров'я людей та тварин;

загальнодержавна програма контролю — програма, що розробляється Департаментом та виконується державною службою ветеринарної медицини, або у разі якщо це стосується іноземної країни, — її ветеринарною адміністрацією, з метою контролю (у тому числі локалізації та/або ліквідації) хвороби тварин та/або забруднюючих речовин і залишкових кількостей ветеринарних препаратів у продуктах тваринного походження і кормах шляхом здійснення спеціальних заходів, що застосовуються на всій території країни або в окремій зоні (зонах) на її території;

заінтересовані торгові партнери — держави та інші суб'єкти міжнародного права, що є учасниками багатосторонніх і двосторонніх угод, які регулюють застосування ветеринарно-санітарних заходів, учасником яких є Україна, а також члени відповідних міжнародних організацій, членом яких є Україна;

заклад ветеринарної медицини — установа, підприємство, організація, де працює принаймні один лікар ветеринарної медицини, які засновані юридичною або фізичною особою (суб'єктом господарювання), що має кваліфікацію лікаря ветеринарної медицини та здійснює ветеринарну діяльність за ліцензією, у тому числі з ветеринарної практики, виробництва ветеринарних препаратів, роздрібної, оптової торгівлі ветеринарними препаратами, проведення дезінфекційних, дезінсекційних та дератизаційних робіт;

засоби ветеринарної медицини — матеріали, обладнання, інструменти, спеціальні автомобілі та інші механізми і пристосування, призначені для використання у ветеринарній медицині;

засоби догляду за тваринами — засоби, призначені для вирощування тварин та догляду за ними, що не мають лікувальної і профілактичної дії;

звіт про результати досліджень — документ, виданий державною або уповноваженою лабораторією ветеринарної медицини, в якому представлений звіт про результати досліджень стану здоров'я тварин та/або виявлення збудників інфекційних і паразитарних хвороб, антитіл до них або результатів патоморфологічних та інших досліджень. Рекомендації та висновки, надані у звіті про результати досліджень, є обов'язковими до виконання;

зона — чітко визначена частина території країни з визначеним ветеринарно-санітарним статусом;

зона, вільна від хвороби тварин, що підлягає повідомленню, — зона, в якій відсутність певної хвороби тварин підтверджується виконанням вимог щодо вільного статусу, встановлених відповідними міжнародними організаціями. Всередині зони та на її кордонах повинні ефективно проводитися відповідні заходи контролю (локалізації) стосовно товарів та інших об'єктів, які можуть переносити відповідні хвороби тварин, включаючи транспортні засоби;

зона з незначною присутністю хвороби, що підлягає повідомленню, — зона всієї країни, її частини, декількох країн або їх частин, де за визначенням адміністрації ветеринарної медицини хвороба тварин присутня на низькому рівні і в якій вживаються ефективні заходи обстеження, контролю (локалізації) або ліквідації;

зона спостереження — зона, встановлена в межах та впродовж кордону зони, вільної від хвороби, що підлягає повідомленню, яка відокремлює зону, вільну від хвороби, що підлягає повідомленню, від інфікованої зони, де вживаються суворі заходи спостереження;

зоонози — хвороби, що передаються людям від тварин;

ідентифікація небезпеки — процес виявлення патогенних агентів хвороб тварин, які потенційно можуть проникнути на територію України при імпортуванні товарів та супутніх об'єктів;

інфікована зона — зона, в якій відсутність хвороби тварин не підтверджена згідно з вимогами, встановленими відповідними міжнародними організаціями;

карантинна зона — зона, в межах якої застосовується карантин тварин та яка включає інфіковану зону, буферну зону, а також може включати зону спостереження;

карантинна станція (пост) — місце (ділянка місцевості), що перебуває під контролем державних органів ветеринарної медицини, де групи тварин утримуються в ізоляції, без прямого або опосередкованого контакту з іншими тваринами, спеціально облаштоване для проведення обстеження протягом визначеного періоду часу і в разі необхідності — експертизи або лікування;

карантин тварин — особливий правовий режим, який застосовується в інфікованій та буферній зонах і в разі необхідності — у зоні спостереження з метою локалізації спалаху хвороби тварин і ліквідації такої хвороби згідно із законами, відповідними ветеринарно-санітарними заходами та нормативно-правовими актами, виданими відповідно до цього Закону;

карантинний ветеринарно-міліцейський пост — тимчасове спеціально облаштоване місце на кордоні карантинної зони, встановлене за рішенням державної надзвичайної протиепізоотичної комісії з метою локалізації та недопущення поширення хвороб, що підлягають повідомленню;

кількісна оцінка ризику — оцінка ризику, результати якої можуть бути виражені в цифрах;

корми — продукти тваринного, рослинного, мікробіологічного та хімічного походження, у тому числі готові корми та комбікорми, що використовуються для годівлі тварин самостійно або в суміші, містять поживні речовини у засвоюваній формі і не справляють негативного впливу на здоров'я тварин;

корми рослинного походження — фуражне зерно, кормові концентрати, кормові суміші, макуха, шроти, коренеплоди, бульбоплоди, сіно, сінаж та інші корми рослинного походження;

корми тваринного походження — борошно м'ясне, кісткове, м'ясо-кісткове, рибне, печінкове, кров'яне, пір'яне, жир, жива риба для корму, молоко і молочні продукти, м'ясо та інші продукти тваринного походження, призначені для годування тварин, основу яких становить білок тваринного походження;

кормові добавки — субстанції, мікроорганізми, інші ніж кормовий матеріал та премікси, які зазвичай у чистому вигляді не використовуються як корми, а цілеспрямовано додаються до корму чи води з метою поліпшення характеристик кормів або продуктів тваринного походження, досягнення сприятливого впливу на колір декоративних риб або птахів, задоволення поживних потреб тварин, зменшення несприятливого впливу відходів тваринництва на навколишнє середовище, вдосконалення виробництва продуктів тваринного походження, підвищення продуктивності або благополуччя тварин шляхом впливу на їх шлункову та кишкову флору або засвоюваність корму;

лабораторія ветеринарної медицини — належним чином обладнана та акредитована Національною агенцією з акредитації або відповідним органом з акредитації іноземної країни лабораторія, укомплектована спеціально підготовленим персоналом, компетентним здійснювати відповідні технічні процедури, та очолювана лікарем ветеринарної медицини;

лікувальний корм — будь-яка суміш ветеринарних лікарських засобів, у тому числі вітамінів, амінокислот, мікроелементів тощо або лікувальних преміксів та корму, виготовлена під контролем спеціаліста ветеринарної медицини, готова до обігу і призначена для згодовування тваринам без попередньої обробки з метою профілактики та лікування;

ліцензований лікар ветеринарної медицини — лікар ветеринарної медицини, який постійно працює в закладі ветеринарної медицини чи ветеринарній аптеці, або фізична особа — підприємець, яка має кваліфікацію лікаря ветеринарної медицини та отримала ліцензію на здійснення певних видів діяльності в галузі ветеринарної медицини;

максимальна межа залишків (максимально допустимий рівень залишків) — максимально допустимий вміст діючої речовини ветеринарних препаратів та їх метаболітів (продуктів перетворення в живих системах) і токсикантів у продуктах тваринного походження та кормах, перевищення яких може мати негативний вплив на здоров'я людей і тварин;

міжнародний ветеринарний сертифікат — сертифікат, форма та зміст якого відповідають рекомендаціям відповідних міжнародних організацій, що видається в країні експорту згідно з інструкціями відповідних міжнародних організацій і засвідчує стан здоров'я тварин та/або дотримання вимог щодо охорони здоров'я людини, які були виконані стосовно товарів, що експортуються;

міжнародні стандарти, інструкції та рекомендації — стандарти, інструкції та рекомендації, розроблені і прийняті МЕБ та іншими міжнародними організаціями, які розробляють рекомендації, інструкції та стандарти, пов'язані із захистом здоров'я і життя людей та тварин від хвороб тварин;

мінімальні показники якості — органолептичні, хімічні, біологічні та фізичні показники, яким має відповідати певний об'єкт для того, щоб вважатися прийнятним для використання за призначенням;

моніторинг — система та процедура спостережень за ветеринарно-санітарним станом об'єктів ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

надзвичайні епізоотичні обставини — епізоотичний стан країни, підтверджена або підозрювана наявність у країні походження або транзиту хвороби, що підлягає повідомленню, яка може спричинити швидку та непоправну шкоду здоров'ю певних тварин на всій території України або її частині у разі імпорту товарів та супутніх об'єктів, які можуть переносити хворобу, що підлягає повідомленню;

належна практика виробництва (для ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів та готових кормів) — система, яка стосується всіх аспектів виробничого процесу, для забезпечення узгодженого виробництва та контролю згідно із стандартами якості з метою мінімізації ризиків, пов'язаних з безпечністю, та інших ризиків, пов'язаних з виробництвом ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів та готових кормів, які

(Продовження на 5—13 стор.).

не можуть бути усунуті шляхом тестування/перевірки кінцевого продукту. Така практика може базуватися на міжнародних стандартах, принципах та рекомендаціях і є необхідною для забезпечення дотримання відповідних ветеринарно-санітарних заходів, технічних регламентів та інших вимог, встановлених цим Законом. У разі якщо відповідних міжнародних стандартів, інструкцій чи рекомендацій немає або вони не забезпечують потрібного рівня захисту, ветеринарно-санітарні заходи мають ґрунтуватися на об’єктивних наукових критеріях, у тому числі виходячи з аналізу оцінки ризику за методикою, розробленою відповідними міжнародними організаціями;

належний рівень захисту здоров’я тварин та пов’язаний із цим захист здоров’я людей — рівень захисту, що вважається державою достатнім при встановленні ветеринарно-санітарних заходів для захисту здоров’я і життя людей та тварин від несприятливих наслідків, на подолання яких спрямовані ветеринарно-санітарні заходи;

недуги — стан тварин, що не є хворобою, але вимагає догляду власником або лікування з боку спеціаліста ветеринарної медицини;

неїстівні продукти тваринного походження — сировина тваринного походження, яка зазвичай не використовується для споживання людиною, але використовується для фармацевтичних, хірургічних, сільськогосподарських та промислових цілей;

об’єкти державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду — товари, потужності (об’єкти), засоби ветеринарної медицини, засоби догляду за тваринами та супутні об’єкти;

обіг — переміщення (транспортування) або зберігання та будь-які інші дії, пов’язані зі зміною права власності чи володіння, включаючи торгівлю, обмін або дарування;

оператор потужностей — фізична чи юридична особа, яка здійснює передбачену цим Законом діяльність, використовуючи потужності (об’єкти), які належать їй на правах власності або користування;

особливо небезпечні хвороби, що входять до списку МЕБ, — заразні хвороби тварин, що можуть швидко поширюватися у значних масштабах незалежно від державних кордонів, які можуть мати значні соціально-економічні наслідки або становити загрозу для здоров’я людини чи тварини і суттєво вплинути на міжнародну торгівлю тваринами та продуктами тваринного походження;

оцінка ризику — оцінка вірогідності біологічних та економічних наслідків проникнення, укорінення або поширення патогенного агента на території України;

партія — будь-яка визначена виробником кількість товару з однаковою назвою та властивостями, вироблена за визначений виробником період часу, за однакових умов на одній і тій самій потужності (об’єкті), транспортується одним і тим же транспортним засобом та за необхідності супроводжується одним і тим самим відповідним ветеринарним документом;

серія — визначена виробником кількість ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів, кормів з однаковою назвою та властивостями, що вироблені за один технологічний цикл, за однакових умов на одній і тій самій потужності (об’єкті);

патологічний матеріал — зразки, отримані від живих або мертвих тварин, що містять або можуть містити патологічні зміни, збудників інфекційних чи паразитарних хвороб та призначені для відправки до лабораторії ветеринарної медицини;

період виведення — період часу між останнім застосуванням щодо тварини ветеринарного препарату та виробництвом з такої тварини продуктів, призначених для споживання людиною, необхідний для того, щоб такі продукти не містили залишкових кількостей препарату, які перевищують встановлені рівні;

повідомлення ризику — взаємний обмін інформацією про ризик між спеціалістами з оцінки ризику, особами, які здійснюють управління ризиком, торговими партнерами та іншими заінтересованими особами;

потужності (об’єкти) — будь-які споруда, комплекс споруд, приміщення, будівля або територія, включаючи обладнання, що використовується для розведення племінних тварин, вирощування, тренування, змагання, утримання, виставок (огляду), конкурсу, продажу, забою або вилову тварин; для виробництва та обігу неїстівних продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів, кормів, репродуктивного матеріалу тощо; для знищення туш або інших частин тварин;

премікси — суміші кормових добавок або суміші однієї чи декількох кормових добавок, у тому числі вітамінів, амінокислот, мінералів тощо, з кормами тваринного чи рослинного походження або з водою, виготовлені за спеціальною технологією на високотехнологічному обладнанні, які використовуються як носії і не призначені для безпосередньої годівлі тварин;

прикордонний державний інспектор ветеринарної медицини — державний інспектор ветеринарної медицини регіональної служби державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті, який перевіряє імпортні, транзитні та експортні вантажі, що є об’єктами державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, а також дозволяє їх ввезення або вивезення залежно від їх ветеринарно-санітарного стану і видає відповідні ветеринарні документи;

прикордонні інспекційні пости — ділянки, що розташовані у пункті пропуску через державний кордон України та митницях призначення, включаючи пункти пропуску на автомобільних шляхах, залізничних станціях, в аеропортах, морських та річкових портах, де здійснюються державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд вантажів з об’єктами державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, що переміщуються через державний кордон України;

припис — обов’язкова до виконання письмова вимога державних інспекторів ветеринарної медицини України, Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, міст, районів, регіональних служб державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті, що надається юридичним і фізичним особам з метою припинення виявленого порушення законодавства з питань ветеринарної медицини та усунення його наслідків;

продукти тваринного походження — продукти тваринного походження для споживання людиною, продукти тваринного походження для фармацевтичного та хірургічного використання і продукти тваринного походження для сільськогосподарського або промислового використання, корми тваринного походження;

продукти тваринного походження для сільськогосподарського або промислового використання — продукти тваринного походження, крім тих, що призначені для споживання людиною, фармацевтичних та хірургічних цілей, та кормів тваринного походження;

продукти тваринного походження для споживання людиною — м’ясо, м’ясні продукти, желатин, яйця, яйцепродукти, молоко, молочні продукти, риба, рибні та морепродукти, мед та інші продукти тваринного походження, призначені для споживання людиною;

продукти тваринного походження для фармацевтичного або хірургічного використання — органи, тканини та органічні рідини тварин, що призначені для виготовлення фармацевтичних препаратів або хірургічних засобів;

протиепізоотичні заходи — організаційно-господарська та спеціальна ветеринарно-санітарна діяльність, у тому числі профілактична і діагностична, спрямована на запобігання заразним хворобам тварин, їх виявлення та ліквідацію;

профілактичний карантин тварин — система ветеринарно-санітарних заходів, що застосовуються перед та/або після переміщення тварин з метою запобігання занесенню або поширенню хвороб тварин;

регіональна служба державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні України та транспорті Державного департаменту ветеринарної медицини з державною інспекцією ветеринарної медицини (далі — регіональні служби) — державна установа ветеринарної медицини, що здійснює державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд на відповідному регіональному рівні з метою захисту території України від проникнення хвороб тварин з територій інших держав та забезпечення виконання юридичними або фізичними особами ветеринарно-санітарних заходів під час міжнародних і внутрішньодержавних перевезень об’єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

реєстраційне посвідчення — документ, що підтверджує державну реєстрацію ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів і готових кормів та їх застосування у тваринництві;

репродуктивний матеріал — сперма, зиготи, запліднена ікра, інкубаційні яйця, запліднені яйцеклітини, ембріони та інший біологічний матеріал, призначений для відтворення;

референс-лабораторія — уповноважена Департаментом лабораторія, що залучається як третя сторона під час вирішення спірних питань за результатами лабораторних досліджень;

ризик — можливість виникнення негативної події та вірогідні масштаби її наслідків протягом певного періоду часу;

ринок — спеціально відведене та облаштоване місце для надання послуг з продажу товарів;

розпорядження — правовий акт, який видається головними державними інспекторами ветеринарної медицини України, Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, міст, районів, регіональних служб державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті або їх заступниками для вирішення внутрішніх організаційно-господарських питань;

розширений ветеринарно-санітарний контроль — процес перевірки безпечності товарів за висновками їх лабораторного дослідження, що проводиться державною службою ветеринарної медицини;

система аналізу ризиків та контролю (регулювання) у критичних точках (Hazard Analysis and Critical Control Points — HACCP) — система ідентифікації, оцінки, аналізу та контролю ризиків, що впливають на безпечність тварин, неїстівних продуктів тваринного походження, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів, кормів тощо;

спалах хвороби — випадок захворювання на хворобу, що підлягає повідомленню, на потужностях (об’єктах), включаючи всі споруди та прилеглі приміщення, де розміщені тварини, або на території, де з огляду на місцеві умови неможливо гарантувати, що сприйнятливі та несприйнятливі до хвороби тварини не мали безпосереднього контакту з тваринами, що захворіли, або стосовно яких є підозра на захворювання;

спеціалісти ветеринарної медицини — лікарі та фельдшери ветеринарної медицини, які мають відповідний диплом та здійснюють діяльність з профілактики, оздоровлення, діагностики і лікування тварин, проведення ветеринарно-санітарної експертизи або іншу ветеринарну діяльність;

стандарт — документ, розроблений на основі консенсусу та затверджений уповноваженим органом, що встановлює призначені для загального та багаторазового використання правила, інструкції або характеристики, які стосуються діяльності чи її результатів, включаючи продукцію, процеси або послуги, дотримання яких не є обов’язковим. Стандарт не містить вимог щодо безпечності товару, встановлених ветеринарно-санітарними заходами, та може включати або бути цілком присвячений вимогам щодо позначення, упаковки, маркування та етикетування товару чи процесу, а також вимогам до термінології, яка вживається щодо процесу, товару чи послуги;

стандартний прикордонний ветеринарно-санітарний контроль — процес перевірки прикордонними державними інспекторами ветеринарної медицини безпечності об’єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на підставі вивчення супровідних документів, огляду вантажу при їх ввезенні на територію України (імпорті), вивезенні з території України (експорті) та перевезенні через територію України (транзиті);

стемпінг-аут — комплекс протиепізоотичних заходів, що здійснюються під керівництвом відповідного головного державного інспектора ветеринарної медицини, включаючи забій хворих та інфікованих тварин стада, а у разі необхідності — тварин іншого стада, які могли мати прямий або опосередкований контакт з тваринами інфікованого стада, що могло призвести до передачі патогенного агента. Всі тварини, стосовно яких існує підозра на захворювання, незалежно від того, вакциновані вони чи ні, забиваються, а їхні туші знищуються шляхом спалювання, захоронення або в інший спосіб, що гарантує недопущення поширення інфекції через туші або інші продукти забитих тварин. Необхідне також здійснення заходів з очищення та дезінфекції, що рекомендовані відповідними міжнародними організаціями;

субстанція — будь-яка речовина органічного та неорганічного походження або її суміш, що може використовуватися для виготовлення ветеринарних препаратів і кормових добавок, а саме:

а) тваринного походження, наприклад частини органів та секреції тварин, токсини, екстракти, продукти крові;

б) рослинного походження, наприклад рослини, частини рослин, рослинні секреції, екстракти;

в) хімічного походження, наприклад хімічні елементи природного походження та/або хімічні продукти, отримані шляхом хімічних реакцій або синтезовані;

г) продукти біотехнології;

супутні об’єкти — об’єкти, що можуть переносити або передавати хвороби тварин іншим тваринам або людям, включаючи солому, сіно, упряж та інші предмети, що супроводжують тварин або використовуються для самих тварин;

тварини — ссавці, свійська птиця, птахи, бджоли, комахи, риби, ракоподібні, молюски, жаби, амфібії та рептилії;

територіальні органи — органи державної виконавчої влади, що утворюються Департаментом як головні управління ветеринарної медицини в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі та управління у містах, районах для виконання функцій Департаменту на певній території;

технічний регламент — закон України або нормативно-правовий акт, прийнятий Кабінетом Міністрів України, в якому визначено характеристики товару або пов’язані з ним процеси чи способи виробництва, а також вимоги до послуг, включаючи відповідні положення, дотримання яких є обов’язковим; може також містити вимоги до термінології, позначок, пакування, маркування чи етикетування, які застосовуються до певного товару, процесу чи способу виробництва;

товари — тварини, продукти тваринного походження, репродуктивний матеріал, біологічні продукти, патологічний матеріал, ветеринарні препарати, субстанції, кормові добавки, премікси та корми;

уповноважена лабораторія — акредитована лабораторія ветеринарної медицини, уповноважена відповідним державним органом випробовувати (вимірювати параметри, аналізувати) неїстівні продукти тваринного походження, продукти тваринного походження, репродуктивний матеріал, патологічний матеріал, ветеринарні препарати, субстанції, кормові добавки, премікси, корми тощо відповідно до спеціальних методів і процедур, визначених вітчизняними чи міжнародними стандартами, інструкціями та рекомендаціями;

уповноважений (офіційний) лікар ветеринарної медицини — лікар ветеринарної медицини, уповноважений Департаментом здійснювати певні функції державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

управління ризиком — процес ідентифікації, вибору та здійснення заходів, що застосовуються з метою зниження ризику;

хвороба, що підлягає повідомленню, — хвороба тварин, внесена до переліку, затвердженого Департаментом, про випадки виявлення чи існування підозри якої необхідно негайно повідомляти державному інспектору ветеринарної медицини або уповноваженому лікарю ветеринарної медицини;

хвороби тварин — клінічні, імунологічні та/або гістопатологічні прояви патогенних агентів;

штами мікроорганізмів — генетично однорідні популяції мікроорганізмів у межах виду з певними стабільними специфічними морфологічними ознаками та біологічними властивостями;

якісна оцінка ризику — оцінка, результати якої стосовно вірогідності настання подій або масштабів їх наслідків, пов’язаних з предметом оцінки ризику, визначаються такими якісними термінами, як «високий», «середній», «низький», «незначний»;

якість об’єктів ветеринарно-санітарного контролю та нагляду — сукупність властивостей та характерних рис об’єктів ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, які здатні задовольнити потреби (вимоги) тих, хто їх використовує.

Стаття 2. Законодавство про ветеринарну медицину

Законодавство про ветеринарну медицину складається з Конституції України, цього Закону та інших нормативно-правових актів, виданих відповідно до них.

Дія цього Закону не поширюється на продукти тваринного походження для споживання людиною у процесі їх виробництва та внутрішньодержавного обігу.

Стаття 3. Основні завдання держави в галузі ветеринарної медицини

Основними завданнями держави в галузі ветеринарної медицини є:

зменшення або усунення ризиків виникнення зоонозів та захворювання населення;

охорона території України від проникнення хвороб тварин з території інших держав або карантинних зон;

захист тварин та населення від збудників та хвороб тварин шляхом здійснення профілактичних, діагностичних та лікувальних заходів;

здійснення заходів унеможливлення перенесення хвороб тварин через товари, засоби догляду за тваринами і супутні об’єкти;

встановлення ефективних та дієвих засобів виявлення, локалізації, контролю і за можливості — ліквідації ендемічних хвороб тварин та ліквідації екзотичних хвороб тварин, занесених на територію України;

забезпечення надійних та ефективних заходів ліквідації спалахів хвороб тварин з метою зменшення втрат тварин, а в разі зоонозів — зменшення ризику для людей;

моніторинг кормів та води для забезпечення їх придатності для вживання та неможливості перенесення хвороб тварин;

забезпечення правильного, належного, ефективного та безпечного застосування ветеринарних препаратів;

захист навколишнього природного середовища від негативних наслідків, що пов’язані з вирощуванням та обігом тварин;

захист благополуччя тварин шляхом забезпечення гуманного ставлення до них протягом усього їхнього життя;

здійснення передзабійного клінічного огляду тварин та проведення ветеринарно-санітарної експертизи продуктів тваринного походження, у тому числі тварин, забитих на полюванні, включаючи бактеріологічні, радіологічні, паразитологічні та токсикологічні лабораторні дослідження;

здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду в процесі виробництва і обігу продуктів тваринного, а на агропродовольчих ринках — і рослинного походження, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів, кормів, штамів мікроорганізмів, репродуктивного і патологічного матеріалу та здійснення державного ветеринарно-санітарного нагляду під час обігу засобів ветеринарної медицини та засобів догляду за тваринами;

виконання загальнодержавної програми здійснення моніторингу залишкових кількостей ветеринарних препаратів та інших забруднюючих речовин у тваринах, продуктах тваринного походження і кормах;

здійснення стандартного прикордонного ветеринарно-санітарного контролю та/або розширеного ветеринарно-санітарного контролю за об’єктами державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

контроль за переміщенням об’єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду в межах України;

сприяння впровадженню системи ідентифікації тварин;

сприяння постійному навчанню та підвищенню кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини;

сприяння впровадженню у практику та широкому застосуванню досягнень наукової і практичної ветеринарної медицини;

розроблення, впровадження та застосування ветеринарно-санітарних заходів.

Розділ II. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Стаття 4. Органи державного управління в галузі ветеринарної медицини

Державне управління в галузі ветеринарної медицини здійснюють Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики, Державний департамент ветеринарної медицини з державною інспекцією ветеринарної медицини, його територіальні органи.

Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України в галузі ветеринарної медицини

До повноважень Кабінету Міністрів України в галузі ветеринарної медицини належать:

забезпечення здійснення державної політики в галузі ветеринарної медицини;

розроблення і виконання відповідних загальнодержавних програм;

організація здійснення ветеринарно-санітарних заходів, спрямованих на забезпечення ветеринарно-санітарного та епізоотичного благополуччя, охорона території України від проникнення з інших держав або карантинних зон патогенних агентів хвороб тварин, забезпечення безпечності продуктів тваринного походження, встановлення карантину тварин, охорона довкілля від потенційних негативних наслідків, пов’язаних з вирощуванням тварин;

забезпечення фінансування і матеріально-технічного постачання державної служби ветеринарної медицини;

реалізація державної політики щодо ліцензування в галузі ветеринарної медицини;

укладення міжнародних договорів;

здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики в галузі ветеринарної медицини

Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики:

забезпечує здійснення державної політики в галузі ветеринарної медицини та захист території України від проникнення хвороб тварин з інших країн або карантинних зон;

спрямовує та координує діяльність державних органів ветеринарної медицини щодо забезпечення ветеринарно-санітарного та епізоотичного благополуччя, додержання порядку здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

забезпечує проведення державної політики в галузі ветеринарної медицини, здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю і нагляду за безпечністю продуктів тваринного походження;

вирішення інших питань в галузі ветеринарної медицини відповідно до закону.

Стаття 7. Державні органи ветеринарної медицини та їх посадові особи

1. Державний департамент ветеринарної медицини з державною інспекцією ветеринарної медицини є урядовим органом державного управління, який діє у складі центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики і реалізує державну політику в галузі ветеринарної медицини.

2. Департамент для виконання покладених на нього завдань утворює відповідні територіальні органи, регіональні служби та державні установи.

3. Департамент, його територіальні органи становлять єдину систему державних органів ветеринарної медицини.

4. Голова Департаменту, його заступники та начальники управлінь Державного департаменту ветеринарної медицини з державною інспекцією ветеринарної медицини, на яких покладено здійснення функцій державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, одночасно є за посадою відповідно Головним державним інспектором ветеринарної медицини України та його заступниками.

5. Начальники територіальних органів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, міст, районів та регіональних служб, їх заступники одночасно є за посадою відповідно головними державними інспекторами ветеринарної медицини та заступниками головних державних інспекторів ветеринарної медицини зазначених регіонів, а державні лікарі ветеринарної медицини державної служби ветеринарної медицини та регіональних служб одночасно є за посадою відповідно державними інспекторами ветеринарної медицини. На начальників регіональних служб та їх заступників поширюється дія Закону України «Про державну службу».

6. Департамент розробляє, переглядає та затверджує ветеринарно-санітарні заходи, у тому числі заходи щодо профілактики, лікування, діагностики та ліквідації хвороб, що підлягають повідомленню, і щодо безпечності продуктів тваринного походження.

7. До повноважень державних органів ветеринарної медицини належать:

1) застосування ветеринарно-санітарних заходів для охорони території України від занесення збудників хвороб тварин з території інших країн або з карантинних зон;

2) здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду за тваринами, продуктами тваринного походження, ветеринарними препаратами, субстанціями, кормовими добавками, преміксами, кормами рослинного та тваринного походження, готовими кормами, штамами мікроорганізмів, репродуктивним матеріалом, патологічним матеріалом, засобами ветеринарної медицини, засобами догляду за тваринами, а також потужностями (об’єктами), які використовуються для виробництва, переробки, зберігання та обігу вищезазначених об’єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

3) здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду за охороною території України від занесення з території інших держав або з карантинної зони збудників заразних хвороб під час експорту, імпорту і транзиту об’єктів ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

4) здійснення державного ветеринарно-санітарного нагляду за роботою уповноважених (офі-

ційних) лікарів ветеринарної медицини щодо виконання ветеринарно-санітарних заходів;

5) проведення розширеного ветеринарно-санітарного контролю на підставі професійної оцінки державного інспектора ветеринарної медицини та/або в рамках програми вибіркового ветеринарно-санітарного контролю з метою перевірки безпечності товарів;

6) проведення стандартного прикордонного ветеринарно-санітарного контролю товарів, а в разі необхідності — вибіркового та/або розширеного контролю;

7) координація та організація виконання ветеринарно-санітарних заходів;

8) визначення ветеринарно-санітарного статусу України та окремих зон у межах її території, ветеринарно-санітарного стану потужностей (об'єктів) в Україні;

9) організація спільно з органами та закладами охорони здоров'я, державною санітарно-епідеміологічною службою, структурними підрозділами центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій захисту населення від зоонозів та своєчасного обміну інформацією про такі хвороби тварин;

10) видача ветеринарних документів та перевірка їх достовірності;

11) організація проведення передзабійного огляду тварин та ветеринарно-санітарної експертизи продуктів тваринного походження;

12) надання експлуатаційних дозволів на функціонування потужностей (об'єктів), які використовуються для виробництва, переробки, зберігання та обігу продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів, кормів тваринного походження, готових кормів, репродуктивного матеріалу, та ведення реєстру таких потужностей (об'єктів);

13) призупинення дії експлуатаційного дозволу або обмеження діяльності потужностей (об'єктів), які використовуються для виробництва, переробки, зберігання та обігу тварин, продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів, кормів тваринного походження, готових кормів, репродуктивного матеріалу, а також засобів, що використовуються для їх транспортування, у разі порушення операторами ветеринарно-санітарних заходів;

14) проведення експертизи і узгодження проектів планування та будівництва тваринницьких ферм, потужностей (об'єктів), що здійснюють забій тварин, переробних підприємств, підприємств з виробництва ветеринарних препаратів, ринків; участь у діяльності робочих і державних комісій з питань прийняття в експлуатацію цих потужностей (об'єктів), відведення земельних ділянок для всіх видів зазначеного будівництва і забору води для тварин;

15) державний ветеринарно-санітарний нагляд за проведенням ветеринарно-санітарної експертизи на потужностях (об'єктах), які використовуються для виробництва, переробки, зберігання та обігу тварин, продуктів тваринного, а на агропродовольчих ринках — і рослинного походження;

16) організація і проведення лабораторно-діагностичних (бактеріологічних, вірусологічних, хіміко-токсикологічних, патолого-анатомічних, гістологічних, паразитологічних, радіологічних) та інших досліджень з метою діагностики хвороб тварин та оцінки безпечності продуктів тваринного походження, кормових добавок, преміксів, кормів, репродуктивного матеріалу, біологічних продуктів і води для тварин;

17) здійснення державного ветеринарно-санітарного нагляду за збором, утилізацією та знищенням загиблих тварин і відходів тваринного походження;

18) аналіз причин виникнення хвороб, недугів тварин та їх загибелі, розроблення рекомендацій щодо їх профілактики;

19) видача органам страхування висновків щодо захворювання тварин, вимушено забитих, загиблих або знищених;

20) координація діяльності спеціалістів ветеринарної медицини незалежно від їх підпорядкування;

21) організація здійснення заходів з дезінфекції, дезінсекції та дератизації на потужностях (об'єктах), які використовуються для виробництва, переробки, зберігання та обігу тварин, продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів, кормів тваринного походження, готових кормів, репродуктивного матеріалу, а також засобів, що використовуються для їх транспортування.

8. До повноважень Департаменту належать:

1) реєстрація ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів та готових кормів;

2) організація розроблення і затвердження технічних регламентів на ветеринарні препарати, кормові добавки, премікси, готові корми, засоби ветеринарної медицини, засоби догляду за тваринами та інші об'єкти державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, включаючи належну практику виробництва для ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів і готових кормів;

3) ведення Державного реєстру ветеринарних препаратів;

4) організація здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на потужностях (об'єктах), які використовуються для виробництва, переробки, зберігання та обігу тварин, продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів, кормів тваринного походження, готових кормів, репродуктивного матеріалу тощо;

5) запровадження програми вибіркового ветеринарно-санітарного контролю товарів під час їх обігу та виконання загальнодержавної програми здійснення моніторингу залишкових кількостей ветеринарних препаратів і забруднюючих речовин у тваринах, продуктах тваринного походження та кормах;

6) організація проведення оцінки використання ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів, готових кормів та їх впливу на здоров'я тварин;

7) уповноваження акредитованих лабораторій на проведення досліджень (випробувань) товарів;

8) затвердження методик вимірювань, методів випробувань товарів, їх перелік та атестація;

9) затвердження переліку референс-лабораторій на проведення арбітражних досліджень товарів;

10) розподіл коштів, що виділяються з Державного бюджету України на фінансування програм у галузі ветеринарної медицини, між державними органами ветеринарної медицини та державними установами ветеринарної медицини;

11) повідомлення Міжнародного епізоотичного бюро про встановлення, очікуваний період дії та дату скасування карантину тварин за особливо небезпечними хворобами, занесеними до списку МЕБ;

12) встановлення обмежень або заборони на імпорт, транзит та експорт товарів, інших об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, що можуть переносити особливо небезпечні хвороби, занесені до списку МЕБ, або інші хвороби, що підлягають повідомленню, з окремих країн або карантинних зон у зв'язку з підтвердженням спалаху таких хвороб;

13) участь у підготовці та розробленні міжнародних договорів з питань ветеринарної медицини, укладення міжвідомчих договорів з ветеринарними адміністраціями інших країн, участь у роботі відповідних міжнародних організацій;

14) розроблення та затвердження положень про територіальні органи та державні установи ветеринарної медицини, включаючи визначення структури і штатної чисельності державної служби ветеринарної медицини;

15) розроблення та затвердження ветеринарно-санітарних заходів, нормативно-правових актів з питань ветеринарної медицини в межах своїх повноважень;

16) встановлення максимально допустимих рівнів залишкових кількостей ветеринарних препаратів, кормових добавок та забруднюючих речовин у кормах і біологічному матеріалі;

17) забезпечення здійснення державної політики в галузі ветеринарної медицини та захист території України від занесення збудників особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ, з територій інших країн або карантинних зон;

18) координація діяльності державних органів ветеринарної медицини щодо забезпечення ветеринарно-санітарного та епізоотичного благополуччя, додержання порядку здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

19) забезпечення проведення державної політики в галузі ветеринарної медицини, здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду за безпечністю продуктів тваринного походження.

9. Нормативно-правові акти Департаменту, видані в межах його повноважень, є обов'язковими для виконання державними органами, юридичними особами (резидентами і нерезидентами України), громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, які проживають/перебувають на території України.

Стаття 8. Підрозділи ветеринарної медицини міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів

1. Підрозділи ветеринарної медицини міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів організовують і проводять роботу відповідно до цього Закону та підпорядковуються Департаменту з питань, визначених цим Законом. Керівники цих підрозділів призначаються на посаду та звільняються з посади за погодженням з Департаментом.

2. Підрозділи ветеринарної медицини міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів діють на підставі положень, що затверджуються керівниками цих органів за погодженням з Департаментом та його територіальними органами.

Стаття 9. Підрозділи ветеринарної міліції з проведення карантинних ветеринарних заходів

1. Підрозділ ветеринарної міліції з проведення карантинних ветеринарних заходів Міністерства внутрішніх справ України та відповідні підрозділи його головних управлінь і управлінь в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, міських, районних управлінь та відділів утворюються для надання практичної допомоги державним органам ветеринарної медицини в організації та здійсненні контролю і нагляду за виконанням вимог ветеринарно-санітарних заходів щодо профілактики, локалізації та ліквідації карантинних хвороб тварин і комплектуються виключно лікарями ветеринарної медицини, які за посадами є державними інспекторами ветеринарної медицини.

2. Підрозділ ветеринарної міліції з проведення карантинних ветеринарних заходів Міністерства внутрішніх справ України та відповідні підрозділи його головних управлінь і управлінь в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, міських, районних управлінь та відділів функціонально підпорядковуються Департаменту та його територіальним органам.

3. Підрозділи ветеринарної міліції з проведення карантинних ветеринарних заходів фінансуються за рахунок бюджетних коштів, що виділяються Департаменту та його територіальним органам на здійснення протиепізоотичних заходів.

4. Положення про підрозділи ветеринарної міліції з проведення карантинних ветеринарних заходів затверджується Кабінетом Міністрів України.

Розділ III. ДЕРЖАВНИЙ ВЕТЕРИНАРНО-САНІТАРНИЙ КОНТРОЛЬ ТА НАГЛЯД

Стаття 10. Посадові особи, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль

1. Державний ветеринарно-санітарний контроль здійснюється державними інспекторами ветеринарної медицини.

2. Головний державний інспектор ветеринарної медицини України може надавати лікарям ветеринарної медицини, які працюють у державних установах ветеринарної медицини, та ліцензованим лікарям ветеринарної медицини повноваження державного інспектора ветеринарної медицини на проведення державного ветеринарно-санітарного контролю. Втручання в роботу уповноважених лікарів ветеринарної медицини щодо здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю забороняється.

3. Державний ветеринарно-санітарний контроль на об'єктах окремих центральних органів виконавчої влади за погодженням з Департаментом може здійснюватися підрозділами ветеринарної медицини цих органів.

Стаття 11. Права та обов'язки посадових осіб, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль

1. Державні інспектори ветеринарної медицини та уповноважені лікарі ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль, мають право:

1) перевіряти під час транспортування об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду додержання ветеринарно-санітарних заходів і наявність відповідних супровідних ветеринарних документів;

2) перевіряти безпечність неїстівних продуктів тваринного походження, у тому числі шляхом розширеного ветеринарно-санітарного контролю, щодо їх відповідності вимогам законодавства та технічним регламентам;

3) проводити відбір зразків товарів та інших об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду для проведення ветеринарно-санітарної експертизи;

4) проводити оцінку зразків неїстівних продуктів тваринного походження та інших об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду з метою перевірки додержання ветеринарно-санітарних заходів і мінімальних показників якості, встановлених відповідними технічними регламентами;

5) перевіряти ветеринарно-санітарний стан виробничих приміщень та умов зберігання репродуктивного матеріалу;

6) перевіряти дотримання ветеринарно-санітарних заходів на потужностях (об'єктах), які використовуються для утримання тварин, виробництва та обігу неїстівних продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів, кормів тваринного походження, готових кормів, репродуктивного матеріалу, засобів догляду за тваринами;

7) вносити пропозиції щодо призупинення, поновлення або анулювання (скасування) експлуатаційних дозволів;

8) здійснювати інспектування та в разі необхідності видавати розпорядження або приписи щодо дезінфекції транспортних засобів, які переміщувалися через карантинні зони хвороб, що підлягають повідомленню;

9) здійснювати стандартний прикордонний ветеринарно-санітарний контроль за об'єктами державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, що перевозяться транзитом;

10) здійснювати стандартний прикордонний ветеринарно-санітарний контроль, а за необхідності — вибірковий або розширений контроль за об'єктами державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, що імпортуються або експортуються;

11) видавати міжнародні ветеринарні сертифікати на товари, що експортуються.

2. Державні інспектори ветеринарної медицини та уповноважені лікарі ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль, зобов'язані:

1) додержуватися вимог законів і нормативно-правових актів з питань ветеринарної медицини та охорони праці;

2) негайно повідомляти керівників відповідних державних органів ветеринарної медицини про виявлені порушення ветеринарно-санітарних заходів, встановлених законодавством.

Стаття 12. Посадові особи, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд

1. Державний ветеринарно-санітарний нагляд здійснюється Головним державним інспектором ветеринарної медицини України, головними державними інспекторами ветеринарної медицини Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, міст, районів, головними державними інспекторами ветеринарної медицини регіональних служб, їх заступниками та державними інспекторами ветеринарної медицини.

2. Головний державний інспектор ветеринарної медицини України координує здійснення державного ветеринарно-санітарного нагляду.

3. Головний державний інспектор ветеринарної медицини України може надавати лікарям ветеринарної медицини, які працюють у державних установах ветеринарної медицини, та ліцензованим лікарям ветеринарної медицини повноваження державного інспектора ветеринарної медицини на здійснення державного ветеринарно-санітарного нагляду.

4. Посадові особи, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд, забезпечуються форменим одягом у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України, за рахунок коштів Державного бюджету України.

5. Зразки форменого одягу і знаки розрізнення для посадових осіб, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд, затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 13. Права та обов'язки державних інспекторів ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд

1. Державні інспектори ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд, мають право:

1) з метою здійснення ветеринарно-санітарного нагляду протягом робочого часу мати безперешкодний доступ до потужностей (об'єктів), які використовуються для виробництва, переробки та обігу товарів, ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів, кормів;

2) у разі спалаху хвороби, що підлягає повідомленню, у будь-який час мати безперешкодний доступ до потужностей (об'єктів), які здійснюють виробництво або обіг товарів, якщо такі потужності (об'єкти) розташовані в межах карантинної зони, для перевірки їх ветеринарно-санітарного стану та/або товарів та/або виконання необхідних заходів, які встановлюються під час карантину тварин;

3) одержувати інформацію, необхідну для встановлення ветеринарно-санітарного стану та забезпечення безпечності товарів, виявлення причин хвороби тварин, з метою визначення ветеринарно-санітарного статусу відповідної зони;

4) перевіряти стан здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю;

5) видавати накази, розпорядження та приписи про обов'язкові для виконання ветеринарно-санітарні заходи (включаючи забій, вимушений забій тварин, знешкодження, утилізацію або знищення товарів, дотримання процедур переробки, утилізації або знищення об'єктів, якщо вони є носіями хвороб, що підлягають повідомленню, або в разі виникнення підозри, що ці об'єкти заражені чи є носіями хвороб, що підлягають повідомленню, чи містять забруднюючі речовини, радіонукліди в кількостях, які перевищують максимальні рівні залишків);

6) забороняти експорт, імпорт, транзит та інший обіг товарів і засобів догляду за тваринами, які не відповідають ветеринарно-санітарним заходам та/або технічним регламентам;

7) видавати накази, розпорядження та приписи стосовно вилучення з обігу товарів та засобів догляду за тваринами, які не відповідають ветеринарно-санітарним заходам або технічним регламентам;

8) видавати розпорядження та приписи стосовно призупинення, закінчення строку дії, поновлення і анулювання (скасування) експлуатаційних дозволів та ветеринарних документів;

9) у разі необхідності утворювати комісії з числа експертів з ветеринарної медицини із залученням спеціалістів ветеринарної медицини з профільних науково-дослідних установ і вищих навчальних закладів для ідентифікації хвороб тварин та причин їх загибелі;

10) обмежувати, забороняти або припиняти відповідно до законодавства господарську діяльність юридичних або фізичних осіб у разі порушення ними ветеринарно-санітарних заходів, встановлених законодавством, якщо такі порушення можуть спричинити безпосередню загрозу життю та/або здоров'ю людей і тварин;

11) організовувати проведення протиепізоотичних заходів юридичними та фізичними особами, які здійснюють професійну діяльність у галузі ветеринарної медицини;

12) накладати адміністративні стягнення відповідно до закону.

2. Державні інспектори ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний нагляд, зобов'язані:

1) негайно після виявлення або виникнення підозри про спалах особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, або іншої хвороби, що підлягає повідомленню, або масового отруєння тварин повідомляти відповідні органи виконавчої влади про необхідність запровадження особливого режиму роботи потужностей (об'єктів) та вжиття заходів боротьби з хворобою тварин;

2) повідомляти органи ліцензування в галузі ветеринарної медицини про порушення ліцензійних умов суб'єктами ліцензування;

3) брати участь у діяльності державних комісій з прийняття в експлуатацію потужностей (об'єктів), на яких виробляються об'єкти державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду або які використовуються для їх обігу.

Стаття 14. Гарантії прав посадових осіб, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд

1. Державні інспектори ветеринарної медицини та уповноважені лікарі ветеринарної медицини, які здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль або нагляд, є незалежними у своїй діяльності і керуються цим та іншими законами, нормативно-правовими актами з питань ветеринарної медицини. Державні органи, юридичні особи, громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які проживають/перебувають на території України, зобов'язані надавати їм допомогу під час виконання службових обов'язків.

2. Образа особи, яка здійснює державний ветеринарно-санітарний контроль або нагляд, а також опір, погрози, насильство та інші дії, що перешкоджають виконанню покладених на неї обов'язків, тягнуть за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Збитки, завдані майну особи, яка здійснює державний ветеринарно-санітарний контроль або нагляд, у зв'язку з виконанням нею своїх посадових обов'язків, підлягають компенсації в повному обсязі за рахунок винних осіб у порядку, визначеному законодавством.

4. Вказівки посадових осіб не можуть бути підставою для будь-яких незаконних дій або бездіяльності, що суперечать посадовим обов'язкам державних інспекторів ветеринарної медицини та уповноважених лікарів ветеринарної медицини.

Стаття 15. Державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд за переміщенням тварин

1. Державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд за тваринами, що переміщуються поза межами потужностей (об'єктів), де вони утримувалися, здійснюється відповідними державними органами ветеринарної медицини.

2. Державні інспектори ветеринарної медицини та уповноважені лікарі ветеринарної медицини контролюють дотримання вимог щодо ідентифікації, обігу та переміщення тварин, включаючи ветеринарні документи, які вимагаються при переміщенні чи транспортуванні тварин.

3. Система реєстрації тваринницьких потужностей (об'єктів), система ідентифікації тварин та порядок ведення обліку даних про переміщення тварин повинні давати можливість чітко ідентифікувати тварин і відстежувати потужності (об'єкти) їх походження, переміщення та обігу,

4. Навантаження, розвантаження або перевантаження тварин на транспортний засіб дозволяється тільки в тих місцях, які мають потужності, що відповідають ветеринарно-санітарним заходам.

5. Обіг тварин, які захворіли на хворобу, що підлягає повідомленню, або щодо яких є підозра про захворювання на таку хворобу, забороняється. Будь-які переміщення тварин можуть здійснюватися лише з дозволу відповідного головного державного інспектора ветеринарної медицини.

6. Переміщення неідентифікованих тварин або тварин без відповідних ідентифікаційних, ветеринарних та інших супровідних документів забороняється.

Стаття 16. Державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд на ринках

1. Державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд здійснюється на всіх ринках, де організовано продаж живих тварин і продуктів тваринного походження.

2. Державний ветеринарно-санітарний контроль на ринках здійснюється спеціалістами державних установ ветеринарної медицини, а державний ветеринарно-санітарний нагляд — державними інспекторами ветеринарної медицини.

3. Торгівля тваринами дозволяється тільки у призначених для цього місцях, що відповідають ветеринарно-санітарним заходам.

4. Заборонено обіг тварин та неїстівних продуктів тваринного походження, щодо яких відсутні необхідні ветеринарні документи.

5. Якщо державний інспектор ветеринарної медицини встановлює, що торгівля на ринках здійснюється з порушенням ветеринарно-санітарних заходів, у тому числі в не призначених для цього місцях, він видає припис заборонити обіг цих тварин або неїстівних продуктів тваринного походження до усунення виявлених порушень та накладає штраф.

Стаття 17. Державний контроль та нагляд за безпечністю і якістю ветеринарних препаратів, субстанцій та засобів ветеринарної медицини

1. Метою державного контролю та нагляду за ветеринарними препаратами, субстанціями та засобами ветеринарної медицини є здійснення організаційних і правових заходів, спрямованих на забезпечення дотримання юридичними та фізичними особами вимог цього Закону і відповідних ветеринарно-санітарних заходів та технічних регламентів.

2. Державний контроль та нагляд за ветеринарними препаратами, субстанціями та засобами ветеринарної медицини включає реєстрацію ветеринарних препаратів; ліцензування та атестацію суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво або обіг ветеринарних препаратів; інспектування суб'єктів ліцензування щодо дотримання ними ліцензійних вимог; сертифікацію на відповідність вимогам належної виробничої практики, належної практики дистрибуції, належної лабораторної практики, перевірку якості, ефективності та безпечності ветеринарних препаратів та субстанцій під час реєстрації, виробництва, обігу та/або використання (застосування). Положення про державний контроль та нагляд за ветеринарними препаратами, субстанціями та засобами ветеринарної медицини затверджує Департамент.

3. Державний контроль та нагляд щодо безпечності і якості ветеринарних препаратів, суб-

станцій та засобів ветеринарної медицини здійснюється спеціалістами державних установ ветеринарної медицини, уповноважених Департаментом. Такий контроль здійснюється без попереднього повідомлення шляхом проведення позапланових перевірок або планових відповідно до програм інспектування, які складаються попередньо і в яких визначено частота інспектування і процедури, що застосовуються, включаючи підстави вірогідності того, що ветеринарні препарати, субстанції та засоби ветеринарної медицини не відповідають встановленим вимогам.

4. Державні установи ветеринарної медицини, уповноважені Департаментом, виконують загальнодержавну програму здійснення моніторингу залишкових кількостей ветеринарних препаратів та забруднюючих речовин у тваринах, продуктах тваринного походження і кормах для перевірки належного використання препаратів власниками (утримувачами) тварин і запобігання шкоді здоров'ю людей та тварин.

5. Якщо залишкові кількості ветеринарних препаратів у продуктах тваринного походження, які були вироблені із зміною їх звичайного стану без додавання будь-яких інших субстанцій, перевищують встановлені максимально допустимі рівні залишків, уповноважені установи ветеринарної медицини повідомляють про свої висновки Департамент та відповідного головного державного інспектора ветеринарної медицини для вжиття необхідних заходів відповідно до законодавства з метою запобігання введенню в обіг таких продуктів.

6. Державний контроль також включає дослідження безпечної залишкової кількості та побічних ефектів від застосування ветеринарних препаратів. Цю роботу виконують національні референс-лабораторії з контролю залишкових кількостей ветеринарних препаратів та кормових добавок Державного науково-дослідного контрольного інституту ветеринарних препаратів та кормових добавок і Державного науково-контрольного інституту біотехнології та штамів мікроорганізмів.

7. Проведення експертизи та/або ідентифікації ветеринарних препаратів та кормових добавок з метою їх подальшої державної реєстрації здійснюють Національне агентство ветеринарних препаратів та кормових добавок, яке функціонує на базі Державного науково-дослідного контрольного інституту ветеринарних препаратів та кормових добавок, а ветеринарних імунобіологічних препаратів — Національне агентство ветеринарних імунобіологічних препаратів, яке функціонує на базі Державного науково-контрольного інституту біотехнології та штамів мікроорганізмів. До цієї роботи можуть залучатися Державний науково-дослідний інститут з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи, інші науково-дослідні установи.

Стаття 18. Державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд на державному кордоні України та транспорті

1. Державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд на державному кордоні України та транспорті здійснюється регіональними службами державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні України та транспорті, їх структурними підрозділами (пунктами).

2. Державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд на державному кордоні України та транспорті є обов'язковим у разі експорту, імпорту і транзитного перевезення об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду всіма видами транспорту.

3. Державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд на державному кордоні України та транспорті здійснюють державні інспектори ветеринарної медицини з оформленням відповідних документів. Робочі місця зазначених осіб облаштовуються на прикордонних інспекційних постах.

4. Державний ветеринарно-санітарний нагляд на державному кордоні України та транспорті здійснюють Головний державний інспектор ветеринарної медицини України, його заступники, державні інспектори ветеринарної медицини Департаменту, головні державні інспектори ветеринарної медицини, їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини регіональних служб.

5. Положення про регіональну службу державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні України та транспорті затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 19. Державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд під час полювання

1. Відкриття мисливського сезону на певній території здійснюється з підтвердження відповідними державними органами ветеринарної медицини після проведення обов'язкового епізоотичного обстеження мисливських угідь.

2. Користувачі мисливських та рибальських угідь повинні інформувати найближчого державного інспектора ветеринарної медицини про підозрілу (невластиву) поведінку тварин та підозрілі випадки загибелі тварин. Державний інспектор ветеринарної медицини розглядає ці звіти, у разі необхідності після інспектування туш і на основі свого професійного висновку відбирає зразки тканин тварин для проведення дослідження у відповідній лабораторії ветеринарної медицини.

Розділ IV. ПРИНЦИПИ РОЗРОБЛЕННЯ, ЗАТВЕРДЖЕННЯ І ЗАСТОСУВАННЯ ВЕТЕРИНАРНО-САНІТАРНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 20. Цілі ветеринарно-санітарних заходів

Департамент спільно з іншими органами державного управління в галузі ветеринарної медицини здійснює належні та необхідні ветеринарно-санітарні заходи з метою:

а) захисту життя або здоров'я тварин від ризиків, що виникають у результаті занесення, укорінення чи поширення хвороб тварин, організмів, що переносять хвороби, а також хвороботворних організмів;

б) захисту життя або здоров'я людини або тварин від ризиків, що виникають від добавок, забруднюючих речовин, токсинів або хвороботворних організмів, які містяться у продуктах тваринного походження чи кормах;

в) захисту життя або здоров'я людини від ризиків, що виникають у результаті хвороб, які переносяться тваринами або продукцією, що виробляється з них.

Стаття 21. Належний рівень захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей

1. Департамент спільно з іншими органами державного управління в галузі ветеринарної медицини визначає належний рівень захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей.

2. Належний рівень захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей визначається на підставі:

1) наявності хвороб тварин в Україні та виконання загальнодержавних програм щодо боротьби з такими хворобами тварин;

2) прогнозованої оцінки економічних втрат для тваринництва України, пов'язаних із занесенням збудників відсутніх в Україні хвороб тварин або поширенням присутніх в Україні хвороб тварин;

3) визначення рівня ризику, прийнятного для сусідніх країн та заінтересованих торгових партнерів;

4) міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій;

5) мінімізації негативного впливу ветеринарно-санітарних заходів на міжнародну та внутрішню торгівлю.

Стаття 22. Розроблення, внесення змін та затвердження ветеринарно-санітарних заходів

1. Ветеринарно-санітарні заходи розробляються, змінюються та затверджуються Департаментом виходячи з такого:

1) згідно з пунктом 4 цієї частини всі ветеринарно-санітарні заходи базуються на наукових принципах і наукових обґрунтуваннях, включаючи відповідні процеси та методи виробництва, інспектування, відбору зразків та експертизи, визначення поширеності певних хвороб тварин і наявність зон, вільних від хвороб тварин, або зон з незначною присутністю хвороб тварин, відповідні екологічні умови та умови навколишнього середовища, профілактичний карантин тварин або інші режими;

2) всі ветеринарно-санітарні заходи ґрунтуються на міжнародних стандартах, інструкціях та рекомендаціях відповідних міжнародних організацій;

3) у разі відсутності або недостатності міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій для забезпечення належного рівня захисту здоров'я тварин і пов'язаного з цим здоров'я людей ветеринарно-санітарні заходи розробляються виходячи з аналізу ризику за методикою відповідних міжнародних організацій;

4) у разі недостатності наукових обґрунтувань для здійснення аналізу ризику або в разі виникнення надзвичайних обставин ветеринарно-санітарні заходи розробляються на підставі інформації, отриманої від відповідних міжнародних організацій, або ветеринарно-санітарних заходів, що застосовуються заінтересованими торговими партнерами.

2. Під час розроблення, внесення змін та затвердження ветеринарно-санітарних заходів, що застосовуються до товарів, які імпортуються, Департаментом береться до уваги ветеринарно-санітарний статус України стосовно статусу країни походження товарів.

3. Під час розроблення, внесення змін та затвердження ветеринарно-санітарних заходів забороняється довільна або необґрунтована дискримінація заінтересованих торгових партнерів, що ввозять на територію України товари, якщо Україна та країна походження товарів (одна країна походження стосовно іншої країни походження) мають однаковий чи подібний ветеринарно-санітарний статус.

4. Під час розроблення, внесення змін та затвердження ветеринарно-санітарних заходів відповідні заходи, що вживаються в іншій країні, вважаються еквівалентними заходам, які вживаються та затверджуються в Україні, якщо така країна об'єктивно доведе, що завдяки цим заходам досягається рівний або вищий рівень захисту здоров'я та життя людей і тварин порівняно з тим, що вимагається Україною.

5. Усі ветеринарно-санітарні заходи, включаючи ті, що були затверджені за надзвичайних епізоотичних обставин, підлягають перегляду та оновленню в міру надходження нової науково обґрунтованої інформації або важливих (суттєвих) коментарів від заінтересованих торгових партнерів або інших осіб з метою забезпечення того, щоб такі заходи сприяли досягненню, але не перевищенню належного рівня захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей.

6. Усі ветеринарно-санітарні заходи, затверджені за надзвичайних обставин, переглядаються та оновлюються не пізніше шести місяців від дати їх затвердження або внесення останніх змін, як зазначено в частині п'ятій цієї статті, з метою забезпечення того, щоб такі заходи сприяли досягненню, але не перевищенню належного рівня захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей.

7. Порядок розроблення та внесення змін до ветеринарно-санітарних заходів, що застосовуються відповідно до цієї статті, затверджується Департаментом.

Стаття 23. Проведення аналізу ризику

1. Аналіз ризику, що проводиться спеціалістами державної служби ветеринарної медицини, визначеними Департаментом, у зв'язку з можливим імпортом товарів, складається винятково у письмовій формі. Цей документ повинен містити таку інформацію:

1) мета аналізу ризику;

2) виявлення хвороб тварин, шляхів проникнення (носії, тип передачі), які сприяють їх занесенню, укоріненню та поширенню;

3) джерела інформації;

4) оцінка ризику хвороби тварин, включаючи вірогідність завдання шкоди тваринам і людям, та можливих наслідків;

5) визначені варіанти управління ризиком та причини, з яких відхиляються альтернативні варіанти.

2. За наявності достатнього обсягу наукової та іншої технічної інформації необхідно проводити кількісну оцінку ризику згідно з вимогами відповідних міжнародних організацій.

3. За умови недостатності або відсутності наукової та іншої технічної інформації, необхідної для кількісної оцінки ризику, проводиться якісна оцінка ризику.

4. Документ з аналізу ризику, зазначений у частині першій цієї статті, має бути доступним для усіх заінтересованих осіб, у письмовій та/або електронній формі.

Стаття 24. Процедури управління ризиком

1. При імпорті товарів мета управління ризиком полягає у зменшенні відповідних ризиків до належного рівня захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей, який встановлений в Україні.

2. При розгляді альтернативних варіантів зменшення ризику занесення збудників хвороб тварин від імпортних товарів обрані ветеринарно-санітарні заходи не повинні обмежувати торгівлю більше, ніж це необхідно для досягнення належного рівня захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей, враховуючи технічну та економічну доцільність запропонованих альтернативних заходів.

3. Оцінка економічної доцільності ветеринарно-санітарних заходів включає оцінку потенційної шкоди у формі втрат для виробництва та продажу тварин або продуктів тваринного походження в разі занесення, укорінення або поширення збудників хвороб тварин, витрати на локалізацію, контроль або ліквідацію цих хвороб тварин та відносну оцінку рентабельності альтернативних варіантів заходів, спрямованих на зменшення ризику.

4. Управління ризиком здійснює Департамент.

Стаття 25. Повідомлення про запропоновані ветеринарно-санітарні заходи

1. За винятком положень частин п'ятої — восьмої цієї статті, у разі, якщо немає відповідних міжнародних стандартів або запропоновані ветеринарно-санітарні заходи не відповідають міжнародним стандартам, Департамент:

1) негайно розміщує в засобах масової інформації повідомлення в такій формі, що дасть змогу всім заінтересованим сторонам ознайомитися із змістом запропонованих заходів;

2) якщо очікується, що запропонований ветеринарно-санітарний захід може значно вплинути на експортні можливості інших країн, — готує відповідне повідомлення, яке Центром обробки запитів та надання повідомлень стосовно ветеринарно-санітарних заходів (далі — Центр обробки запитів та повідомлень) надсилається заінтересованим торговим партнерам.

2. Повідомлення, зазначене у пункті 2 частини першої цієї статті, надається не пізніше ніж за 60 днів до затвердження запропонованого ветеринарно-санітарного заходу. Повідомлення складається згідно з вимогами відповідних міжнародних організацій або міжнародних договорів, стороною яких є Україна. У ньому зазначаються товари, яких стосується та/або на які вплине ветеринарно-санітарний захід, коротке викладення мети та обґрунтування необхідності вжиття запропонованого заходу.

3. За письмовим запитом осіб або заінтересованих торгових партнерів Департамент надає текст запропонованого ветеринарно-санітарного заходу із зазначенням, якщо це можливо, положень, що суттєво відрізняються від міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій.

4. За письмовим запитом осіб або заінтересованих торгових партнерів Департамент до завершення підготовки ветеринарно-санітарного заходу розглядає отримані коментарі та в разі доцільності враховує їх при підготовці остаточного проекту ветеринарно-санітарного заходу.

5. У разі виникнення надзвичайних епізоотичних обставин та ухвалення ветеринарно-санітарного заходу повідомлення про їх вжиття публікується в засобах масової інформації.

6. Якщо є підстави очікувати, що надзвичайний ветеринарно-санітарний захід, зазначений у частині п'ятій цієї статті, значно вплине на експортні можливості інших країн, Департамент негайно направляє повідомлення через Центр обробки запитів та повідомлень заінтересованим торговим партнерам. Повідомлення готується згідно з вимогами відповідних міжнародних організацій або міжнародних договорів, які укладені Україною. У ньому зазначаються товари, на які поширюється та/або впливає надзвичайний ветеринарно-санітарний захід, стисле викладення мети та обґрунтування вжиття надзвичайного ветеринарно-санітарного заходу, включаючи пояснення щодо природи надзвичайних обставин.

7. Департамент надає текст надзвичайного ветеринарно- санітарного заходу заінтересованим особам та торговим партнерам за їх письмовим запитом.

8. Департамент розглядає письмові коментарі щодо надзвичайного ветеринарно-санітарного заходу, отримані від заінтересованих осіб та торгових партнерів за письмовим запитом, обговорює і враховує їх при розгляді питання про внесення змін до надзвичайного ветеринарно-санітарного заходу.

9. Департамент затверджує критерії визначення того, чи матиме запропонований ветеринарно-санітарний захід або затверджений надзвичайний ветеринарно-санітарний захід значний вплив на експортні можливості інших країн, і призначає посадових осіб, відповідальних за опублікування та надсилання повідомлень до Центру обробки запитів та повідомлень.

Стаття 26. Опублікування та застосування ветеринарно-санітарних заходів

Усі ветеринарно-санітарні заходи та зміни до них після затвердження публікуються у відповідному офіційному друкованому виданні та на веб-сайті Департаменту. Ветеринарно-санітарні заходи вступають у дію не раніше шести місяців від дати публікації, за винятком надзвичайних ветеринарно-санітарних заходів, які затверджуються за надзвичайних обставин, та заходів, які зменшують обмеження стосовно імпорту, що вступають у дію з дати затвердження.

Стаття 27. Принципи застосування ветеринарно-санітарних заходів

Департамент при застосуванні ветеринарно-санітарних заходів враховує таке:

1) ветеринарно-санітарні заходи повинні застосовуватися тільки в обсягах, необхідних для досягнення цілей, зазначених у статті 20 цього Закону;

2) ветеринарно-санітарні заходи не повинні застосовуватися в такий спосіб, що встановлює приховані обмеження для міжнародної торгівлі;

3) ветеринарно-санітарні заходи повинні застосовуватися в такий спосіб, щоб уникнути довільного або невиправданого встановлення різних рівнів заходу, які вважаються належними в різних ситуаціях, якщо така різниця веде до дискримінації або прихованого обмеження міжнародної торгівлі.

Стаття 28. Договори щодо еквівалентності ветеринарно-санітарних заходів

Департамент за вимогою заінтересованих торгових партнерів проводить консультації про визнання еквівалентності загальних або спеціальних ветеринарно-санітарних заходів з метою подальшого укладення двосторонніх та багатосторонніх договорів про таку еквівалентність відповідними органами державної влади.

Стаття 29. Визначення ефективності іноземної ветеринарної служби

1. Оцінка ефективності ветеринарної адміністрації іншої країни (далі — іноземна ветеринарна адміністрація) ґрунтується на такому:

1) членство країни у відповідних міжнародних організаціях;

2) виконання вимог щодо звітності перед відповідними міжнародними організаціями та застосування ветеринарно-санітарних заходів згідно з міжнародними договорами, укладеними Україною;

3) необхідний рівень кваліфікації працівників іноземної ветеринарної адміністрації, включаючи рівень їх фахової освіти, необхідний досвід та здатність приймати виважені професійні рішення;

4) незалежність працівників іноземної ветеринарної адміністрації від будь-якого комерційного, фінансового, адміністративного, політичного та іншого тиску, що може вплинути на їх висновки та рішення;

5) неупередженість іноземної ветеринарної адміністрації при прийнятті рішень, а також неупередженість її працівників, зокрема при наданні послуг;

6) чесність працівників іноземної ветеринарної адміністрації, неприпустимість шахрайства, корупції та фальсифікацій;

7) прозорість прийняття рішень іноземною ветеринарною адміністрацією;

8) наявність належного законодавства та організації, яка забезпечує контроль за встановленням і виконанням ветеринарно-санітарних заходів та за діяльністю з міжнародної ветеринарної сертифікації, включаючи законодавчі акти, якими визначаються компетенція та структура іноземної ветеринарної адміністрації;

9) встановлення процедур та стандартів щодо:

а) планування та управління діяльністю, включаючи діяльність з міжнародної ветеринарної сертифікації;

б) запобігання спалахам хвороб тварин та боротьби з ними;

в) епізоотичних обстежень та зонування території країни згідно з ветеринарно-санітарним статусом;

г) методик інспектування та відбору зразків;

ґ) діагностичних аналізів хвороб тварин;

д) розроблення, виробництва, реєстрації та контролю біологічних продуктів, що використовуються для діагностики хвороб тварин та виробництва ветеринарних препаратів;

е) обробки, спрямованої на знищення патогенних агентів у продуктах тваринного походження;

є) мінімального рівня кваліфікації (освіта та професійні тренінги) спеціалістів лабораторій та посадових осіб, уповноважених проводити інспектування товарів та видавати міжнародні ветеринарні сертифікати;

ж) використання міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій при видачі міжнародних ветеринарних сертифікатів;

з) використання міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій при застосуванні заходів контролю за спалахами хвороб тварин;

и) частоти серологічних обстежень хвороб тварин;

10) періодичність визнання недійсними міжнародних ветеринарних сертифікатів, а також сертифікатів, що засвідчують відсутність хвороб тварин у вантажі, що імпортується, а також які були видані посадовою особою іноземної ветеринарної адміністрації на вантаж з товарами, що імпортуються, але визнані недійсними в результаті лабораторних досліджень (експертиз) зразків цього вантажу;

11) наявності державної системи ідентифікації та реєстрації тварин;

12) інші критерії, рекомендовані відповідними міжнародними організаціями.

2. Усі розглянуті критерії та відповідні висновки, зроблені під час оцінки ефективності іноземної ветеринарної адміністрації, повною мірою документуються та негайно надаються іноземній ветеринарній адміністрації за її запитом. Якщо іноземна країна звертається із запитом про проведення консультацій та надання коментарів щодо оцінки, консультації розпочинаються негайно, а їх результати та пояснення аналізуються на предмет наявності підстав перегляду оцінки ефективності іноземної ветеринарної адміністрації.

Стаття 30. Процедури контролю, інспектування та ухвалення

1. Департамент забезпечує виконання всіх процедур перевірки та вимог ветеринарно-санітарних заходів, а саме:

1) відповідність таких процедур стандартам, рекомендаціям та інструкціям відповідних міжнародних організацій;

2) виконання таких процедур швидко, без невиправданої затримки і в порядку, не менш сприятливому для імпортованих товарів, ніж для аналогічних вітчизняних товарів;

3) обмеження вимог щодо відбору зразків для процедур контролю, інспектування та ухвалення обсягами, що є необхідними та обґрунтованими;

4) негайне інформування заявника, який звертається із заявою про проведення процедур контролю, інспектування та ухвалення, про будь-які недоліки поданої заяви, щоб запобігти зволіканню при виконанні процедур контролю, інспектування та ухвалення, а в разі наявності недоліків у заяві на вимогу заявника проведення визначених процедур наскільки це можливо;

5) повідомлення заявнику за його запитом очікуваного часу завершення цих процедур;

6) негайне повідомлення заявнику результатів процедур у письмовій формі та в повному обсязі;

7) застосування визначених процедур однаковою мірою до об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду іноземного і вітчизняного походження;

8) обмеження усіх затверджених процедур, включаючи процедури, що забезпечують відповідність продукту, який був змінений (підданий обробці, переробці або зміні в інший спосіб), вимогам ветеринарно-санітарних заходів, а також інформацію, необхідну для проведення процедур контролю, інспектування та ухвалення, обсягами, що необхідні для виконання ветеринарно-санітарних заходів;

9) захист конфіденційності наданої інформації з метою забезпечення комерційних інтересів заявника;

10) однаковість плати, що стягується за процедури контролю, інспектування та ухвалення, для товарів вітчизняного походження і для імпортних товарів, яка не повинна перевищувати фактичної вартості наданих послуг;

11) зведення до мінімуму незручностей, пов'язаних з процедурами відбору зразків та вимогами використання певних потужностей для проведення процедур контролю, інспектування та ухвалення рішень, які є справедливими стосовно об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду іноземного і вітчизняного походження;

12) встановлення процедури розгляду скарг щодо проведення процедур контролю, інспектування та ухвалення для вжиття заходів щодо виправлення ситуації, якщо скарга виявилася обґрунтованою.

2. Департамент може встановлювати вимоги до потужностей (об'єктів), виробничих процесів, умов зберігання або інші вимоги стосовно товарів, що імпортуються в Україну. Такі вимоги не повинні перевищувати аналогічні вимоги, які встановлені для вітчизняних виробників, що здійснюють виробництво та/або обіг таких товарів.

3. Державна служба ветеринарної медицини України може перевіряти дотримання вимог до потужностей (об'єктів), виробничих процесів, умов зберігання та інших вимог у країнах, з яких імпортуються товари (далі — потужності (об'єкти) для імпорту в Україну). Уповноважені Департаментом спеціалісти державної служби ветеринарної медицини повинні мати безперешкодний доступ до потужностей (об'єктів) для імпорту в Україну з

метою їх інспектування для перевірки дотримання вимог, визначених у частині другій цієї статті. Департамент зобов’язаний повідомити відповідну компетентну службу країни-імпортера про зазначене інспектування щонайменше за 48 годин.

4. Імпорт товарів з потужностей (об’єктів) для імпорту в Україну, під час інспектування яких відповідна служба виявила недотримання встановлених вимог, не дозволяється.

5. Департамент веде реєстр потужностей (об’єктів) для імпорту в Україну товарів.

6. Порядок проведення перевірки дотримання вимог, визначених у частині другій цієї статті, реєстрації та виключення з реєстру потужностей (об’єктів) для імпорту в Україну встановлюється Департаментом.

Стаття 31. Документація ветеринарно-санітарних заходів

1. Головний державний інспектор ветеринарної медицини України призначає групу посадових осіб Департаменту, яка відповідає за отримання та координацію відповідей на всі запитання, що стосуються ветеринарно-санітарних заходів, включаючи процедури контролю, інспектування та ухвалення, що надходять від заінтересованих осіб, та за надсилання на їх вимогу копій відповідних документів, які повинні включати:

1) ухвалені або запропоновані ветеринарно-санітарні заходи;

2) процедури контролю, інспектування та ухвалення;

3) процедури оцінки ризику хвороб тварин, критерії, що беруться до уваги, та засоби визначення належного рівня захисту здоров’я тварин і пов’язаного з цим здоров’я людей;

4) інформацію про членство та участь України у відповідних міжнародних організаціях або міжнародних договорах стосовно ветеринарно-санітарних заходів і тексти таких договорів.

Стаття 32. Видача відповідних ветеринарних документів

1. Одержання ветеринарних документів для переміщення тварин, продукції тваринного походження, інших об’єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду здійснюється з метою охорони території України від занесення хвороб тварин з території інших держав або карантинних зон та захисту населення від хвороб, спільних для тварин і людей, а також недопущення наявності залишкових кількостей ветеринарних препаратів та забруднюючих речовин у продуктах тваринного походження і кормах.

2. Об’єкти державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду супроводжуються такими ветеринарними документами:

1) міжнародні ветеринарні сертифікати (для країн СНД — ветеринарні свідоцтва форми № 1, № 2 та № 3) — при переміщенні за межі України;

2) ветеринарні свідоцтва (для України — форми № 1 та № 2) — при переміщенні за межі території Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, районів, міст;

3) ветеринарні довідки — при переміщенні в межах району.

Ветеринарні документи включають також ветеринарні картки та/або ветеринарно-санітарні паспорти на тварин.

3. Право видачі міжнародних ветеринарних сертифікатів, ветеринарних свідоцтв, ветеринарних довідок, ветеринарних карток та/або ветеринарно-санітарних паспортів на тварин надається відповідним державним інспекторам ветеринарної медицини та уповноваженим лікарям ветеринарної медицини:

1) управлінь ветеринарної медицини в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, містах обласного значення, районах;

2) державних закладів ветеринарної медицини;

3) регіональних служб державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні та транспорті.

4. Ветеринарні довідки та ветеринарно-санітарні паспорти на тварин також можуть видаватися ліцензованими лікарями ветеринарної медицини.

5. Видача відповідних ветеринарних документів здійснюється на платній основі відповідно до статті 99 цього Закону.

6. Рішення про видачу або відмову у видачі ветеринарних документів приймається не пізніше ніж через місяць з дати надходження документів на розгляд.

7. Підставою для відмови у видачі та анулювання ветеринарних документів є:

1) недотримання ветеринарно-санітарних заходів, передбачених законодавством; ускладнення епізоотичної ситуації на відповідній території, потужності (об’єкті);

2) неможливість безпосереднього огляду об’єкта державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

3) відсутність документального підтвердження епізоотичного благополуччя місцевості походження та ветеринарно-санітарного стану об’єктів; відсутність необхідної ветеринарної обробки тварин, їх карантинування, відповідних досліджень та/або експертного висновку.

8. Порядок видачі ветеринарних документів установлюється Департаментом за погодженням із спеціально уповноваженим органом з питань дозвільної системи у сфері господарської діяльності.

Розділ V. ЗАХИСТ ЗДОРОВ’Я ТВАРИН

Стаття 33. Хвороби, що підлягають повідомленню

1. Список хвороб, що підлягають повідомленню, затверджується Департаментом та включає:

1) всі особливо небезпечні хвороби, занесені до списку МЕБ;

2) екзотичні хвороби тварин, які в разі занесення та подальшого поширення в Україні можуть призвести до неприйнятного рівня ризику для тварин та/або людей;

3) хвороби тварин, що проявляються в Україні, які в разі спалаху або поширення на території України можуть призвести до неприйнятного рівня ризику для здоров’я тварин та/або людей.

2. За рекомендацією Головного державного інспектора ветеринарної медицини України хвороба тварин може бути включена до переліку хвороб, що підлягають повідомленню, з метою збору інформації щодо поширення цієї хвороби.

Стаття 34. Реєстрація тваринницьких потужностей

1. Особи, які вирощують тварин для власного споживання, включаючи велику рогату худобу, свиней, овець, кіз, кролів та птицю, за винятком непродуктивних тварин, а також тих, що вирощуються з рекреаційною метою, зобов’язані реєструватися у відповідних державних органах ветеринарної медицини. У реєстрі зазначаються ім’я власника тварин, адреса, телефон та інша інформація, види тварин, що утримуються відповідною особою, кількість тварин кожного виду.

2. Оператори потужностей (об’єктів), що використовуються для промислового вирощування (розведення) тварин, зобов’язані зареєструвати їх у відповідних державних органах ветеринарної медицини. У реєстрі зазначаються види тварин, що утримуються на відповідних потужностях (об’єктах), кількість тварин кожного виду, назва оператора потужностей (об’єктів) та за необхідності — назва власника тварин, адреси, телефон та інша інформація.

Стаття 35. Застосування профілактичного карантину тварин

Тварини, що надходять до стада з інших потужностей (об’єктів) або придбані на внутрішньому ринку, підлягають обов’язковому профілактичному карантину протягом визначеного періоду. Протягом профілактичного карантину тварини утримуються окремо у спеціально відведених ізольованих місцях (карантинних пунктах) під наглядом державного інспектора ветеринарної медицини або уповноваженого лікаря ветеринарної медицини та підлягають ветеринарно-санітарному обстеженню. Тварини допускаються у стадо тільки після закінчення профілактичного карантину тварин на підставі письмового дозволу державного інспектора ветеринарної медицини.

Стаття 36. Права осіб щодо забезпечення ветеринарно-санітарного та епізоотичного благополуччя

Юридичні та фізичні особи, діяльність яких пов’язана з утриманням, транспортуванням та обігом тварин, а також з виробництвом, переробкою та обігом продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, субстанцій, кормових добавок, преміксів, кормів, репродуктивного матеріалу, для забезпечення ветеринарно-санітарного та епізоотичного благополуччя мають право:

1) одержувати від державних органів ветеринарної медицини, інших державних установ ветеринарної медицини, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування інформацію про епізоотичний стан території обслуговування;

2) оскаржувати до відповідного головного державного інспектора ветеринарної медицини або до суду рішення і дії посадових осіб державних органів ветеринарної медицини, уповноважених лікарів ветеринарної медицини та інших осіб, уповноважених Департаментом на виконання певних функцій.

Стаття 37. Обов’язки осіб, які утримують тварин чи беруть участь у їх обігу

Юридичні та фізичні особи, діяльність яких пов’язана з утриманням та обігом тварин, зобов’язані:

1) забезпечувати, щоб тварини, яких вони вирощують, утримують та/або здійснюють їх обіг, не мали хвороб, що підлягають повідомленню;

2) виконувати законні вимоги державних інспекторів ветеринарної медицини та уповноважених лікарів ветеринарної медицини щодо здійснення протиепізоотичних заходів та/або заходів карантину тварин, включаючи обмеження на переміщення тварин та/або осіб, що мали контакт з хворими тваринами або з тваринами, щодо яких є підозра на захворювання на хворобу, що підлягає повідомленню, та інших ветеринарно-санітарних заходів;

3) негайно інформувати державного інспектора ветеринарної медицини, уповноваженого лікаря ветеринарної медицини або посадових осіб державних органів ветеринарної медицини про раптову загибель тварин, підозру на захворювання або виявлення хвороби, що підлягає повідомленню, або поведінку тварин, яка їм невластива;

4) перед переміщенням тварин з потужностей (об’єктів), де вони утримуються, отримати від державного інспектора ветеринарної медицини дозвіл на їх переміщення;

5) охороняти здоров’я та благополуччя тварин шляхом:

а) забезпечення виконання ветеринарно-санітарних заходів, включаючи зоогігієнічні вимоги та умови, що мають забезпечуватися на потужностях для утримання тварин;

б) забезпечення тварин якісними та безпечними кормами і водою;

в) застосування профілактичних ветеринарно-санітарних заходів щодо здоров’я тварин;

г) своєчасного звернення за послугами лікаря ветеринарної медицини щодо встановлення діагнозу та лікування хворих тварин;

ґ) використання ветеринарних препаратів згідно з вказівками лікаря ветеринарної медицини;

д) недопущення жорстокого поводження з тваринами;

е) забезпечення належних транспортних засобів для переміщення тварин;

6) виконувати вимоги щодо ідентифікації тварин, що їм належать, у тому числі котів, собак та інших дрібних домашніх тварин, які ідентифікуються за допомогою мікрочипів;

7) доставляти тварин у визначене місце або забезпечувати належні умови за місцем утримання тварин для проведення ветеринарного огляду, діагностичних, профілактично-лікувальних обробок, включаючи дослідження і щеплення. У разі необхідності забезпечувати надійну фіксацію тварини при проведенні маніпуляцій, транспортування (доставки) відібраних зразків тканин, крові та інших матеріалів для діагностичних аналізів;

8) вести облік кожної продуктивної тварини стосовно придбання та застосування ветеринарних лікарських засобів, ветеринарних імунобіологічних засобів і лікувальних кормів та зберігати ці записи не менше трьох років;

9) сприяти державним інспекторам ветеринарної медицини та уповноваженим лікарям ветеринарної медицини у виконанні службових обов’язків;

10) на вимогу державних інспекторів ветеринарної медицини або уповноваженого лікаря ветеринарної медицини надавати зразки неїстівних продуктів тваринного походження для проведення відповідних досліджень.

Розділ VI. РЕГУЛЮВАННЯ ОБІГУ ТВАРИН ТА РЕПРОДУКТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

Стаття 38. Дозвіл на проведення заходів із залученням тварин

1. Особи, які проводять виставки, змагання тварин, ярмарки, аукціони, вистави з тваринами, що мандрують, організовують пересувні зоопарки тощо, зобов’язані отримати на проведення таких заходів дозвіл головного державного інспектора ветеринарної медицини відповідного територіального органу.

2. Дозвіл, зазначений у частині першій цієї статті (далі — дозвіл на проведення виставок), видається безоплатно за умови виконання ветеринарно-санітарних заходів протягом 30 днів з дати надходження заяви.

3. Особа, яка проводить захід із залученням тварин, повинна виставити дозвіл на проведення виставок на видному місці за місцем проведення.

4. Дозвіл на проведення виставок діє протягом визначеного терміну, але не більш як 30 днів.

5. Форма та зміст заяви на отримання дозволу на проведення виставки, супровідна інформація стосовно тварин, що повинна надаватися, вимоги, яким мають відповідати потужності (об’єкти), визначаються Департаментом.

6. Підстави для відмови у видачі та анулювання дозволу:

1) недотримання ветеринарно-санітарних заходів, передбачених законодавством;

2) ускладнення епізоотичної ситуації на відповідній території, потужності (об’єкті).

Стаття 39. Моніторинг здоров’я племінної худоби

1. Центри племінної худоби повинні проводити систематичний моніторинг здоров’я тварин, від яких отримується репродуктивний матеріал, та отриманого репродуктивного матеріалу для підтвердження ветеринарно-санітарного стану.

2. Центри племінної худоби ведуть записи результатів систематичного моніторингу, включаючи записи результатів штучного запліднення, та зобов’язані надавати ці записи державному інспектору ветеринарної медицини за його запитом.

3. Державний інспектор ветеринарної медицини зобов’язаний видати припис щодо тимчасової заборони виробництва сперми, запліднених яйцеклітин та ембріонів при виникненні підозри, що племінні тварини заражені хворобою тварин, яка може передаватися через репродуктивні матеріали.

4. Якщо є підозра зараження племінних тварин хворобою тварин, що може передаватися через репродуктивні матеріали, оператор потужностей (об’єктів) або власник тварин зобов’язаний надати зразки цих матеріалів до державної лабораторії ветеринарної медицини або уповноваженої лабораторії для проведення лабораторних досліджень. У разі відсутності хвороби тварин тимчасова заборона, передбачена частиною третьою цієї статті, знімається. Якщо хвороба тварин підтверджується, хвора тварина та всі інші тварини, що виявилися інфікованими на таку саму хворобу, усуваються від виробництва репродуктивного матеріалу згідно з відповідними правилами.

5. За запитом власника центру племінних тварин або власника тварини в порядку, встановленому Департаментом, повинно проводитися арбітражне дослідження для підтвердження наявності хвороби тварин або усунення підозри на захворювання тварин.

6. Департамент встановлює порядок проведення систематичного моніторингу.

Стаття 40. Обіг репродуктивного матеріалу

Обіг сперми для штучного запліднення, запліднених яйцеклітин та ембріонів забороняється, якщо за своїми біохімічними, біофізичними та морфологічними властивостями вони не відповідають головним вимогам до репродукції або вміст бактерій чи патогенних агентів хвороб тварин у них перевищує допустимі рівні.

Розділ VII. НАДЗВИЧАЙНІ ПРОТИЕПІЗООТИЧНІ КОМІСІЇ ТА КАРАНТИН ТВАРИН

Стаття 41. Створення Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України та місцевих державних надзвичайних протиепізоотичних комісій

1. Кабінет Міністрів України створює постійну Державну надзвичайну протиепізоотичну комісію при Кабінеті Міністрів України.

2. До повноважень Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України належить здійснення оперативного контролю, керівництва та координації діяльності органів виконавчої влади, державних служб, підприємств, установ, організацій та осіб щодо запобігання спалахам масових хвороб тварин і отруєнням та їх ліквідації.

3. Державну надзвичайну протиепізоотичну комісію при Кабінеті Міністрів України очолює віце-прем’єр-міністр України. До її складу входять Головний державний інспектор ветеринарної медицини України, який є заступником голови комісії, заступники Головного державного інспектора ветеринарної медицини України, керівники центральних органів виконавчої влади з питань аграрної політики, внутрішніх справ, економіки, охорони здоров’я, транспорту, надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, фінансів, зв’язку та інформатизації, лісового господарства, охорони державного кордону, митної служби, закордонних справ, служби безпеки, державної податкової адміністрації, а також Української академії аграрних наук та посадові особи інших органів, громадських організацій та наукових установ, визначені Кабінетом Міністрів України.

4. Спеціалісти ветеринарної медицини, які входять до складу Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України, уповноважені виконувати функції державних інспекторів ветеринарної медицини на весь період її дії.

5. Члени Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України забезпечуються необхідними засобами для локалізації спалаху хвороби тварин та його ліквідації, включаючи засоби ветеринарної медицини, ветеринарні препарати, засоби зв’язку та позачергове право користування каналами зв’язку, використання спеціалізованих транспортних засобів ветеринарної медицини та інших транспортних засобів, придбання проїзних документів на всі види транспорту та розміщення в готелі під час виконання своїх посадових обов’язків. Витрати на засоби, необхідні для протидії спалаху хвороби тварин, відшкодовуються за рахунок коштів, що виділяються на проведення ветеринарно-санітарних та протиепізоотичних заходів.

6. Місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії утворюються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними державними адміністраціями, державними адміністраціями міст Києва та Севастополя, міськими радами, районними державними адміністраціями. У разі підозри або підтвердження спалаху особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ, місцеві державні протиепізоотичні комісії зобов’язані виконувати розпорядження Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України та регулярно звітувати їй про свою діяльність.

7. Положення про Державну надзвичайну протиепізоотичну комісію при Кабінеті Міністрів України та типові положення про державні надзвичайні протиепізоотичні комісії при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київській та Севастопольській міських, районних державних адміністраціях та міських радах затверджуються Кабінетом Міністрів України.

8. Рішення Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України та місцевих державних надзвичайних протиепізоотичних комісій є обов’язковими для виконання центральними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та власниками товарів.

Стаття 42. Підозра спалаху хвороби, що підлягає повідомленню

1. Власники (утримувачі) тварин, оператори потужностей (об’єктів), ліцензовані лікарі ветеринарної медицини, державні лікарі ветеринарної медицини та уповноважені лікарі ветеринарної медицини зобов’язані негайно повідомити відповідного головного державного інспектора ветеринарної медицини про виникнення підозри або виявлення хвороби, що підлягає повідомленню, або хвороби тварин, яка раніше не реєструвалася на території України.

2. Державний інспектор ветеринарної медицини, який отримав повідомлення про виникнення підозри або виявлення хвороби, що підлягає повідомленню, негайно повідомляє головного державного інспектора ветеринарної медицини відповідної території. Якщо отримане повідомлення стосується особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ, головний державний інспектор ветеринарної медицини відповідної території негайно повідомляє Головного державного інспектора ветеринарної медицини України, який, у свою чергу, повідомляє голову Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України.

Стаття 43. Підтвердження спалаху особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ

1. Якщо є підозра спалаху особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ, державний інспектор ветеринарної медицини, який здійснює нагляд за тваринами, що захворіли або щодо яких є підозра на захворювання, здійснює відбір патологічного матеріалу згідно з процедурами, визначеними у відповідних правилах, і направляє його до уповноваженої лабораторії для проведення необхідних діагностичних досліджень.

2. У разі підтвердження особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України або відповідні місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування визначають кордони інфікованої та буферної зон, а за необхідності — і зони спостереження.

3. Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України або відповідні місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії приймають рішення про вжиття одного або декількох заходів, визначених відповідним планом дій за надзвичайних обставин або зводом правил, а у разі їх відсутності приймають рішення про вжиття одного або декількох заходів, зазначених у статті 44 цього Закону, відповідно до характеру особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ, та рівня ризику в інфікованій і буферній зонах та зоні спостереження.

4. У разі спалаху особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України та місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії розміщують у засобах масової інформації повідомлення, які повинні містити відомості про кордони інфікованої і буферної зон, зони спостереження та за необхідності — про застосовані в кожній із цих зон ветеринарно-санітарні заходи.

5. Голова Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України повідомляє Головному державному санітарному лікарю України про заходи, яких необхідно вжити з метою обмеження пересування людей та проведення дезінфекції, якщо є така необхідність.

6. Після запровадження карантину тварин особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ, Головний державний інспектор ветеринарної медицини України надсилає повідомлення згідно з узгодженими процедурами про деталі спалаху особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, вірогідне джерело інфекції, заходи, що вживаються для контролю спалаху, а також заплановані ветеринарно-санітарні заходи до відповідних міжнародних організацій та ветеринарних адміністрацій сусідніх країн і до заінтересованих торгових партнерів, на які може мати вплив спалах особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ.

7. Перелік особливо небезпечних (карантинних) хвороб затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 44. Ветеринарно-санітарні заходи, які застосовуються під час карантину тварин

1. Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України, відповідні місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування відповідно до характеру хвороби, що підлягає повідомленню, про спалах якої було оголошено, та рівня ризику в інфікованій, буферній зонах, а якщо необхідно — у зоні спостереження може прийняти рішення про вжиття заходів, що вважаються доцільними для локалізації, контролю та ліквідації хвороби, що підлягає повідомленню:

1) проведення термометрії, відокремлення здорових тварин від хворих та здійснення діагностичних досліджень;

2) ізоляція хворих тварин та закриття потужностей (об’єктів), де виявлено присутність хвороби, що підлягає повідомленню;

3) заборона або обмеження переміщення тварин;

4) заборона переміщення за межі інфікованих потужностей (об’єктів) будь-яких товарів, засобів догляду за тваринами, супутніх об’єктів та гною;

5) застосування заходів стемпінг-ауту професійним та гуманним шляхом;

6) вилучення і безпечне знищення туш тварин, які загинули або були вбиті, та інших товарів або гною у разі неможливості їх знешкодження звичайними методами очистки та дезінфекції;

7) здійснення спеціальних ветеринарно-санітарних заходів в інфікованій, буферній зонах та зоні спостереження;

8) заборона організації ярмарків, ринків, виставок, аукціонів, публічних або інших заходів із залученням тварин, а також функціонування майданчиків для торгівлі тваринами;

9) зміна режиму роботи потужностей (об’єктів), що використовуються для розведення племінних тварин, вирощування, тренування, змагання, утримання, виставок (огляду), конкурсу, продажу, забою або вилову тварин, для виробництва та обігу продуктів тваринного походження;

10) заборона або обмеження здійснення злучки тварин, а також збирання, обробки, зберігання та використання сперми для штучного запліднення тварин, запліднених яйцеклітин та ембріонів, що походять з інфікованої, буферної зон або зони спостереження;

11) вакцинація, клінічні обстеження та лікування тварин;

12) обмеження переміщення осіб, які були в контакті з інфікованими тваринами та тваринами,

щодо яких є підозра, що вони інфіковані, або з іншими товарами чи гноєм від інфікованих тварин;

13) закриття та блокування підходів до інфікованих зон, встановлення на цих підходах знаків, що попереджають про присутність особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, та організація відповідного контролю;

14) дезінфекція, дератизація, дезінсекція тваринницьких приміщень, загонів для худоби, дворів, пасовиськ, місць водопою та інших місць, де утримуються інфіковані тварини або тварини, щодо яких є підозра, що вони інфіковані, а також супутніх об'єктів, які перебували в контакті з такими тваринами;

15) надійна ізоляція котів і собак, власники яких відомі, та знищення бродячих котів і собак гуманними методами;

16) спостереження за тваринами, включаючи відбір зразків крові або патологічного матеріалу для проведення досліджень, та доступ до записів, що велися тваринницькими господарствами в інфікованій, буферній зонах, зоні спостереження та на інших потужностях (об'єктах), за якими ведеться спостереження, за межами цих зон;

17) залучення працівників органів внутрішніх справ та у встановленому порядку військовослужбовців, якщо це є необхідним та доцільним, для надання допомоги відповідним державним надзвичайним протиепізоотичним комісіям у запровадженні та здійсненні заходів щодо локалізації та ліквідації особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ.

2. На період дії запровадженого карантину тварин застосовуються всі або окремі заходи, зазначені в частині першій цієї статті.

3. При в'їзді в інфіковану та буферну зони виставляються охорона, карантинні ветеринарно-міліцейські пости та знаки, які вказують на обов'язковий об'їзд карантинної зони, а за рішенням місцевої державної надзвичайної протиепізоотичної комісії — і при в'їзді в зону спостереження.

4. Відповідний головний державний інспектор ветеринарної медицини своїм розпорядженням може встановити карантинні обмеження та застосувати всі або окремі заходи, зазначені у частині першій цієї статті, але не довше ніж на 72 години.

5. Вивезення і переміщення тварин та інших товарів з карантинної зони здійснюється лише за рішенням відповідного головного державного інспектора ветеринарної медицини.

6. Юридичні та фізичні особи, діяльність яких пов'язана з виробництвом, переробкою та обігом товарів або інших продуктів і матеріалів, що можуть бути носіями збудників хвороб тварин, для яких запроваджено карантин, зобов'язані надавати в користування спеціалістам ветеринарної медицини, задіяним у виконанні карантинних заходів, на період карантину тварин службові приміщення, необхідне обладнання, засоби зв'язку.

Стаття 45. Особливі розпорядження під час карантину

1. В умовах карантину тварин голова Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України або голови відповідних місцевих державних надзвичайних протиепізоотичних комісій можуть прийняти рішення про негайне виконання спеціальних професійних та інших завдань відповідно до ветеринарно-санітарних заходів усіма або окремими ліцензованими лікарями ветеринарної медицини, державними лікарями ветеринарної медицини, уповноваженими лікарями ветеринарної медицини та іншими спеціалістами ветеринарної медицини.

2. У разі запровадження карантину тварин через спалах особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, Кабінет Міністрів України за пропозицією Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при Кабінеті Міністрів України може видавати відповідні акти щодо:

1) мобілізації техніки, обладнання, ветеринарних препаратів, засобів ветеринарної медицини, транспортних засобів, а також тимчасового використання потужностей (об'єктів) для здійснення необхідних ветеринарно-санітарних заходів, які включають, зокрема, безпечне знищення трупів (туш) тварин та супутніх об'єктів, вилучених з метою боротьби з хворобою;

2) надання особливих завдань відповідним особам, крім зазначених у частині першій цієї статті, а також іншим державним органам щодо вжиття необхідних ветеринарно-санітарних заходів.

3. У разі виникнення на території України епізоотії особливо небезпечних хвороб тварин, що загрожує перерости в панзоотію чи спричиняє значні економічні втрати, Кабінет Міністрів України за пропозицією центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики, узгодженою з центральними органами виконавчої влади з питань фінансів та економіки, приймає рішення щодо виділення необхідних коштів з резервного фонду державного бюджету на організацію і проведення заходів, спрямованих на її локалізацію та ліквідацію.

Стаття 46. Ліквідація спалаху особливо небезпечної хвороби

1. Спалах особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, вважається ліквідованим:

1) якщо виконано умови, визначені у відповідному зводі правил, а в разі його відсутності — умови, визначені відповідними міжнародними стандартами, інструкціями та рекомендаціями;

2) у разі відсутності міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій — після одужання або загибелі останньої хворої тварини і закінчення найтривалішого інкубаційного періоду особливо небезпечної хвороби.

2. Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України та місцеві державні надзвичайні протиепізоотичні комісії сповіщають через офіційні друковані видання про закінчення дії карантину тварин, запровадженого через спалах особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ.

3. Головний державний інспектор ветеринарної медицини України повинен негайно повідомити відповідні міжнародні організації та ветеринарні адміністрації сусідніх країн, торгових партнерів, на діяльність яких вплинув спалах особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, про його ліквідацію.

Стаття 47. Завдання органів внутрішніх справ під час спалаху хвороби тварин

1. Під час спалаху хвороби тварин за заявою державного інспектора ветеринарної медицини або уповноваженого лікаря ветеринарної медицини органи внутрішніх справ зобов'язані надавати їм допомогу у виконанні заходів щодо обмеження та запровадження заборони на обіг тварин, інших товарів і переміщення людей в межах інфікованої зони та у здійсненні інших карантинних заходів, визначених цим Законом.

2. Для виконання завдань, зазначених у частині першій цієї статті, ветеринарна міліція встановлює карантинні ветеринарно-міліцейські пости згідно з рішеннями відповідної місцевої державної надзвичайної протиепізоотичної комісії. Облаштування карантинних ветеринарно-міліцейських постів здійснюється за участю місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування. У разі необхідності до виконання цих завдань можуть залучатися працівники структурних підрозділів центрального органу виконавчої влади з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи.

3. Протягом дії карантину тварин, запровадженого через спалах особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, центральний орган виконавчої влади з питань внутрішніх справ за рішенням Кабінету Міністрів України надає допомогу щодо локалізації, контролю та ліквідації такої хвороби.

Стаття 48. Карантин тварин (карантинні обмеження) у разі спалаху хвороби, не віднесеної до особливо небезпечних

1. При підозрі на виявлення хвороби, що підлягає повідомленню, але не є особливо небезпечною і потребує запровадження карантину (карантинних обмежень), відповідний головний державний інспектор ветеринарної медицини видає розпорядження про запровадження карантину тварин:

1) негайно після підтвердження спалаху карантинної хвороби;

2) якщо через 24 години після отримання інформації про підозру спалаху карантинної хвороби її не було усунуто.

2. Розпорядження відповідного головного державного інспектора ветеринарної медицини про запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин повинно визначати межі інфікованої та буферної зон, а за необхідності — і зони спостереження, ветеринарно-санітарні заходи, що застосовуватимуться в цих зонах протягом дії карантину (карантинних обмежень) тварин, та очікуваний термін їх дії.

3. Головний державний інспектор ветеринарної медицини вищого рівня та місцевий орган виконавчої влади та/або орган місцевого самоврядування відповідної територіальної одиниці та вищого рівня мають бути негайно поінформовані про рішення щодо запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин. У разі підозри спалаху зоонозів негайно повідомляється відповідний головний державний санітарний лікар.

4. Відповідний головний державний інспектор ветеринарної медицини своїм розпорядженням про запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин може встановити заборону на переміщення тварин, транспортних засобів, осіб та інших об'єктів, які можуть бути факторами передачі патогенного агента, до, з, а також у межах інфікованої та буферної зон, а в разі необхідності — і в зоні спостереження.

5. Виконання карантинних заходів, передбачених розпорядженням відповідного головного державного інспектора ветеринарної медицини про запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин, є обов'язковим для всіх осіб, які перебувають у карантинній зоні.

6. Місцеві органи виконавчої влади та/або органи місцевого самоврядування відповідної адміністративно-територіальної одиниці несуть відповідальність за невиконання заходів карантину (карантинних обмежень) тварин. Державні органи та установи зобов'язані сприяти реалізації карантинних заходів.

7. Розпорядження відповідного головного державного інспектора ветеринарної медицини про запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин діє до прийняття рішення про запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин місцевою державною надзвичайною протиепізоотичною комісією, але не довше ніж 72 години.

8. Протягом перших 48 годин запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин повинна розпочати свою діяльність місцева державна надзвичайна протиепізоотична комісія при місцевому органі виконавчої влади. Державна надзвичайна протиепізоотична комісія при Кабінеті Міністрів України розпочинає свою діяльність за поданням Головного державного інспектора ветеринарної медицини України у разі, якщо характер карантинної хвороби передбачає ризик швидкого та широкого поширення карантинної хвороби або якщо межі карантинної зони включають територію (або частини території) кількох областей чи виходять за межі Автономної Республіки Крим.

9. За поданням відповідного головного державного інспектора ветеринарної медицини місцева державна надзвичайна протиепізоотична комісія протягом 24 годин повинна прийняти рішення про запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин.

10. У рішенні відповідної місцевої державної протиепізоотичної комісії про запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин зазначаються:

1) назва карантинної хвороби (хвороб), у зв'язку з якою запроваджено карантин тварин;

2) обставини, що спричинили виникнення або спалах карантинної хвороби, якщо вони відомі;

3) межі карантинної зони, включаючи дані про інфіковану, буферну зони та у разі необхідності, зону спостереження;

4) спеціальні ветеринарно-санітарні заходи, що вживаються в інфікованій, буферній зонах, а у разі необхідності — і в зоні спостереження та спрямовані на локалізацію і ліквідацію карантинної хвороби;

5) обмеження на пересування, що застосовуються до тварин, транспортних засобів та осіб;

6) усі розпорядження про обов'язкове залучення спеціалістів ветеринарної медицини для виконання карантинних заходів та обов'язків, які на них покладаються під час карантину тварин.

11. Протягом перших 24 годин з моменту прийняття рішення про запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин місцева державна надзвичайна протиепізоотична комісія повинна вжити всіх необхідних заходів для інформування про це осіб, які перебувають на території карантинної зони, та місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування суміжних адміністративно-територіальних одиниць. Повідомлення про запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин має бути опубліковане в офіційному друкованому виданні, що розповсюджується на всій території відповідної адміністративно-територіальної одиниці. Для забезпечення оперативного повідомлення осіб про запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин місцева державна надзвичайна протиепізоотична комісія може задіяти телебачення та радіомовлення.

12. Особи, винні в порушенні карантинних заходів, несуть відповідальність згідно із законом.

Стаття 49. Гарантії прав юридичних та фізичних осіб в умовах дії карантину (карантинних обмежень) тварин

1. Майнова шкода (збитки), завдана особам внаслідок запровадження карантину (карантинних обмежень) тварин або у зв'язку з проведенням процедур і робіт щодо ліквідації та профілактики карантинних хвороб, відшкодовується за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку і розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України.

2. Особи, яких було залучено для виконання робіт та надання послуг у процесі здійснення карантинних заходів, та особи, майно яких використовувалося для запобігання поширенню або для ліквідації хвороби тварин, у зв'язку з якою було запроваджено карантин (карантинні обмеження), мають право на оплату виконаних робіт та наданих послуг у порядку і в розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України. Шкода, завдана життю та здоров'ю фізичної особи, яку було залучено до виконання робіт чи надання послуг, у процесі здійснення карантинних заходів та у зв'язку з виконанням робіт (наданням послуг), підлягає компенсації в повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Розділ VIII. РЕГУЛЮВАННЯ ВИРОБНИЦТВА ТА ОБІГУ НЕЇСТІВНИХ ПРОДУКТІВ ТВАРИННОГО ПОХОДЖЕННЯ

Стаття 50. Потужності, які потребують експлуатаційного дозволу Департаменту

1. Здійснення діяльності з виробництва та обігу без отримання експлуатаційного дозволу відповідного державного органу ветеринарної медицини забороняється на таких потужностях (об'єктах):

1) потужностях (об'єктах) з переробки неїстівних продуктів тваринного походження;

2) центрах розведення племінних тварин, підприємствах/ об'єднаннях з племінної справи, селекційних, селекційно-технологічних та селекційно-гібридних центрах, іподромах, станціях оцінки племінних тварин;

3) потужностях (об'єктах) з виробництва та обігу ветеринарних препаратів;

4) потужностях (об'єктах) з виробництва, змішування та приготування кормових добавок, преміксів і кормів.

2. Експлуатаційний дозвіл, дійсний протягом одного року, видається після надання відповідному державному органу ветеринарної медицини заяви на отримання такого дозволу, що супроводжується необхідною інформацією, якщо проведене на місці інспектування підтверджує відповідність потужностей (об'єктів) ветеринарно-санітарним заходам, технічним регламентам та положенням цього Закону.

3. Надання експлуатаційного дозволу спрямоване на забезпечення стабільної епізоотичної ситуації в Україні, належного розведення тварин, виробництва і обігу безпечних неїстівних продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів та кормів. Порядок отримання, призупинення, скасування та поновлення, форма та умови отримання експлуатаційного дозволу встановлюються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики та за погодженням із спеціально уповноваженим органом з питань дозвільної системи у сфері господарської діяльності. До переліку документів для отримання експлуатаційного дозволу також можуть включатися проектні вимоги і вимоги щодо будівництва, наявності кваліфікованого персоналу, тривалості застосування системи контролю безпечності та якості. Департамент встановлює відповідні технічні регламенти та ветеринарно-санітарні заходи для кожного типу потужностей (об'єктів), зазначених у частині першій цієї статті, та процедури перевірки їх дотримання.

4. Усі потужності (об'єкти), яким Департамент надає експлуатаційний дозвіл, підлягають державному ветеринарно- санітарному контролю та нагляду.

5. Видача експлуатаційного дозволу здійснюється Департаментом безоплатно.

6. Будь-яка особа, яка здійснює виробництво, змішування або приготування кормів і використовує м'ясо-кісткове борошно та інші продукти від жуйних тварин, що можуть спричинити захворювання тварин на губчастоподібну енцефалопатію або іншу її форму, що передається, повинна мати окрему потужність (об'єкт) та окремий експлуатаційний дозвіл на виробництво кормів із вмістом цих матеріалів з метою запобігання перехресному зараженню кормів, призначених для жуйних тварин, і вищезазначених продуктів жуйних тварин та мінімізації ризику в разі ненавмисного включення цих продуктів до складу кормів для жуйних тварин.

Стаття 51. Ідентифікаційний контрольний номер потужностей, що отримали експлуатаційний дозвіл

1. При видачі експлуатаційного дозволу потужностям (об'єктам) Департамент присвоює їм контрольний номер для ідентифікації (далі — ідентифікаційний контрольний номер).

2. Ідентифікаційний контрольний номер заноситься Департаментом у відповідний реєстр потужностей (об'єктів).

Стаття 52. Призупинення або скасування експлуатаційного дозволу

1. Якщо під час державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду виявиться, що потужності (об'єкти), на які видано експлуатаційний дозвіл, порушують відповідні ветеринарно-санітарні заходи або технічні регламенти, державний інспектор ветеринарної медицини видає письмовий припис про усунення порушення. Якщо вагомість цього порушення створює безпосередню загрозу здоров'ю тварин, державний інспектор ветеринарної медицини видає припис про негайне усунення цього порушення або заборону використання відповідного обладнання та подає звіт разом з необхідними матеріалами і документами відповідному головному державному інспектору ветеринарної медицини або його заступнику.

2. Відповідний головний державний інспектор ветеринарної медицини або його заступник, який отримав звіт державного інспектора ветеринарної медицини про наявність порушень цього Закону, може прийняти рішення про призупинення експлуатаційного дозволу на потужність (об'єкт).

3. Призупинення експлуатаційного дозволу застосовується на строк не більше трьох місяців. Якщо протягом строку, встановленого у приписі головного державного інспектора ветеринарної медицини про усунення порушення, або періоду призупинення експлуатаційного дозволу зазначені порушення не усунуто, Департамент скасовує експлуатаційний дозвіл та виключає потужності (об'єкти) з реєстру.

Стаття 53. Реєстрація потужностей (об'єктів), що використовують неїстівні продукти тваринного походження

1. Оператори потужностей, за винятком зазначених у статті 50 цього Закону, на яких використовуються неїстівні продукти тваринного походження (для цілей сільськогосподарського виробництва, промисловості, фармакології, хірургії тощо), що можуть переносити або передавати хвороби тварин, повинні зареєструвати такі потужності (об'єкти) у Департаменті.

2. Департамент веде реєстр потужностей (об'єктів), які використовують неїстівні продукти тваринного походження.

3. Головний державний інспектор ветеринарної медицини України визначає потужності (об'єкти), що використовують неїстівні продукти тваринного походження для цілей сільськогосподарського виробництва, промисловості, фармакології, хірургії тощо, які підпадають під дію частини першої цієї статті, та процедуру реєстрації таких потужностей Департаментом.

Стаття 54. Затвердження експортних потужностей (об'єктів) для неїстівних продуктів тваринного походження

1. Юридичні особи, які отримали від Департаменту експлуатаційний дозвіл та бажають експортувати неїстівні продукти тваринного походження до країн, які встановлюють спеціальні вимоги для потужностей (об'єктів), на яких виробляються, переробляються або зберігаються такі продукти, чи інші подібні вимоги, можуть звернутися до Департаменту для проведення офіційної перевірки дотримання таких спеціальних вимог.

2. Департамент приймає рішення про затвердження експортних потужностей (далі — затверджені експортні потужності (об'єкти) після офіційної перевірки державними органами ветеринарної медицини дотримання потужностями (об'єктами) вимог, встановлених законодавством країни призначення.

3. Будь-яка продукція, що виробляється на затверджених експортних потужностях (об'єктах) і призначається для експорту, повинна маркуватися відповідно до вимог країни призначення. Якщо це можливо, маркування повинно містити ідентифікаційний контрольний номер, передбачений статтею 51 цього Закону.

4. Департамент веде реєстр затверджених експортних потужностей, який публікує у друкованому та електронному вигляді.

5. Порядок проведення офіційної перевірки дотримання всіх вимог, встановлених країною призначення, до якої мають намір здійснювати експорт неїстівних продуктів тваринного походження оператори затверджених експортних потужностей (об'єктів), процедура затвердження експортних потужностей (об'єктів), реєстрації та виключення з відповідного реєстру, а також порядок визначення розміру плати за проведення перевірки встановлюються Департаментом.

Стаття 55. Виключення з реєстру затверджених експортних потужностей (об'єктів)

1. Якщо в ході здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду державний інспектор ветеринарної медицини виявить, що затверджені експортні потужності (об'єкти) не відповідають вимогам країни призначення, він повинен зібрати необхідні докази порушення зазначених вимог. Відповідний головний державний інспектор ветеринарної медицини або його заступник ознайомлюється з доказами та приймає рішення щодо виключення таких потужностей (об'єктів) з реєстру затверджених експортних потужностей (об'єктів).

2. Особа, яка є оператором затверджених експортних потужностей (об'єктів), може оскаржити рішення про виключення (тимчасове виключення) з реєстру затверджених експортних потужностей (об'єктів) до Департаменту згідно з порядком, визначеним у статті 36 цього Закону.

3. У разі прийняття рішення про виключення (тимчасове виключення) затверджених експортних потужностей (об'єктів) з відповідного реєстру Департамент повинен негайно повідомити про це компетентний орган країни призначення.

4. Компетентний орган будь-якої країни призначення, для якого Департамент проводив офіційні перевірки щодо дотримання операторами потужностей (об'єктів) установлених вимог, повинен мати безперешкодний доступ до затверджених експортних потужностей (об'єктів) з метою інспектування. Компетентний орган країни призначення зобов'язаний повідомити Департамент про таке інспектування щонайменше за 48 годин до його проведення.

5. Якщо в результаті інспектування затверджених експортних потужностей (об'єктів) для перевірки дотримання встановлених вимог компетентний орган країни призначення дійде висновку, що такі вимоги не виконуються, Департамент призупиняє або скасовує своє рішення про затвердження потужності (об'єкта) для експорту неїстівних продуктів тваринного походження до відповідної країни згідно з інструкціями компетентного органу країни призначення. Рішення про призупинення або скасування затвердження експортних потужностей (об'єктів) направляється оператору потужності разом із звітом компетентного органу країни призначення, в якому зазначаються порушення встановлених вимог.

Стаття 56. Виробництво та обіг неїстівних продуктів тваринного походження

1. Державні інспектори ветеринарної медицини здійснюють державний ветеринарно-санітарний контроль та нагляд за виробництвом, переробкою та обігом неїстівних продуктів тваринного походження, у тому числі забезпечують проведення розширеного ветеринарно-санітарного контролю на підставі професійної оцінки державного інспектора ветеринарної медицини або в межах програми вибіркового ветеринарно-санітарного контролю.

2. Забороняється продавати неїстівні продукти тваринного походження, корми тваринного походження насипом, засоби ветеринарної медицини та засоби догляду за тваринами — у не пристосованих для цього місцях.

3. Ветеринарно-санітарний стан неїстівних продуктів тваринного походження та кормів тваринного походження засвідчується відповідним ветеринарним документом.

Стаття 57. Обіг шкіряної сировини

1. Обіг шкіряної сировини, отриманої з великої рогатої худоби, овець та кіз, проводиться лише після попереднього дослідження на сибірку. Правила здійснення такої перевірки, правила зберігання не дослідженої на сибірку шкіряної сировини, процедури обробки шкіряної сировини, що виявилася зараженою сибіркою, правила маркування шкіряної сировини, вільної від сибірки, встановлюються нормативно-правовими актами Департаменту, прийнятими відповідно до цього Закону.

2. Оператори, які здійснюють обіг шкіряної сировини, повинні вести записи щодо походження закупленої шкіряної сировини та зберігати зазначені записи протягом трьох років. Департамент встановлює вимоги щодо ведення таких записів.

3. Необроблені відходи шкіряної сировини, що не пройшли хімічної обробки, необхідно знищити

з дотриманням правил безпеки у порядку, визначеному відповідним зводом правил.

Стаття 58. Вимоги до ведення записів на потужностях (об'єктах) з переробки неїстівних продуктів тваринного походження

1. Оператори потужностей (об'єктів) з переробки неїстівних продуктів тваринного походження повинні вести та зберігати відповідні записи, які дають можливість відстежувати закуплену ними сировину та продаж виробленої ними продукції протягом останніх трьох років.

2. Записи, зазначені у частині першій цієї статті, мають надаватися державному інспектору ветеринарної медицини за його запитом.

Стаття 59. Обов'язки осіб, які здійснюють діяльність з виробництва та обігу неїстівних продуктів тваринного походження

1. Оператори потужностей (об'єктів) з виробництва або обігу неїстівних продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів, кормів та репродуктивного матеріалу зобов'язані виконувати вимоги ветеринарно-санітарних заходів, гігієнічні та інші спеціальні вимоги стосовно приміщень, техніки й обладнання, встановлені відповідними технічними регламентами, зводами правил та положеннями цього Закону.

2. Оператори потужностей (об'єктів), які використовуються для виробництва або обігу неїстівних продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів, кормів та репродуктивного матеріалу, зобов'язані:

1) забезпечувати безперешкодний доступ державних інспекторів ветеринарної медицини на такі потужності (об'єкти) протягом робочого часу з метою здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

2) на вимогу державних інспекторів ветеринарної медицини безоплатно надавати зразки об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, а також зразки інших матеріалів і речовин на таких потужностях (об'єктах);

3) на вимогу державного інспектора ветеринарної медицини надавати всі документи, необхідні для здійснення державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду;

4) зберігати записи про придбання та використання неїстівних продуктів тваринного походження, ветеринарних препараті в, кормових добавок, преміксів, кормів та репродуктивного матеріалу із зазначенням серійних номерів партій.

3. Оператори потужностей (об'єктів) з виробництва або обігу неїстівних продуктів тваринного походження, ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів, кормів та репродуктивного матеріалу зобов'язані забезпечити, щоб їх продукти не містили та не переносили патогенних агентів хвороб тварин.

Розділ IX. НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ. ДЕРЖАВНА ФАРМАКОЛОГІЧНА КОМІСІЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ, ДЕРЖАВНІ ТА УПОВНОВАЖЕНІ ЛАБОРАТОРІЇ

Стаття 60. Наукове забезпечення ветеринарної медицини

1. Наукове забезпечення ветеринарної медицини здійснюють наукові установи Національної академії наук України, Української академії аграрних наук, Міністерства аграрної політики України, інші наукові установи та факультети ветеринарної медицини вищих навчальних закладів.

2. Координацію роботи, пов'язаної з науковим забезпеченням ветеринарної медицини, здійснюють спільно відділення ветеринарної медицини Української академії аграрних наук і науково-методична рада Департаменту.

3. Державним замовником науково-дослідних робіт у галузі ветеринарної медицини є Департамент.

4. Для вирішення актуальних проблем ветеринарної медицини, реалізації інноваційних проектів на замовлення Департаменту створюються науково-впроваджувальні центри ветеринарної медицини, інші структури, не заборонені законодавством, діяльність яких визначається спільно Департаментом та Українською академією аграрних наук.

5. Наукове забезпечення згідно з частиною першою цієї статті, включаючи відповідні наукові дослідження у галузі ветеринарної медицини за визначенням Департаменту, та практична реалізація наукових розробок здійснюються за рахунок Державного бюджету України та інших джерел, не заборонених законом.

Стаття 61. Державна фармакологічна комісія ветеринарної медицини

1. Державна фармакологічна комісія ветеринарної медицини діє при Департаменті.

2. Державна фармакологічна комісія ветеринарної медицини є експертно-дорадчим органом з питань регламентації безпечного та ефективного застосування ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів та готових кормів, а також їх реєстрації.

3. Державна фармакологічна комісія ветеринарної медицини рекомендує, а Головний державний інспектор ветеринарної медицини України — голова Департаменту затверджує:

1) державну реєстрацію ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів та готових кормів;

2) максимально допустимі рівні залишкових кількостей ветеринарних препаратів та забруднюючих речовин у кормових добавках та кормах;

3) щорічну програму проведення вибіркового ветеринарно-санітарного контролю кормів для тварин;

4) щорічний план моніторингу наявності залишкових кількостей ветеринарних препаратів та забруднюючих речовин у тваринах, продуктах тваринного походження і кормах;

5) перелік ветеринарних препаратів, що відпускаються за рецептом, та правила видачі рецептів;

6) вимоги до проведення клінічних та доклінічних випробувань ветеринарних препаратів.

4. Державна фармакологічна комісія ветеринарної медицини діє на підставі положення, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 62. Державні та уповноважені лабораторії

1. Лабораторну діагностику хвороб тварин та оцінку ветеринарно-санітарного стану продуктів тваринного походження, неїстівних продуктів тваринного походження, кормових добавок, преміксів, кормів, ґрунту, води для тварин, а також періодичний контроль за показниками якості та безпечності здійснюють Державний науково-дослідний інститут з лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи і його філіали в Автономній Республіці Крим, областях, а також регіональні, міжобласні, міські, районні, міжрайонні державні лабораторії ветеринарної медицини та інші лабораторії, уповноважені на проведення необхідних досліджень відповідно до порядку, встановленого Департаментом. Дослідження проводяться згідно з рекомендаціями, інструкціями та стандартами відповідних міжнародних або вітчизняних організацій.

2. Директор, заступники директора, завідувачі відділів Інституту з лабораторної діагностики та його філіалів в Автономній Республіці Крим, областях, регіональних, міських державних лабораторій ветеринарної медицини є державними інспекторами ветеринарної медицини.

3. Лабораторії інших установ ветеринарної медицини, науково-дослідних інститутів, вищих навчальних закладів та інших юридичних осіб також можуть здійснювати лабораторні дослідження відповідно до повноважень, наданих Департаментом.

4. Для роботи із збудниками особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ, лабораторії повинні отримати спеціальний дозвіл Департаменту.

5. Після проведення відповідного лабораторного дослідження видається експертний висновок (звіт лабораторії, протокол тощо), в якому зазначаються результати лабораторних досліджень, їх оцінка та рекомендації, обов'язкові для виконання.

6. Інститут з лабораторної діагностики відповідає за проведення лабораторної діагностики та/або ідентифікації хвороб тварин, ветеринарно-санітарної експертизи продукції тваринного походження та кормів в Україні, забезпечує методичну підтримку державних та уповноважених лабораторій ветеринарної медицини і здійснює контроль за проведенням ними лабораторних досліджень. На базі Інституту з лабораторної діагностики утворюються референц-центри за напрямами досліджень.

7. Інститут з лабораторної діагностики та інші державні лабораторії ветеринарної медицини можуть здійснювати методичне забезпечення відомчих лабораторій потужностей (об'єктів), підконтрольних державній службі ветеринарної медицини.

8. У разі виникнення спорів щодо висновків лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи Інститут з лабораторної діагностики проводить арбітражне дослідження. Результати арбітражних досліджень є остаточними. Порядок проведення арбітражних досліджень встановлюється Департаментом.

9. Лабораторії на ринках (агропродовольчих ринках) є структурними підрозділами відповідних державних установ ветеринарної медицини, що діють на підставі положень, затверджених Департаментом.

10. Інститут з лабораторної діагностики та державні лабораторії ветеринарної медицини можуть бути юридичними особами, які діють на підставі положень, затверджених Департаментом.

11. Усі лабораторії, зазначені в цій статті, підлягають акредитації Національним агентством з акредитації України або органом з акредитації іноземної держави згідно з відповідним національним або міжнародним законодавством.

12. Втручання в роботу спеціалістів державних лабораторій ветеринарної медицини під час здійснення ними лабораторної діагностики та ветеринарно-санітарної експертизи забороняється.

13. Ветеринарні документи видаються за умови обов'язкового дослідження у державних установах ветеринарної медицини продуктів тваринного походження, неїстівних продуктів тваринного походження, кормових добавок, преміксів та кормів.

Розділ X. РЕГУЛЮВАННЯ ВИРОБНИЦТВА ТА ОБІГУ ВЕТЕРИНАРНИХ ПРЕПАРАТІВ, СУБСТАНЦІЙ ТА ЗАСОБІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Стаття 63. Державна реєстрація ветеринарних препаратів

1. Ветеринарні препарати до початку їх обігу та використання в Україні проходять державну реєстрацію. Максимальний термін дії реєстрації становить п'ять років.

2. Забороняється реєструвати (перереєстровувати) ветеринарні препарати, які можуть спричинити шкоду ветеринарно-санітарному та епізоотичному стану або здоров'ю людей чи тварин.

3. Для здійснення державної реєстрації ветеринарних препаратів особа (далі — заявник) подає заяву разом з відповідними супровідними документами, перелік яких визначає Департамент, до одного з уповноважених Департаментом державних науково-дослідних контрольних інститутів. Заявник несе відповідальність за недостовірну інформацію, надану у реєстраційному досьє, відповідно до закону. Положення про державну реєстрацію ветеринарних препаратів установлює Кабінет Міністрів України.

4. Національне агентство ветеринарних препаратів та кормових добавок та/або Національне агентство ветеринарних імунобіологічних препаратів здійснюють оцінку (експертизу) поданих документів, організовують проведення необхідних досліджень, вживають інших заходів для перевірки інформації та відомостей, зазначених у документах, а також готують експертні висновки на розгляд Державної фармакологічної комісії ветеринарної медицини у термін, що не перевищує 210 днів від дати отримання заяви, повного комплекту документів та проведення відповідної оплати.

5. Державна фармакологічна комісія ветеринарної медицини розглядає експертні висновки та надає рекомендації Департаменту щодо державної реєстрації відповідних ветеринарних препаратів.

6. Департамент на підставі поданої заявником заяви, рішення Державної фармакологічної комісії ветеринарної медицини та оцінки (експертизи) Національного агентства ветеринарних препаратів та кормових добавок та/або Національного агентства ветеринарних імунобіологічних препаратів приймає рішення про державну реєстрацію ветеринарного препарату або про відмову в реєстрації.

7. У державній реєстрації ветеринарного препарату може бути відмовлено, якщо внаслідок перевірки поданих відомостей та документів було виявлено, що:

1) заявник належним чином не підтвердив якості, безпечності та ефективності ветеринарного препарату або не надав повного комплекту документів;

2) безпечність та благополуччя тварин та/або споживачів належним чином не підтверджені під час випробування ветеринарних препаратів;

3) період виведення, рекомендований заявником, не є достатнім для забезпечення безпечності продуктів тваринного походження, призначених для споживання людиною, отриманих від тварин, які лікувалися цим препаратом, або є недостатньо обґрунтованим;

4) застосування ветеринарного препарату, поданого на реєстрацію, заборонено чинним законодавством.

8. Про рішення щодо відмови в державній реєстрації ветеринарного препарату заявнику повідомляється з вичерпним поясненням причин відмови. У встановленому законом порядку заявник може оскаржити це рішення до суду.

9. Про рішення щодо державної реєстрації ветеринарного препарату заявнику повідомляється разом з наданням реєстраційного посвідчення. Термін видачі реєстраційного посвідчення Департаментом не повинен перевищувати 30 днів. У реєстраційному посвідченні зазначаються назва ветеринарного препарату, інформація про виробника та особу, яка має право власності на препарат, реєстраційний номер, строк дії реєстрації. До реєстраційного посвідчення обов'язково додаються коротка характеристика препарату, листівка-вкладка (інструкція про застосування) та маркування українською мовою.

10. Після прийняття рішення про державну реєстрацію ветеринарний препарат для його обігу та використання в Україні заноситься до реєстру ветеринарних препаратів, який веде Департамент. Запис у реєстрі містить назву ветеринарного препарату, інформацію про виробника та особу, яка має право власності на препарат, реєстраційний номер, строк дії реєстраційного посвідчення та іншу інформацію, яка вимагається відповідно до законодавства.

11. При реєстрації вітчизняного ветеринарного імунобіологічного засобу заявник повинен депонувати штами (культури) мікроорганізмів, які використовуються при виробництві та контролі такого імунобіологічного засобу, в Національному центрі штамів мікроорганізмів. Національний центр штамів мікроорганізмів, положення про який затверджується Кабінетом Міністрів України, відповідає за зберігання та підтримання штамів мікроорганізмів, що пройшли депонування.

12. Особа, якій видано реєстраційне посвідчення на ветеринарний препарат, зобов'язана забезпечувати збір та обробку інформації про всі випадки негативних реакцій на цей ветеринарний препарат. Така інформація подається до Департаменту або до визначених ним установ у формі та порядку, встановлених Департаментом.

13. Пакет реєстраційних документів подається на повторну державну реєстрацію за три місяці до завершення дії реєстраційного посвідчення.

Стаття 64. Спрощена державна реєстрація ветеринарних препаратів

1. Для окремих ветеринарних препаратів може запроваджуватися державна реєстрація за спрощеною процедурою.

2. Спрощена державна реєстрація застосовується щодо препаратів, які є значним чином схожими, містять рівну кількість однаково діючих субстанцій в одній і тій самій формі, результати відповідних досліджень яких підтверджують їх ідентичність щодо біодоступності та біоеквівалентності, а також те, що їх терапевтичний вплив є по суті однаковим з терапевтичним впливом патентованих препаратів (препаратів-брендів), зареєстрованих в Україні та в інших країнах, а також щодо препаратів, визначених Департаментом як такі, що мають однакові критерії для реєстрації.

3. Якщо ветеринарний препарат, щодо якого заявником подано заяву на спрощену реєстрацію, використовуватиметься для інших лікувальних цілей, в інших кількостях та іншими методами, ніж аналогічний препарат, вже присутній на ринку України, до заяви додаються власні результати фармаколого-токсикологічних та/або клінічних досліджень.

4. Оцінка (експертиза) можливості реєстрації ветеринарних препаратів за спрощеною процедурою видається Національним агентством ветеринарних препаратів та кормових добавок або Національним агентством ветеринарних імунобіологічних препаратів протягом 90 днів після отримання повного комплекту реєстраційних документів та проведення відповідної оплати.

5. Департамент визначає порядок та перелік документів, які подаються для отримання рішення про процедуру спрощеної реєстрації.

Стаття 65. Призупинення або скасування реєстрації ветеринарних препаратів

1. Реєстрація ветеринарного препарату призупиняється, якщо:

1) ветеринарний препарат не відповідає вимогам, зазначеним у реєстраційному досьє;

2) реєстрацію проведено на підставі неповних або неправдивих даних;

3) особа, яка отримала реєстраційне посвідчення, не дотримується вимог, встановлених законодавством.

2. Державна реєстрація ветеринарного препарату скасовується, якщо виявиться, що він є неефективним в умовах, визначених для його застосування, або небезпечним для здоров'я людей чи тварин у разі його присутності в продуктах тваринного походження у кількості, що перевищує максимальний рівень залишків.

3. Якщо ветеринарний препарат виявиться небезпечним, додатково до положення скасування реєстрації Департамент видає розпорядження про заборону обігу цього препарату та вилучення його з обігу.

4. Департамент визначає порядок призупинення, поновлення та скасування державної реєстрації ветеринарного препарату.

5. Власники реєстраційного посвідчення на ветеринарний препарат у разі скасування його державної реєстрації можуть оскаржити це рішення відповідно до закону.

Стаття 66. Виробництво ветеринарних препаратів

1. Діяльність, пов'язана з виробництвом ветеринарних препаратів, підлягає ліцензуванню відповідно до закону.

2. Серійне виробництво проводиться виключно лише тих ветеринарних препаратів, що зареєстровані в Україні у порядку, встановленому цим Законом.

3. Під час виробництва ветеринарних препаратів особи повинні дотримуватися вимог належної практики виробництва та інших вимог, визначених Департаментом.

4. Виробництво ветеринарних препаратів, у тому числі фасування та інша діяльність, пов'язана з випуском препаратів, повинно забезпечувати всі стадії технологічного процесу.

5. Субстанції, пакувальний матеріал та інші ресурси для виробництва ветеринарних препаратів дозволяються Департаментом для використання на підставі результатів експертизи, проведеної уповноваженими державними установами ветеринарної медицини з метою перевірки їх якості та безпечності.

6. Виробник зобов'язаний здійснювати контроль якості кожної партії (серії) ветеринарних препаратів відповідно до встановлених вимог та видавати сертифікат якості виробленої продукції.

7. Будь-яка партія (серія) ветеринарних препаратів, що за результатами контролю у процесі виробництва не відповідає встановленим вимогам щодо якості, підлягає переробці, утилізації та/або знищенню. Переробка, утилізація та/або знищення ветеринарних препаратів здійснюються власником або уповноваженим представником власника згідно з процедурою, встановленою у відповідному нормативно-правовому акті, прийнятому відповідно до цього Закону.

Стаття 67. Обіг ветеринарних препаратів

1. Введення в обіг ветеринарного препарату виробником та/або продавцем (постачальником) вважається гарантією безпечності препарату згідно з його призначеним застосуванням і виконання встановлених вимог щодо чистоти (якості) такого препарату та/або його відповідності іншим обов'язковим вимогам, встановленим відповідними технічними регламентами та/або умовами реєстрації.

2. Забороняється обіг ветеринарних препаратів, не зареєстрованих в Україні. У виняткових випадках при лікуванні непродуктивних тварин лікар ветеринарної медицини може застосовувати лікарські засоби у разі відсутності зареєстрованих аналогічних ветеринарних препаратів.

3. Ветеринарні препарати, які перебувають в обігу, мають супроводжуватися повними, чіткими та зрозумілими інструкціями для споживачів з маркуванням українською мовою. Ветеринарні препарати повинні також мати реєстраційний номер, нанесений фарбою, що не стирається, або іншим чином позначений на упаковці.

4. Заборонено продавати ветеринарні препарати, які не відповідають вимогам нормативних документів та у яких закінчився строк використання. Продовження терміну придатності ветеринарних препаратів забороняється.

5. Ветеринарні препарати та субстанції, що перебувають в обігу, підлягають вибірковому контролю на відповідність якості та технічним регламентам. До ветеринарних препаратів та субстанцій, які не відповідають вимогам цього Закону, застосовуються положення статті 73 цього Закону.

6. Забороняється використовувати ветеринарні препарати у спосіб або для цілей, що не відповідають їх призначенню.

7. Застосування ветеринарних препаратів, що пригнічують функцію залоз внутрішньої секреції, зокрема мають тиреостатичну, естрогенну, андрогенну, гестагенну дію, а також антибіотиків та гормонів проводиться для лікувальних та інших цілей з урахуванням того, що максимальні рівні залишків таких препаратів у сировині тваринного походження не можуть перевищувати встановлених максимальних рівнів.

8. Ветеринарні імунобіологічні препарати відпускаються лише закладам ветеринарної медицини або ліцензованим лікарям ветеринарної медицини.

Стаття 68. Оптова торгівля ветеринарними препаратами

1. Усі суб'єкти господарювання, які здійснюють торгівлю ветеринарними препаратами на рівні оптових партій (далі — оптові підприємства), повинні отримати від Департаменту або уповноваженого ним органу ліцензію на провадження господарської діяльності у сфері оптової торгівлі ветеринарними препаратами.

2. Підприємства, що здійснюють оптову торгівлю ветеринарними препаратами, можуть реалізовувати ці препарати тільки іншим підприємствам з оптового продажу, закладам ветеринарної медицини та ветеринарним аптекам.

3. Особи, які здійснюють оптову торгівлю ветеринарними препаратами, повинні вести записи стосовно придбання, імпорту, експорту та реалізації таких засобів.

4. Матеріали, зазначені в частині третій цієї статті, повинні періодично подаватися до Департаменту або установ, уповноважених Департаментом, а також негайно надаватися державному інспектору ветеринарної медицини за його запитом у формі та порядку, встановлених Департаментом.

Стаття 69. Роздрібна торгівля ветеринарними препаратами

1. Роздрібна торгівля ветеринарними препаратами здійснюється лише закладами ветеринарної медицини та ветеринарними аптеками.

2. Заклади ветеринарної медицини та ветеринарні аптеки повинні вести записи стосовно придбання і реалізації окремих ветеринарних препаратів та подавати відповідні звіти у формі та порядку, встановлених Департаментом.

3. Якщо за результатами державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду за діяльністю закладів ветеринарної медицини і ветеринарних аптек буде виявлено порушення вимог та умов щодо роздрібної торгівлі чи зберігання ветеринарних препаратів, засобів ветеринарної медицини або порушення, пов'язані з веденням відповідних записів, або якщо записи, зазначені в частині другій цієї статті, не були подані до Департаменту, відповідний головний державний інспектор ветеринарної медицини видає розпорядження про призупинення або заборону реалізації таких препаратів до усунення недоліків.

4. Ліцензовані лікарі ветеринарної медицини або лікарі ветеринарної медицини, які працюють у державних установах ветеринарної медицини та закладах ветеринарної медицини, виписують рецепти на ветеринарні лікарські засоби (препарати) тільки власникам або утримувачам тварин (протягом курсу лікування тварин або для профілактики недугів та хвороб тварин).

5. Ліцензований лікар ветеринарної медицини або лікар ветеринарної медицини, який працює в державній установі ветеринарної медицини, що виписує рецепт на ветеринарний препарат, зобов'язаний надати власникам або утримувачам тварин рецепт і його копію, яка повинна зберігатися власниками (утримувачами) тварин разом із записами, ведення яких передбачено у статті 71 цього Закону.

6. Заклади ветеринарної медицини та ветеринарні аптеки повинні продавати ветеринарні препарати, реалізація і застосування яких потребує рецепта, лише за наявності такого рецепта та зберігати копії рецепта на кожний проданий ветеринарний препарат протягом трьох років з дня продажу.

7. Рецепт, зазначений у частині п'ятій цієї статті, крім назви ветеринарного препарату, містить інструкції щодо його застосування, дату виписки рецепта, ім'я, адресу, телефон, номер ліцензії та підпис ліцензованого лікаря ветеринарної медицини, а також ім'я та адресу власника (утримувача) тварин, для яких виписується ветеринарний препарат.

Стаття 70. Ветеринарні препарати, реалізація та використання яких потребує рецепта

1. Заклади ветеринарної медицини мають право здійснювати роздрібну торгівлю ветеринарними препаратами та лікувальними кормами за умо-

ви, що вони є необхідними для проведення курсу лікування тварини, яка належить їх клієнту.

2. При роздрібній торгівлі забороняється продаж без рецепта ліцензованого лікаря ветеринарної медицини або лікаря ветеринарної медицини, який працює в державній установі ветеринарної медицини, таких ветеринарних препаратів:

1) ветеринарних лікарських засобів, використання та обіг яких обмежуються відповідно до міжнародних договорів, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України;

2) ветеринарних лікарських засобів, застосування яких потребує вжиття спеціальних застережних заходів або які мають застосовуватися тільки під контролем державного або ліцензованого лікаря ветеринарної медицини для уникнення небажаного ризику, що може загрожувати тваринам, особам, які вводять препарат тварині, споживачам продуктів тваринного походження, отриманих від тварин, що лікувалися відповідним ветеринарним лікарським засобом, або навколишньому середовищу;

3) ветеринарних лікарських засобів, призначених для лікування, яке вимагає попереднього діагнозу, або застосування яких може спричинити процеси, що перешкоджатимуть подальшим діагностичним або терапевтичним заходам;

4) ветеринарних імунобіологічних засобів.

3. Департамент установлює перелік ветеринарних препаратів, зазначених у частині другій цієї статті, та правила видачі рецептів.

4. Виробництво, обіг і застосування у закладах ветеринарної медицини, ветеринарних аптеках тощо наркотичних засобів, психотропних речовин та їх прекурсорів регулюються спеціальним законодавством у цій сфері.

Стаття 71. Ведення записів використання ветеринарних препаратів та лікувальних кормів власниками (утримувачами) продуктивних тварин

1. Власники (утримувачі) продуктивних тварин зобов’язані вести записи закупівлі та використання ветеринарних лікарських засобів, ветеринарних імунобіологічних засобів і лікувальних кормів стосовно кожної тварини протягом її життя та надавати ці записи державному інспектору ветеринарної медицини або уповноваженому лікарю ветеринарної медицини за їх запитом. У разі передачі продуктивної тварини її попередній власник (утримувач) повинен передати новому власнику (утримувачу) такі записи на цю тварину.

Зазначені записи повинні містити дату придбання, назву ветеринарного лікарського чи імунобіологічного засобу або лікувального корму, кількість (обсяг) закупленої продукції, назву та місцезнаходження закладу ветеринарної медицини або ветеринарної аптеки, де був придбаний ветеринарний лікарський чи ветеринарний імунобіологічний засіб або лікувальний корм, та інформацію про тварин, яких ними лікують.

2. Записи, передбачені частиною першою цієї статті, можуть вестися у формі копій рецептів ветеринарних лікарських засобів чи ветеринарних імунобіологічних засобів та рахунків за такі засоби або лікувальні корми від ветеринарної аптеки або закладу ветеринарної медицини разом із зазначенням тварини чи тварин, яких ними лікували.

Стаття 72. Імпорт ветеринарних препаратів для особливих цілей

1. Ветеринарні препарати, які не зареєстровані та мають дозвіл на ввезення, дозволяється ввозити на територію України з метою:

1) державної реєстрації в Україні;

2) експонування на виставках, ярмарках та конференціях;

3) наукових досліджень.

2. У разі якщо ветеринарні препарати імпортуються для цілей, визначених у частині першій цієї статті, вони ввозяться тільки в кількостях, що є необхідними для досягнення зазначених цілей, а їх обіг в Україні забороняється.

3. У разі катастрофи, стихійного лиха або спалаху хвороби тварин, які можуть призвести до зараження великої кількості тварин, Департамент може відповідно до встановленого порядку видати разовий дозвіл на імпорт конкретного ветеринарного препарату, не зареєстрованого для обігу та використання в Україні, за умови наявності документів, які підтверджують обіг і застосування цього препарату в країні, з якої він імпортується.

Стаття 73. Утилізація та знищення ветеринарних препаратів

1. Ветеринарні препарати, які у процесі здійснення державного контролю і нагляду були визнані такими, що не відповідають вимогам цього Закону, а також термін придатності яких закінчився, повинні бути вилучені з обігу, утилізовані та знищені.

2. Утилізація та знищення ветеринарних препаратів здійснюються відповідно до правил, встановлених Департаментом, з дотриманням вимог законодавства.

Стаття 74. Обіг засобів догляду за тваринами

Засоби догляду за тваринами можуть перебувати в обігу та використовуватися в Україні за умови, що вони:

1) не завдають шкоди здоров’ю тварин;

2) не можуть завдати шкоди здоров’ю людей у разі використання за інструкцією, виданою виробником таких засобів;

3) не погіршують ветеринарно-санітарний та епізоотичний стан в Україні.

Стаття 75. Регулювання обігу засобів ветеринарної медицини

Нові засоби ветеринарної медицини, на які немає державних стандартів або технічних регламентів і стандарту ISO/IEC, до їх введення в обіг в Україні повинні подаватися до Департаменту для проведення обов’язкової експертизи їх здатності досягати ефекту, для створення якого такі засоби призначаються.

Розділ XI. ВИМОГИ ДО ВИРОБНИЦТВА КОРМОВИХ ДОБАВОК, ПРЕМІКСІВ ТА КОРМІВ ДЛЯ ТВАРИН

Стаття 76. Реєстрація кормових добавок, преміксів та готових кормів

1. Обіг та використання в Україні кормових добавок, преміксів та готових кормів дозволяється тільки після їх державної реєстрації.

2. Забороняється реєстрація (перереєстрація) кормових добавок, преміксів та готових кормів, які:

1) завдають шкоди ветеринарно-санітарному та епізоотичному стану в Україні;

2) несприятливо впливають на здоров’я людей, тварин та довкілля;

3) представлені в такий спосіб, що може вводити в оману користувачів/споживачів;

4) завдають шкоди споживачеві шляхом погіршення характерних особливостей продуктів тваринного походження або справляють на споживача помилкове враження щодо характерних особливостей продуктів тваринного походження.

3. Для здійснення державної реєстрації кормових добавок, преміксів та готових кормів особа (далі — заявник) подає заяву разом з відповідними супровідними документами, перелік яких визначає Департамент, до уповноваженого ним Державного науково-дослідного контрольного інституту. Заявник відповідає за достовірність наданої інформації у реєстраційному досьє відповідно до законодавства. Заявник, який подає заяву на реєстрацію кормових добавок, преміксів та готових кормів, вказує у супровідних документах до неї всю інформацію, яку він бажає залишити конфіденційною. Положення про державну реєстрацію кормових добавок, преміксів та готових кормів установлює Кабінет Міністрів України.

4. Національне агентство ветеринарних препаратів та кормових добавок здійснює оцінку (експертизу) поданих документів, організовує необхідні дослідження і вживає інших заходів для перевірки інформації та відомостей, зазначених у документах, а також готує експертні висновки на розгляд Державної фармакологічної комісії ветеринарної медицини в термін, що не перевищує 90 днів з дня отримання заяви, повного комплекту документів та відповідної оплати.

5. Державна фармакологічна комісія ветеринарної медицини розглядає експертні висновки та надає рекомендації Департаменту щодо державної реєстрації відповідних кормових добавок, преміксів і готових кормів.

6. Департамент приймає рішення про державну реєстрацію кормових добавок, преміксів та готових кормів або відмову в їх реєстрації. У державній реєстрації може бути відмовлено, якщо внаслідок перевірки відомостей та документів, поданих заявником, виявлено некомплектність досьє або належним чином не підтверджені якість та безпечність кормових добавок, преміксів і готових кормів чи є інші характерні показники, зазначені в частині другій цієї статті.

7. Після прийняття рішення про реєстрацію кормових добавок, преміксів та готових кормів вони заносяться до реєстру кормових добавок, преміксів та готових кормів, який веде Департамент.

8. У разі прийняття рішення про відмову в реєстрації це рішення, а також вичерпне пояснення його причин повідомляються заявнику. Заявник у встановленому законом порядку може оскаржити його до суду.

9. Реєстрація кормових добавок, преміксів та готових кормів підтверджується шляхом видачі реєстраційного посвідчення, термін дії якого не може перевищувати п’ять років. Департамент видає реєстраційне посвідчення протягом 30 днів. У реєстраційному посвідченні зазначаються назва кормових добавок, преміксів і готових кормів, інформація про виробника та особу, яка має право власності на них, реєстраційний номер та строк дії реєстрації.

10. Додатки до реєстраційного посвідчення містять інформацію про:

1) мету застосування кормових добавок, преміксів та готових кормів і, в разі необхідності, показники якості;

2) усі особливі умови або обмеження щодо зберігання та застосування кормових добавок, преміксів і готових кормів, вимоги моніторингу для виробників стосовно негативного впливу під час їх обігу та використання і категорії видів тварин, для яких використовуються кормові добавки, премікси, готові або лікувальні корми;

3) усі особливі вимоги на доповнення до зазначених у частині десятій цієї статті, щодо маркування кормових добавок, преміксів і готових кормів, необхідного для виконання вимог та обмежень, встановлених у пункті третьому цієї частини;

4) максимально допустимі рівні залишкових кількостей ветеринарних лікувальних або імунологічних засобів, які є компонентами кормових добавок або метаболітів ветеринарних лікувальних чи імунологічних засобів у продуктах тваринного походження для сільськогосподарського або промислового використання, коли встановлення таких рівнів передбачено чинним законодавством, але немає міжнародних стандартів, інструкцій та рекомендацій щодо максимально допустимих рівнів.

Додатки до реєстраційного посвідчення можуть містити також іншу інформацію, зазначену у відповідному нормативно-правовому акті, виданому згідно з цим Законом.

11. Кормові добавки, премікси і готові корми, які перебувають в обігу в Україні, повинні відповідати вимогам щодо маркування та містити таку інформацію, чітко викладену українською мовою у формі, що привертає увагу і не стирається:

1) конкретну назву, отриману при реєстрації;

2) ім’я або назву та адресу чи зареєстроване місце здійснення діяльності власника реєстраційного посвідчення;

3) якісний та кількісний склад компонентів;

4) інструкцію для застосування та всі рекомендації стосовно безпечності, у разі необхідності — особливі вимоги, включаючи види та категорії тварин, для яких призначаються кормові добавки, премікси та готові корми;

5) номер реєстраційного посвідчення, виданого Департаментом;

6) номер партії (серії), дату виробництва та дату закінчення терміну придатності.

12. Кормові добавки, премікси і готові корми, які не зареєстровані в Україні та мають дозвіл на ввезення, дозволяється ввозити на територію України з метою:

1) державної реєстрації в Україні;

2) презентації на ярмарках, виставках та конференціях;

3) наукових та інших цілей.

13. Департамент установлює порядок реєстрації кормових добавок, преміксів та готових кормів. Реєстрація проводиться, поновлюється і змінюється згідно з порядком, установленим Департаментом.

Стаття 77. Виробництво та обіг кормових добавок, преміксів та готових кормів

1. Забороняється виробництво кормових добавок, преміксів та готових кормів, не зареєстрованих для обігу в Україні, за відсутності експлуатаційного дозволу та/або ліцензії на виробництво. Під час виробництва кормових добавок, преміксів і готових кормів особи повинні дотримуватися вимог належної практики виробництва та інших вимог, визначених Департаментом.

2. Особи, які здійснюють виробництво кормових добавок, преміксів та готових кормів, зобов’язані вести детальні записи стосовно постачальників, дати отримання складових чи інгредієнтів матеріалів для такого виробництва, включаючи корми тваринного і рослинного походження, що використовуються у виробництві, а також вести записи стосовно всіх кормових добавок, преміксів та готових кормів, проданих протягом трьох років відповідно до форми та інструкцій, встановлених Департаментом.

3. Введення в обіг кормових добавок, преміксів та готових кормів виробником та/або продавцем (постачальником) вважається декларацією їх безпечності та дотримання інших обов’язкових вимог, встановлених відповідними технічними регламентами та умовами реєстрації.

4. Кормові добавки, премікси та готові корми, що перебувають в обігу, підлягають періодичному вибірковому контролю на предмет дотримання умов реєстрації та відповідних технічних регламентів. Департамент уповноважує відповідні державні установи ветеринарної медицини на проведення такого контролю.

5. Забороняється обіг кормових добавок, преміксів та готових кормів, які не відповідають умовам їх реєстрації та/або відповідним технічним регламентам.

6. Крім вимоги, зазначеної у частині п’ятій цієї статті, забороняється обіг кормів, включаючи премікси та кормові добавки, які є непридатними. Кормові добавки, премікси та готові корми вважаються непридатними, якщо:

1) фактичний вміст компонентів не відповідає маркуванню;

2) вміщують патогенні мікроорганізми у кількостях, які можуть завдати шкоди здоров’ю тварин;

3) вміщують забруднюючі речовини у кількостях, які перевищують максимально допустимі рівні;

4) вміщують заборонені до використання ветеринарні препарати та субстанції;

5) строк придатності закінчився.

7. Максимально допустимі рівні забруднюючих речовин та допустимі кількості патогенних мікроорганізмів у кормах визначаються відповідно до законодавства.

8. Забороняється годувати жуйних тварин кормами, що містять тваринний білок жуйних тварин.

Стаття 78. Програма моніторингу кормів, кормових добавок та преміксів

1. Усі корми, кормові добавки та премікси, що перебувають в обігу в Україні, підлягають контролю відповідно до державної програми моніторингу та спостереження, що розроблена і діє на засадах оцінки ризику та здійснюється державною службою ветеринарної медицини з метою моніторингу придатності та дотримання відповідних технічних регламентів.

2. Результати досліджень зразків кормів, кормових добавок та преміксів протягом десяти робочих днів від дати повідомлення про результати лабораторних досліджень можуть бути оскаржені власником зазначених кормів, кормових добавок та преміксів, з яких були взяті зразки, шляхом вимоги проведення арбітражного дослідження.

3. Періодичність відбору зразків, потужності (об’єкти), на яких відбираються зразки, методи відбору зразків та проведення у лабораторних досліджень у державних лабораторіях ветеринарної медицини, заходи, які вживаються у разі, якщо корми, кормові добавки або премікси визнано непридатними чи такими, що не відповідають технічним регламентам, визначаються відповідно до нормативно-правових актів, виданих Департаментом на виконання цього Закону.

Стаття 79. Реєстрація осіб, які здійснюють обіг кормів тваринного походження

1. Особи, які здійснюють обіг кормів тваринного походження, підлягають реєстрації в Департаменті.

2. Особи, зазначені в частині першій цієї статті, зобов’язані вести записи про придбання і продаж кормів тваринного походження протягом останніх трьох років з метою відстеження обігу цих кормів та надавати цю інформацію державному інспектору ветеринарної медицини на його запит.

3. Особи, які здійснюють обіг кормів, що містять білок жуйних тварин, повинні мати окремі потужності (об’єкти) для їх презентації та зберігання, а також окремі транспортні засоби для транспортування таких кормів.

4. Департамент видає необхідні нормативно-правові акти на виконання положень цієї статті.

Стаття 80. Використання харчових відходів для годівлі тварин

1. З метою запобігання спалахам хвороб тварин, спричинених використанням кормів з інфікованих матеріалів тваринного походження, забороняється використовувати як корми для тварин відходи харчових продуктів, які перевозилися транспортними засобами, що брали участь у міжнародних перевезеннях в інфіковані зони або зони спостереження чи з них, без проведення відповідних ветеринарно-санітарних заходів.

2. Використання харчових відходів з потужностей (об’єктів), що здійснюють продаж харчових продуктів або зайняті у сфері громадського харчування, за винятком кормів, зазначених у частині першій цієї статті, для годівлі тварин, призначених для забою, можливе тільки за умови попередньої термічної обробки цих відходів.

3. Особи, які використовують харчові відходи для годівлі тварин, призначених для забою, повинні протягом трьох років вести записи про походження харчових відходів та надавати таку інформацію державному інспектору ветеринарної медицини на його запит.

4. Харчові відходи повинні транспортуватись у контейнерах і такими транспортними засобами, що виключають загрозу витоку або виплескування, які після використання миються та дезінфікуються.

5. Умови використання харчових відходів, включаючи порядок їх збирання, теплову обробку, тип і засоби транспортування, а також порядок очистки та дезінфекції транспортних засобів і контейнерів та ведення записів визначаються Департаментом та контролюються його територіальними органами.

Розділ XII. ВИМОГИ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ

Стаття 81. Призначені прикордонні інспекційні пости

1. Ввезення на територію України, транзит і вивезення з території України товарів здійснюються виключно через призначені прикордонні інспекційні пости, які мають карантинні станції та призначені для ввезення та вивезення товарів (далі — призначені прикордонні інспекційні пости).

2. Ветеринарно-санітарні, технічні та виробничі умови на призначених прикордонних інспекційних постах повинні визначатися Департаментом та бути прийнятними для таких цілей:

1) проведення клінічного огляду тварин та відбору зразків від таких тварин або інших товарів для діагностичних і лабораторних досліджень;

2) ізоляції тварин, що страждають на хвороби тварин чи недуги, або тварин, щодо яких є підозра захворювання;

3) проведення дезінфекції транспортних засобів, що використовуються для перевезення товарів.

3. Усі товари, зазначені в частині першій цієї статті, що надходять на прикордонний пост, який не є призначеним прикордонним інспекційним постом, мають бути направлені до найближчого призначеного прикордонного інспекційного поста.

Стаття 82. Товари та інші продукти, ввезення яких на територію України заборонено

1. Ввезення громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, які проживають/перебувають на території України, неїстівних продуктів тваринного походження для власного використання забороняється.

2. Забороняється ввезення на територію України живих патогенних мікроорганізмів (у тому числі бактерій, вірусів, грибків, рикетсій, мікоплазми, інших патогенних мікробів) та патологічного матеріалу, що містить збудників хвороб тварин, за винятком ввезення на територію України з метою проведення наукових досліджень чи для інших дозволених цілей.

3. Ввезення на територію України мікроорганізмів та патологічного матеріалу, що містить збудників хвороб тварин, дозволяється на підставі дозволу на ввезення на територію України, який видається Департаментом згідно із статтею 83 цього Закону.

4. Забороняється ввезення на територію України ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів та готових кормів, не зареєстрованих згідно з цим Законом, за винятком випадків, передбачених у статті 72 та частині дванадцятій статті 76 цього Закону.

5. Дія цієї статті не поширюється на ввезення (вивезення) мікроорганізмів, що є підконтрольним відповідним службам Міністерства охорони здоров’я України.

Стаття 83. Дозволи на ввезення на територію України товарів

1. Одержання дозволів необхідне з метою недопущення ввезення на територію України товарів, що містять збудників хвороб тварин.

2. Дозволи на ввезення на територію України товарів видаються за умови:

1) отримання результатів визначення ефективності іноземної ветеринарної служби країни походження продуктивних тварин та репродуктивного матеріалу;

2) ввезення живих мікроорганізмів та патологічного матеріалу, що містить збудників хвороб тварин;

3) початку ввезення інших товарів.

3. Разовий дозвіл на ввезення на територію України ветеринарних препаратів може видаватися у випадках, передбачених статтею 72 цього Закону.

4. Дозволи видаються Департаментом безоплатно протягом 30 днів з дати надходження документів на розгляд.

5. Підставою для відмови у видачі та анулювання дозволу є:

1) ймовірність занесення на територію України збудників хвороб тварин;

2) ввезення на територію України товарів, заборонених на підставі ветеринарно-санітарного статусу в країні походження чи реекспорту;

3) ризик, пов’язаний із ввезенням на територію України або транзитом товарів, є неприйнятним стосовно належного рівня захисту здоров’я тварин та пов’язаного з цим здоров’я людей.

6. Порядок видачі дозволів на ввезення на територію України товарів установлюється Кабінетом Міністрів України за погодженням із спеціально уповноваженим органом з питань дозвільної системи у сфері господарської діяльності.

7. Чинники, які необхідно враховувати при визначенні ризику, пов’язаного із ввезенням на територію України товарів:

1) використання товарів за призначенням;

2) географічні та інші характеристики України, країни походження та країн транзиту, які впливають на спроможність збудників хвороби, що підлягає повідомленню, заноситися, укорінюватися та поширюватися;

3) дія державних програм контролю хвороб тварин в Україні, країні походження та країнах транзиту;

4) наявність у країні походження зон, вільних від хвороб, що підлягають повідомленню, або зон із незначною присутністю хвороб, що підлягають повідомленню, у разі якщо ризик передачі такої хвороби відсутній або є мінімальним;

5) ефективність ветеринарної адміністрації країни походження, яка визначається відповідно до статті 29 цього Закону;

6) ефективність заходів, які можуть застосовуватися в країні походження на вимогу Департаменту для зменшення ризику, пов’язаного з ввезенням на територію України, включаючи профілактичний карантин тварин перед завантаженням, зазначення потужності (об’єкта) походження, відбір зразків та лабораторні дослідження для підтвердження відсутності хвороб, що підлягають повідомленню, в країні походження. У разі необхідності ветеринарна адміністрація країни-експортера надає належний доступ на потужності (об’єкти) для проведення інспекції, тестів та інших відповідних процедур щодо ветеринарно-санітарних заходів, пов’язаних із вивезенням живих тварин та продукції тваринного походження;

7) наявність у країні походження державних систем ідентифікації і реєстрації тварин;

8) у разі ввезення на територію України тварин береться до уваги очікувана ефективність профілактичного карантину тварин для здійснення моніторингу здоров’я тварин.

8. Дозвіл на ввезення на територію України повинен визначати ветеринарно-санітарні заходи, що мають бути здійснені експортером до завантаження, імпортером — після ввезення на територію України, а також будь-які декларації на доповнення до тих, які стосуються відсутності клінічних ознак певних хвороб тварин, що підлягають повідомленню, які повинні засвідчуватися міжнародним ветеринарним сертифікатом. У разі ввезення на територію України живих мікроорганізмів та патологічного матеріалу, що містить збудників хвороб тварин, дозвіл на ввезення на територію України повинен включати специфікацію ветеринарно-санітарних заходів, які застосовуються імпортером для запобігання неконтрольованому поширенню патогенного агента.

9. Дозвіл на ввезення на територію України не вимагається для імпорту неїстівних продуктів тваринного походження, якщо їх було піддано технічним процедурам, які виключають можливість передачі хвороб, що підлягають повідомленню.

10. Рішення про відмову в наданні дозволу на ввезення на територію України має бути вмотивоване і надається заявнику без затримки. Таке рішення може бути оскаржено в установленому законом порядку.

11. Департамент зобов’язаний повідомити шляхом розміщення на своєму веб-сайті перелік товарів відповідно до країн їх походження, з яких товари не можуть бути імпортовані згідно з ветеринарно-санітарним станом країни, а також інформувати заінтересовані державні органи про

заборону ввезення на територію України товарів відповідно до ветеринарно-санітарного стану країни.

Стаття 84. Повідомлення державних інспекторів ветеринарної медицини про ввезення на територію України живих тварин

1. Імпортер або особа, яка відповідає за відправлення вантажу з тваринами, що потребують профілактичного карантину тварин після ввезення, зобов'язані інформувати відповідну регіональну службу ветеринарної медицини не пізніше ніж за три робочих дні до прибуття такого вантажу з тваринами.

2. Порядок та форма повідомлення регіональної служби визначаються Департаментом.

Стаття 85. Вимоги до вантажів товарів, що ввозяться на територію України або переміщуються транзитом

1. Вантажі з товарами, що ввозяться на територію України, повинні:

1) бути вільними від хвороб, що підлягають повідомленню, згідно з вимогами МЕБ;

2) супроводжуватися оригіналами міжнародних ветеринарних сертифікатів, підписаних державним інспектором ветеринарної медицини країни походження, як це передбачається відповідними ветеринарно-санітарними заходами;

3) супроводжуватися дозволом на ввезення на територію України, якщо це вимагається ветеринарно-санітарними заходами;

4) у разі ввезення на територію України живих тварин — походити з країн або зон, які є вільними від хвороб, що підлягають повідомленню, або у випадках, рекомендованих МЕБ, — із зон з низьким рівнем присутності хвороби, що підлягає повідомленню, в межах країни походження та не транспортуватися через територію, щодо якої існують обмеження, підтверджені відповідною міжнародною організацією або ветеринарною адміністрацією країни походження чи транзиту;

5) бути ідентифікованими відповідно до законодавства країни-імпортера.

2. Транзит вантажів з живими тваринами здійснюється за умови дотримання вимог, передбачених у пункті 1 частини першої цієї статті.

3. Транзит через територію України вантажів з неїстівними продуктами тваринного походження та репродуктивним матеріалом здійснюється згідно із встановленим загальним порядком транзиту інших товарів.

4. Перелік товарів із зазначенням кодів за Українською класифікацією товарів зовнішньоекономічної діяльності, щодо яких повинні застосовуватися ветеринарно-санітарні заходи при ввезенні на митну територію України та вивезенні з цієї території, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 86. Ввезення на територію України екзотичних тварин

Для ввезення на територію України екзотичних тварин (які за звичайних умов не зустрічаються в Україні) імпортер зобов'язаний, якщо цього вимагають відповідні міжнародні договори, надати документи від компетентного органу країни походження з питань захисту природних ресурсів, що підтверджують, що цей орган дозволяє вивезення з її території таких тварин.

Стаття 87. Стандартний прикордонний ветеринарно-санітарний контроль

1. Усі об'єкти ветеринарно-санітарного контролю і нагляду, що ввозяться на територію України чи переміщуються територією України, підлягають стандартному прикордонному ветеринарно-санітарному контролю у формі інспектування, яке проводиться шляхом:

1) перевірки дійсності дозволу на ввезення на територію України, який супроводжує вантаж;

2) якщо згідно з ветеринарно-санітарними заходами вимагається міжнародний ветеринарний сертифікат, — перевірки того, що такий сертифікат, яким супроводжується вантаж, є повним та автентичним, а також того, що товари, зазначені в міжнародному ветеринарному сертифікаті, відповідають тим, що містяться у вантажі;

3) виявлення у тварин ознак хвороб, що підлягають повідомленню.

2. Ввезення вантажу в Україну або його транзит територією України здійснюється за таких умов:

1) вантаж супроводжується дійсним дозволом на ввезення на територію України, якщо такий дозвіл вимагається згідно з ветеринарно-санітарними заходами;

2) міжнародний ветеринарний сертифікат є повним, автентичним та відповідає товарам, які містяться у вантажі, якщо міжнародний ветеринарний сертифікат вимагається згідно з ветеринарно-санітарними заходами;

3) у товарах не виявлено симптомів або інших ознак хвороб, що підлягають повідомленню;

4) виконується принаймні одна з таких умов:

а) у разі транзиту вантажу, за умови якщо опломбування, здійснене митним органом країни відправлення, не пошкоджено;

б) товар підпадає під дію двосторонніх договорів про визнання еквівалентності спеціальних або загальних ветеринарно-санітарних заходів між країною походження та Україною;

в) попередні вантажі з аналогічними товарами з країни походження та/або конкретної потужності (об'єкта) країни походження супроводжувалися дійсними міжнародними ветеринарними сертифікатами;

г) вантаж становить низький рівень ризику для тварин даної місцевості відповідно до вимог, що застосовуються до товарів на стадії ввезення та після нього.

3. У разі якщо стандартний ветеринарно-санітарний прикордонний контроль дає підстави дійти висновку, що міжнародний ветеринарний сертифікат є неповним, не відповідає товарам, які містяться у вантажі, або є сумніви щодо дійсності міжнародного ветеринарного сертифіката, державний прикордонний інспектор ветеринарної медицини застосовує положення статті 90 цього Закону.

4. Розширений ветеринарно-санітарний контроль вантажу проводиться у разі, якщо вантаж визначено для проведення останнього в межах програми вибіркового ветеринарно-санітарного контролю або якщо на підставі професійного висновку державного прикордонного інспектора ветеринарної медицини ризик для здоров'я тварин чи людей, який становить вантаж, є високим. При оцінці ризику для здоров'я тварин та людей, який становить товар у вантажі, слід брати до уваги:

1) результати стандартного прикордонного ветеринарно-санітарного контролю товарів;

2) наявність двосторонніх договорів щодо визнання еквівалентності спеціальних або загальних ветеринарно-санітарних заходів між Україною та країною походження;

3) здійснення відповідних ветеринарно-санітарних заходів стосовно товарів, як це зазначається у дозволі на ввезення на територію України, перед та/або після ввезення, якщо це необхідно;

4) статистичні дані щодо визнання недійсними міжнародних ветеринарних сертифікатів, які засвідчували відсутність хвороб тварин у вантажах з аналогічними товарами з відповідної країни походження та/або конкретної потужності (об'єкта), з якої походить товар.

5. Вантажі, що ввозяться на територію України, вважаються такими, що не потребують розширеного ветеринарно-санітарного контролю, якщо певна кількість попередніх вантажів з аналогічними товарами з відповідної країни походження та/або конкретної потужності (об'єкта) походження супроводжувалася дійсними міжнародними ветеринарними сертифікатами і результати стандартного прикордонного ветеринарно-санітарного контролю не дають підстав вимагати проведення розширеного ветеринарно-санітарного контролю.

6. Розширений ветеринарно-санітарний контроль повинен проводитися відповідно до положень статті 89 цього Закону.

7. Департамент встановлює кількість попередніх вантажів з аналогічними тваринами або аналогічними іншими товарами з певної країни походження та/або потужності (об'єкта) походження, які супроводжувалися дійсними міжнародними ветеринарними сертифікатами, що виключає необхідність проведення розширеного ветеринарно-санітарного контролю.

Стаття 88. Вибірковий ветеринарно-санітарний контроль

1. Відібрані за державною програмою вибіркового ветеринарно-санітарного контролю вантажі з товарами, що ввозяться на територію України, повинні піддаватися обов'язковому розширеному ветеринарно-санітарному контролю згідно з положеннями статті 89 цього Закону.

2. Обов'язковий розширений ветеринарно-санітарний контроль застосовується за державною програмою вибіркового ветеринарно-санітарного контролю протягом календарного року до спеціально визначеного відсотка вантажів з товарами, класифікованими за трьома категоріями: живі тварини; неїстівні продукти тваринного походження; інші товари.

3. Відсоток вантажів, зазначений у частині другій цієї статті, має визначатися на основі даних щодо виявлення хвороб, що підлягають повідомленню, або інших хвороб тварин у вантажах кожної категорії товарів та інших чинників, що впливають на ризики для життя та здоров'я тварин, які пов'язані з імпортними вантажами з товарами.

4. Спеціально визначені відсотки вантажів товарів, до яких застосовується розширений ветеринарно-санітарний контроль, встановлюються Департаментом до початку кожного календарного року.

Стаття 89. Розширений ветеринарно-санітарний контроль

1. Якщо державний прикордонний інспектор ветеринарної медицини має підозру, що ввезення на територію України або транзитний вантаж з товарами не відповідає необхідним умовам для ввезення на територію України або транзиту, вживаються такі заходи:

1) державний прикордонний інспектор ветеринарної медицини негайно повідомляє про це Головному державному інспектору ветеринарної медицини України, який у свою чергу негайно повідомляє ветеринарну адміністрацію країни походження і останньої країни транзиту, а також імпортеру або власнику вантажу;

2) вантаж підлягає ізоляції в карантинній станції на призначеному прикордонному інспекційному посту, а державний прикордонний інспектор ветеринарної медицини в разі необхідності повинен відібрати зразки товарів за процедурою, зазначеною у відповідному зводі правил, та направити зразки до уповноваженої лабораторії, обладнаної для проведення необхідних досліджень, з метою підтвердження або усунення підозри;

3) у разі усунення підозри державний прикордонний інспектор ветеринарної медицини видає ветеринарне свідоцтво для забезпечення переміщення вантажу територією України, після чого вантаж підлягає проходженню подальших митних процедур, передбачених законодавством;

4) у разі підтвердження наявності у тварин особливо небезпечних хвороб, занесених до списку МЕБ, тварини забиваються, а їх туші та супутні об'єкти утилізуються або знищуються у спосіб, що гарантує неможливість перенесення хвороби, за рахунок власника або перевізника. Якщо вантаж складається з інших, ніж живі тварини, товарів, ці товари утилізуються або знищуються у спосіб, що гарантує неможливість перенесення хвороби, за рахунок власника або імпортера;

5) у разі підтвердження наявності ендемічної хвороби, що підлягає повідомленню, стосовно якої застосовується державна програма контролю, або підтвердження зараження тварин хворобою, яка може спричинити підвищення рівня захворюваності на ендемічні хвороби тварин в Україні, вантаж підлягає:

а) поверненню до країни походження за рахунок власника або перевізника, якщо таке повернення не становитиме загрози для здоров'я тварин;

б) технічній переробці з метою ліквідації патогенного агента хвороби тварин за згодою власника та з дотриманням необхідних ветеринарно-санітарних заходів;

в) знищенню відповідно до положень пункту 4 частини першої цієї статті.

2. Про підтвердження або усунення підозри про хворобу тварин та здійснення подальших заходів Головний державний інспектор ветеринарної медицини України негайно повідомляє ветеринарну адміністрацію країни походження та імпортера та/або власника вантажу.

Стаття 90. Процедури, що застосовуються, якщо міжнародний ветеринарний сертифікат не є прийнятним

1. Якщо державний прикордонний інспектор ветеринарної медицини дійде висновку, що міжнародний ветеринарний сертифікат, яким супроводжується вантаж з товарами, є неповним чи підробленим або іншим чином сфальсифікованим, чи дійде висновку, що товари у вантажі не відповідають зазначеним у міжнародному ветеринарному сертифікаті, що супроводжує вантаж, вантаж має бути затриманий на призначеному прикордонному інспекційному посту, про що повідомляється Головному державному інспектору ветеринарної медицини України або його призначеному представнику.

2. Головний державний інспектор ветеринарної медицини України або його призначений представник має негайно зв'язатися з ветеринарною адміністрацією країни походження для консультацій та спільного визначення заходів, яких необхідно вжити до цього вантажу.

3. У разі підтвердження факту, що міжнародний ветеринарний сертифікат не є прийнятним, вантаж має бути повернутий у країну відправлення або знищений за рахунок власника товару чи перевізника.

Стаття 91. Обмеження ввезення на територію України та транзиту внаслідок спалаху особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, у країні походження або транзиту

1. Ввезення імпортного або транзитного вантажу з тваринами не дозволяється незалежно від наявності дозволу на ввезення на територію України або транзит, якщо:

1) присутність особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, до якої ці тварини є сприйнятливими, підтверджено в країні походження або в зоні, з якої походять тварини;

2) присутність особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, до якої ці тварини є сприйнятливими, підтверджено в одній або більше країнах транзиту на території або на територіях, через які переміщувався вантаж з тваринами.

2. За вищезазначених обставин Департамент повинен зупинити цей вантаж на кордоні та після консультацій з ветеринарною адміністрацією країни походження негайно повернути вантаж до країни походження, а в разі високого ризику — знищити тварин у такий спосіб, щоб мінімізувати ризик проникнення або поширення особливо небезпечної хвороби, занесеної до списку МЕБ, за рахунок власника вантажу.

Стаття 92. Вимоги щодо карантину тварин, які ввозяться на територію України

1. Тварини, які ввозяться на територію України, крім призначених для забою, підлягають профілактичному карантину з метою перевірки стану їх здоров'я.

2. Тривалість профілактичного карантину тварин та методи діагностичного контролю перевірки стану їх здоров'я визначаються у відповідних зводах правил, які затверджуються Департаментом згідно з вимогами МЕБ. Місце проведення профілактичного карантину тварин, особи, які здійснюють відповідні процедури, визначаються та контролюються державною службою ветеринарної медицини.

Стаття 93. Процедури, що застосовуються на територіях та в приміщеннях складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, у спеціальних митних зонах, магазинах безмитної торгівлі та інших місцях, де знаходяться або можуть знаходитися товари і транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено законом на митні органи

Усі товари, що надходять до територій та приміщень складів тимчасового зберігання, митних ліцензійних складів, спеціальних митних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де знаходяться або можуть знаходитися товари і транспортні засоби, що підлягають митному контролю, чи провадиться діяльність, контроль за якою покладено законом на митні органи, також підлягають обов'язковому державному ветеринарно-санітарному контролю.

Стаття 94. Документи, якими супроводжуються вантажі товарів, що вивозяться з території України

Вантажі з товарами, що вивозяться з території України, повинні:

1) супроводжуватися оригіналами міжнародних ветеринарних сертифікатів, підписаних та виданих державним прикордонним інспектором ветеринарної медицини, що засвідчують відсутність клінічних ознак хвороби тварин, та містити інші декларації відповідно до вимог МЕБ та країни призначення;

2) якщо це вимагається країною призначення — супроводжуватися документами або мати маркування, що дозволяє визначити потужність (об'єкт), з якої походять товари.

Стаття 95. Видача міжнародних ветеринарних сертифікатів на вантажі товарів, що вивозяться з території України

1. Сертифікат на експортні вантажі з товарами, які повинні супроводжуватись оригіналами міжнародних ветеринарних сертифікатів, що засвідчують відповідність вантажу вимогам у країні призначення, видається не раніше ніж за 72 години до завантаження на експортний засіб транспортування.

2. Відповідність умовам сертифікації країни призначення визначається на підставі ветеринарного свідоцтва, виданого до завантаження і транспортування вантажу територією України, якщо умови ветеринарного свідоцтва є однаковими з умовами країни походження, а в разі вивезення з території України тварин — дата на зазначеному ветеринарному свідоцтві має бути такою, що не перевищує 72 години до остаточного завантаження на експортний транспортний засіб.

Якщо ветеринарне свідоцтво не видано до завантаження та транспортування вантажу по території України або інформація, що міститься у ветеринарному свідоцтві, не відповідає вимогам до такої інформації країни призначення, перевірку виконання вимог країни призначення здійснює державний прикордонний інспектор ветеринарної медицини.

У разі закінчення строку дії ветеринарного свідоцтва повторна сертифікація свідоцтва здійснюється згідно з вимогами країни призначення.

3. Якщо вантаж відповідає вимогам країни призначення, державний прикордонний інспектор ветеринарної медицини підписує і видає міжнародний ветеринарний сертифікат відповідно до вимог країни призначення.

4. Якщо будь-який вантаж визнається таким, що не відповідає вимогам країни призначення, міжнародний ветеринарний сертифікат на нього не видається та вивезення його за межі України не дозволяється. Власник або особа, яка відповідає за вантаж, повинна негайно вжити заходів, визначених державним прикордонним інспектором ветеринарної медицини у відповідному приписі.

5. Міжнародний ветеринарний сертифікат має бути надрукованим, мати серійний номер та відповідати типовій формі сертифіката, встановленій відповідними міжнародними організаціями, або за змістом і формою відповідати вимогам країни призначення.

Стаття 96. Заходи, що здійснюються у зв'язку із загрозою хвороби тварин

Якщо існує високий ризик занесення збудників хвороби тварин, що підлягає повідомленню, на територію України з території сусідньої країни або її передачі через експортні чи транзитні вантажі, Головний державний інспектор ветеринарної медицини України може видати розпорядження про встановлення на території, де є така загроза:

1) контролю за пересуванням товарів на прикордонних територіях, де є така загроза, включаючи дороги, мости та пороми;

2) заборони, обмежень або режиму обов'язкового попереднього умовного дозволу на ввезення на територію України, вивезення з території України або транзит товарів у зв'язку з ризиком, пов'язаним з переміщенням товарів з таких територій або через них;

3) обов'язкової дезінфекції транспортних засобів, що перетинають кордон з території, де існує загроза.

Розділ XIII. ФІНАНСУВАННЯ, МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Стаття 97. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення державної служби ветеринарної медицини

1. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення державної служби ветеринарної медицини здійснюються за рахунок коштів загального та спеціального фондів Державного бюджету України.

2. Внески до Міжнародного епізоотичного бюро та інших міжнародних організацій з питань ветеринарної медицини, членом яких є Україна, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України.

Стаття 98. Фінансування протиепізоотичних заходів та забезпечення виконання загальнодержавних довгострокових програм з питань ветеринарної медицини

Заходи щодо профілактики, локалізації, за необхідності — ліквідації хвороб тварин, лабораторно-діагностичні та регулярні радіологічні дослідження товарів, матеріально-технічне забезпечення спеціалізованим обладнанням і транспортом, створення необхідного резерву біологічних, лікувальних та дезінфекуючих препаратів і засобів, відшкодування витрат на транспортування та зберігання ветеринарних препаратів, інші ветеринарно-санітарні заходи, визначені Кабінетом Міністрів України, та забезпечення виконання загальнодержавних довгострокових програм з питань ветеринарної медицини, у тому числі загальнодержавної програми здійснення моніторингу залишкових кількостей ветеринарних препаратів та забруднюючих речовин у тваринах, продуктах тваринного походження і кормах, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України, місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законом.

Стаття 99. Оплата послуг, що надаються державною службою ветеринарної медицини

1. Оплата проведення заходів щодо профілактики і ліквідації хвороб тварин (крім випадків, передбачених у статті 98 цього Закону), процедур контролю, інспектування та ухвалення, надання інформації, лікування тварин, які страждають на хвороби та недуги, лабораторних досліджень, ветеринарно-санітарної експертизи товарів, видача відповідних ветеринарних документів, послуг при експортно-імпортних операціях та транспортуванні територією України об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду здійснюється за рахунок їх власників (операторів потужностей) згідно з тарифами.

2. Оплата експертизи та випробування з метою реєстрації в Україні ветеринарних препаратів, кормових добавок, преміксів та готових кормів здійснюється за рахунок коштів заявника згідно з прейскурантом, затвердженим відповідно до законодавства.

3. Оплата послуг спеціалістів ветеринарної медицини, які провадять ветеринарну практику, за виконання обов'язкових або необхідних протиепізоотичних заходів згідно з переліком та у розмірах, що затверджуються Кабінетом Міністрів України, здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України та інших джерел, не заборонених законом.

4. Тарифи на ветеринарні послуги затверджуються відповідно до законодавства про ціни та ціноутворення.

Розділ XIV. ВЕТЕРИНАРНА ПРАКТИКА. ПІДГОТОВКА ТА СТАТУС СПЕЦІАЛІСТІВ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ. ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Стаття 100. Ветеринарна практика

1. Юридичні або фізичні особи (громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які проживають/перебувають на території України) можуть провадити ветеринарну практику на підставі ліцензії, що видається відповідно до закону.

2. Державні установи ветеринарної медицини (лікарні, дільниці, пункти, аптеки, склади, лабораторії тощо), за винятком Державного науково-дослідного контрольного інституту ветеринарних препаратів і кормових добавок, Державного науково-контрольного інституту біотехнології та штамів мікроорганізмів, Інституту з лабораторної діагностики та його філіалів в Автономній Республіці Крим, областях, а також регіональних, зональних, міжобласних державних лабораторій ветеринарної медицини, державних лабораторій ветеринарної медицини міст Києва та Севастополя, державних лабораторій ветеринарно-санітарної експертизи на ринках, можуть приватизовуватися в порядку, визначеному законом. При цьому приватизовані об'єкти не можуть бути перепрофільовані протягом десяти років.

3. Питання щодо підвищення кваліфікації, атестації та етики спеціалістів ветеринарної медицини, що провадять ветеринарну практику, покладаються на професійну громадську організацію, уповноважену Департаментом.

Стаття 101. Професійна підготовка, підвищення кваліфікації, післядипломна освіта та атестація спеціалістів ветеринарної медицини

1. Професійна підготовка спеціалістів ветеринарної медицини проводиться лише за стаціонарною формою навчання.

2. Підвищення кваліфікації та післядипломна освіта спеціалістів ветеринарної медицини здійснюються:

1) лікарів ветеринарної медицини, магістрів — у вищих навчальних закладах післядипломної освіти та на факультетах ветеринарної медицини вищих навчальних закладів III—IV рівнів акредитації;

2) фельдшерів ветеринарної медицини — у ветеринарних і сільськогосподарських технікумах, училищах, вищих навчальних закладах I—II, III—IV рівнів акредитації;

3) кандидатів, докторів ветеринарної меди-

цини — на відповідних кафедрах навчальних закладів III—IV рівнів акредитації та у відділах науково-дослідних інститутів.

3. Підвищення кваліфікації та післядипломна освіта спеціалістів ветеринарної медицини можуть проводитися також шляхом участі в семінарах та стажування в Україні і за кордоном з урахуванням спеціалізації.

4. Підвищення кваліфікації спеціалістів ветеринарної медицини проводиться не рідше ніж один раз на п'ять років.

5. Оплата за післядипломне навчання спеціалістів державної ветеринарної медицини під час підвищення кваліфікації здійснюється за рахунок роботодавця, а спеціалістів, які працюють на підприємницьких засадах, — за їх власний рахунок.

6. Спеціалісти ветеринарної медицини підлягають атестації у порядку, встановленому законодавством. За результатами атестації визначається відповідність працівників займаній посаді та рівень їх кваліфікації, присвоюються категорії з визначенням відповідної заробітної плати.

7. Положення про післядипломну освіту та періодичні курси підвищення кваліфікації спеціалістів, а також порядок атестації спеціалістів ветеринарної медицини затверджує Департамент.

Стаття 102. Заходи правового та соціального захисту, матеріальне та соціальне забезпечення спеціалістів ветеринарної медицини

1. Спеціалістам ветеринарної медицини надаються у користування або у власність земельні ділянки на загальних підставах відповідно до земельного законодавства України.

2. Органи державного управління за сприяння місцевих органів виконавчої влади, підприємства, установи та організації усіх форм власності забезпечують створення спеціалістам ветеринарної медицини належних виробничих та житлових умов, їх медичне і транспортне обслуговування.

3. Забезпечення спеціалістів ветеринарної медицини житлом здійснюється шляхом:

1) придбання та будівництва службового житла (будинків, квартир) за рахунок загального та спеціального фондів Державного бюджету України та інших джерел фінансування, не заборонених законом. Таке житло може передаватися спеціалістам ветеринарної медицини у тимчасове або постійне користування у порядку, встановленому Департаментом;

2) придбання або будівництва індивідуального житла за власним вибором у зоні обслуговування на одному із сільськогосподарських підприємств за рахунок коштів Державного бюджету України, наданих їм на поворотній основі як безвідсотковий довгостроковий кредит на 25 років.

4. Розміри посадових окладів, порядок встановлення кваліфікаційних категорій та надбавок за вислугу років спеціалістам державних установ ветеринарної медицини визначаються Кабінетом Міністрів України.

5. Спеціалісти ветеринарної медицини мають право на скорочений робочий день і додаткову оплачувану відпустку у випадках, встановлених законом.

6. Спеціалістам ветеринарної медицини за час роботи в карантинних зонах та зонах спалаху хвороб, що підлягають повідомленню, посадові оклади виплачуються в подвійному розмірі.

7. Життя і здоров'я спеціалістів ветеринарної медицини за рахунок спеціального фонду Державного бюджету України підлягають обов'язковому страхуванню на випадок каліцтва або професійного захворювання, одержаних при виконанні службових обов'язків, при боротьбі із зоонозами та при безпосередніх маніпуляціях з тваринами.

8. У разі каліцтва або професійного захворювання спеціалістам ветеринарної медицини виплачується одноразова грошова допомога у розмірі від трирічної до п'ятирічної заробітної плати залежно від ступеня втрати працездатності.

9. Спеціалісти державної служби ветеринарної медицини для виконання службових обов'язків забезпечуються спеціальними службовими транспортними засобами. У разі використання спеціалістами особистого автомобільного транспорту в службових цілях їм виплачується грошова компенсація у встановлених розмірах.

10. Фінансування видатків, пов'язаних із соціальним і правовим захистом спеціалістів ветеринарної медицини, здійснюється за рахунок загального та спеціального фондів Державного бюджету України, виділених Департаменту, в межах законодавства.

11. Головні державні інспектори ветеринарної медицини України, Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, міст, районів, регіональних служб державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні і транспорті, їх заступники, державні інспектори ветеринарної медицини Департаменту та інші посадові особи державної служби ветеринарної медицини мають першочергове право на одержання житла, встановлення домашніх телефонів.

12. Витрати головних державних інспекторів ветеринарної медицини України, Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, міст, районів, регіональних служб державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду на державному кордоні України та транспорті, їх заступників, державних інспекторів ветеринарної медицини Департаменту та інших посадових осіб державної служби ветеринарної медицини за користування пасажирським транспортом під час виконання ними службових обов'язків проводяться за рахунок коштів, передбачених на утримання державної служби ветеринарної медицини відповідно до затверджених кошторисів. Порядок відшкодування витрат на проїзд пасажирським транспортом визначається Кабінетом Міністрів України.

13. Питання соціального і правового захисту, матеріального забезпечення спеціалістів ветеринарної медицини, які є військовослужбовцями або проходять службу в органах внутрішніх справ, охорони державного кордону України, служби безпеки тощо, регулюються відповідними нормативно-правовими актами.

Стаття 103. Інформаційне забезпечення державної служби ветеринарної медицини

1. Інформаційне забезпечення державної служби ветеринарної медицини здійснюється з метою розроблення ветеринарно-санітарних заходів, вивчення, оцінки, прогнозування ситуацій, спрямованих на запобігання шкідливому впливу факторів на здоров'я тварин та людей, їх усунення або зменшення, а також інформування з цих питань органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій і громадян.

2. Інформаційне забезпечення державної служби ветеринарної медицини здійснюється за допомогою системи державної, галузевої та оперативної звітності. Характер, обсяг, порядок і строки подання цієї інформації до державних органів та установ ветеринарної медицини встановлюються Департаментом. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни зобов'язані надавати державним органам та установам ветеринарної медицини таку інформацію безоплатно.

Розділ XV. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ОСІБ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ В ГАЛУЗІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Стаття 104. Відповідальність за правопорушення в галузі ветеринарної медицини

1. За правопорушення в галузі ветеринарної медицини на фізичних, юридичних осіб та фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, чия діяльність пов'язана з вирощуванням (розведенням) тварин, виробництвом та обігом об'єктів державного ветеринарно-санітарного контролю та нагляду, а також з наданням послуг лабораторної діагностики та веденням ветеринарної практики, накладається штраф відповідно до закону.

2. Сплата штрафів не звільняє юридичних та фізичних осіб від усунення у порядку, встановленому законодавством, допущених порушень і відшкодування завданої ними шкоди.

Стаття 105. Органи, уповноважені розглядати справи про правопорушення в галузі ветеринарної медицини

1. Справи про правопорушення, передбачені цим Законом, розглядають Департамент, його територіальні органи і регіональні служби не пізніш як протягом двох місяців з дня вчинення правопорушення, а в разі тривалого правопорушення — двох місяців з дня його виявлення.

2. Накладати штрафи від імені Департаменту, його територіальних органів і регіональних служб мають право головні державні інспектори ветеринарної медицини та їх заступники.

3. На вимогу спеціалістів державної служби ветеринарної медицини виконання заходів щодо припинення порушень законодавства з питань ветеринарної медицини в необхідних випадках здійснюється із залученням працівників органів внутрішніх справ, служби безпеки, прокуратури.

Стаття 106. Рішення у справах про правопорушення в галузі ветеринарної медицини

Рішення про накладення штрафів за правопорушення в галузі ветеринарної медицини оформляються відповідними постановами.

Стаття 107. Оскарження рішень у справах про правопорушення в галузі ветеринарної медицини

Рішення у справах про правопорушення в галузі ветеринарної медицини можуть бути оскаржені до суду.

Розділ XVI. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 108. Міжнародне співробітництво в галузі ветеринарної медицини

Міжнародне співробітництво в галузі ветеринарної медицини забезпечується:

1) участю в роботі МЕБ та інших міжнародних організацій, ратифікацією міжнародних договорів та гармонізацією ветеринарно-санітарних заходів;

2) гармонізацією законодавства в галузі ветеринарної медицини з передовою міжнародною практикою, уніфікацією профілактичних та протиепізоотичних заходів, методів діагностики хвороб тварин, застосуванням імунобіологічних, біологічних, рослинних, хімічних, хіміко-фармацевтичних та інших ветеринарних препаратів;

3) встановленням професійних та наукових контактів, обміном інформацією про ветеринарно-санітарний статус України.

Стаття 109. Міжнародні договори

Якщо чинним міжнародним договором, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в цьому Законі, то застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ XVII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім:

1) статей 34, 51—55, які набирають чинності з 1 січня 2008 року;

2) частини третьої статті 66 та частини першої статті 77, які набирають чинності з 1 січня 2010 року;

3) частини другої статті 100 та частини третьої статті 102, які набирають чинності з 1 січня 2008 року.

2. До приведення у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. У частині першій статті 4 Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 44, ст. 281; 2005 р., № 51, ст. 557) слова «обов'язковій сертифікації (крім сировини, яка ввозиться виключно для виробництва товарів, що підлягають обов'язковій сертифікації)» виключити.

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк:

1) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

2) забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом».

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
16 листопада 2006 року.
№ 361-V.

Федерація профспілок України, Аналітично-інформаційне управління

ЗВЕРНЕННЯ
Президії Федерації професійних спілок України до членів профспілок

Дорогі спілчани!

Минає ще один рік, який був багатий на суспільно-політичні події, приніс нам сподівання, випробування та здобутки. Цей рік став також періодом перевірки професійних спілок на бойовитість, солідарність, здатність реально захищати права та інтереси працівників.

Важливою віхою профспілкового руху став V з'їзд Федерації профспілок України, який визначив шляхи подальшого розвитку профспілкового руху, поставив завдання стосовно посилення захисту трудових і соціально-економічних інтересів спілчан. Справжнім іспитом на міць профспілок, їхню здатність колективно захищати кожного громадянина стала тривала, багатомісячна боротьба проти недопущення зниження життєвого рівня людей під час підвищення цін на газ, електроенергію, житлово-комунальні послуги. ФПУ вступила в трудовий конфлікт із урядом. Ми домагалися своєї мети на майданах Києва та інших міст, проводили пікетування органів виконавчої влади, оскаржували соціально несправедливі рішення державних органів влади в судах. Нас підтримали різні політичні сили, інші громадські організації в Україні та за кордоном.

Такі послідовні солідарні дії в центрі та на місцях дали закономірні позитивні результати: вимоги профспілок були сприйняті Президентом України, Верховною Радою України, урядом України, почався активний пошук шляхів розв'язання цієї гострої проблеми. Як наслідок — з 1 листопада 2006 року знижено на 18% ціну на газ для переважної частини населення, за наполяганням профспілок з початку нового року запроваджуються соціально справедливі диференційовані тарифи на газ та електроенергію для населення, що посилить соціальний захист мільйонів малозабезпечених сімей. Реалізується Угода між урядом і ФПУ про розширення доступності житлових субсидій та соціальних допомог, спрощення механізму їх надання. Водночас триває складна боротьба в регіонах за перегляд завищених тарифів на житлово-комунальні послуги на місцевому рівні.

Рік, що минає, ознаменувався активними діями профспілок за робочі місця, гідну працю і справедливий розподіл її результатів. Завдяки спільній роботі з виконання колективних договорів, Генеральної, галузевих і регіональних угод рівень середньої заробітної плати перевищив рубіж двох прожиткових мінімумів. Зростає кількість нових робочих місць, людям у великих містах стає легше знайти роботу. Проте ще значна частина працюючих перебуває за межею бідності, загострюється протистояння між працею та капіталом при розподілі доходів. Український бізнес, транснаціональний капітал ще не стали соціально відповідальними, про що свідчить надзвичайно низька частка оплати праці в затратах на виробництво, значні масштаби бідності серед працюючих, не викоренено таке ганебне явище, як заборгованість із заробітної плати.

Під час прийняття державного бюджету України на 2007 рік нам удалося переконати парламент і знайти підтримку Президента України в питаннях підвищення мінімальної заробітної плати, зняття обмеження виплати пенсій працюючим пенсіонерам, виплати лікарняних, надання путівок на санаторно-курортне лікування. Нарешті законодавчо визначено термін запровадження мінімальної зарплати на рівні прожиткового мінімуму.

Активні дії ФПУ, вдосконалення її діяльності на засадах розвитку профспілкової демократії знайшли визнання в міжнародному профспілковому русі. ФПУ стала засновником найбільшого у світі профспілкового об'єднання — Міжнародної конфедерації профспілок. Розширюється співпраця з Міжнародною організацією праці. ФПУ стала учасником глобального руху за поширення в Україні соціально спрямованого бізнесу. Закономірним результатом багаторічної спільної роботи соціальних партнерів стала ратифікація Україною Європейської соціальної хартії.

Шановні спілчани! Мине кілька днів — і ми вступимо в 2007 рік. Як завжди, новий рік несе в собі сподівання на краще життя, добробут, мир і злагоду. Найбільш життєво важливими для трудової людини є гарантована робота, гідні умови праці, зарплата, які забезпечать сім'ї достатній рівень життя. Усе це може стати реальністю, якщо кожний спілчанин, кожна профспілкова організація, кожна профспілка докладатиме зусиль для втілення в життя цих сподівань, що залежатиме від продуктивності та якості праці на робочому місці, від уміння профкому вести ефективний діалог із роботодавцями в інтересах працівників, від бойовитості та солідарних захисних дій профспілок на всіх рівнях.

У профспілковій діяльності відведено особливу роль первинній профспілковій організації. ФПУ оголосила 2007 рік Роком первинної профспілкової організації. Провідна роль у цьому процесі належить молоді, яка становить близько третини профспілкового загалу. В ході вдосконалення законодавства, переговорів з укладення Генеральної угоди, колективних договорів та угод маємо домогтися значного підвищення ціни робочої сили, поліпшення охорони праці, підвищення соціальних гарантій у системі соціального страхування працівників і справедливого пенсійного забезпечення ветеранів праці. Під час прийняття Трудового кодексу України ми маємо послідовно обстоювати трудові права та інтереси працюючої людини і захисні повноваження профспілок.

Реалізація завдань, що стоять перед профспілками, потребує об'єднаних зусиль усього профспілкового руху. Ще один крок у цьому напрямі — Всеукраїнська профспілкова конференція, головною темою якої стане боротьба профспілок за гідну працю. Загострюється ситуація і навколо профспілкового майна, що потребуватиме наших спільних зусиль на захист законних прав профспілок

Шановні спілчани! Поздоровляємо вас та ваші родини з Новим, 2007 роком! Зичимо вам міцного здоров'я, щастя, благополуччя, вагомих здобутків і професійних звершень. Щедрих і веселих новорічних свят!

Прийнято на засіданні
Президії Федерації
профспілок України
26.12.2006 р.

Філія Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області та керуючий санацією ВАТ «Дніпроенерго» повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації.

На публічні торги виставляється наступне майно:

Лот № 1: Обприскувач ОЗГ-120-А, електронавантажувач ЕВ-687-22-10, навантажувач УНЦ-060. Початкова ціна продажу лота 33363,00 грн., з ПДВ.

Гарантійні внески у розмірі 10% від початкової ціни продажу майна, що реалізується, перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 2600827020 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Реєстраційний збір 17 грн. за комплект документів для реєстрації публічних торгів (аукціону) перераховується філії Державної госпрозрахункової установи Агентство з питань банкрутства у Запорізькій області на р/р 260082431 в ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя, МФО 313827, код ОКПО 26252756.

Заявки на участь у публічних торгах (аукціоні) приймаються не пізніше, ніж за три дні до дати проведення аукціону за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95 з 9.00 до 17.00 (крім вихідних).

Для ознайомлення з майном звертатися за телефоном: (061) 286-74-63.

Для оформлення участі у публічних торгах (аукціоні) звертатися за телефоном: (061) 220-42-07.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 29 січня 2007 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 14 грудня 2006 року порушено справу за №18/342 про банкрутство Української універсальної біржі (36039, м. Полтава, вул. Шевченка, 52, код ЄДРПОУ 25158707, п/р 26006000013007 в Філії «Полтавська дирекція» АТ «Індекс-банк», МФО 331661).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Брюховецького О. В. (ліцензія АБ №216805 від 16.03.2005 р., адреса: 36022, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 8).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом 30 (тридцяти) календарних днів з дня опублікування даного оголошення.

---

1. Замовник торгів

Товариство з обмеженою відповідальністю «Сервіс-Інвест» код ЕДРПОУ 31018149.

1.1. Поштова адреса замовника: **83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151**.

2. Інформація про предмет закупівлі

Закупівля трансформаторів, а саме:

2.1. ЛОТ 1: Закупівля вимірювальних трансформаторів напруги 110 кВ з элегазовой ізоляцією;

2.2. ЛОТ 2: Закупівля вимірювальних трансформаторів напруги 6,10 кВ з рідким діелектриком;

2.3. ЛОТ 3: Закупівля вимірювальних трансформаторів струму 35 кВ с ізоляцією у литому виконанні;

2.4. ЛОТ 4: Закупівля трансформаторів потужністю 250 кВА без рідкого діелектрика.

3. Оголошення про проведення торгів було опубліковано **в газеті «Голос України» № 211 (3961) від 10.11.2006 р., а також на офіційному Інтернет-сайті НКРЕ України www. nerc. gov. ua за № 47802**

4. Дата акцепту тендерних пропозицій, що визнані найкращими: **29.12.2006 р.**

5. Вартість договору:

ЛОТ 1 569 214,00 грн. (п'ятсот шістдесят дев'ять тисяч двісті чотирнадцять грн.00 коп.) з ПДВ.

ЛОТ 3 228 993,60 грн. (двісті двадцять вісім тисяч дев'ятсот дев'яносто три грн. 60 коп.) з ПДВ.

ЛОТ 4 171 312,00 грн. (сто сімдесят одна тисяча триста дванадцять грн. 00 коп.) з ПДВ.

6. Інформація щодо Лоту № 2

Торги відмінені, у зв'язку з тим, що на участь у торгах було подано менше трьох тендерних пропозицій.

7. Інформація про переможців торгів:

7.1. Щодо Лоту 1 - **ВАТ «Запоріжський завод високовольтної апаратури», код ЕДРПОУ 05755559**

7.1.1. Поштова адреса переможця: **69069, м. Запоріжжя, Дніпропетровське шосе,13;**

7.1.2. Телефон: **(061)220-63-11**

7.2. Щодо Лоту 3 - **ТОВ НВП «Елекон» код ЕДРПОУ 20357313**

7.2.1. Поштова адреса переможця: **83052, м. Донецьк вул. 250 Стрілкової дивізії,17;**

7.2.2. Телефон: **(062) 386-94-98**

7.3. Щодо Лоту 4 - **ТОВ «Укрелком» код ЕДРПОУ 32679931**

7.3.1. Поштова адреса переможця: **29000, м. Хмельницький, вул. Пілотська, 77 Б;**

7.3.2. Телефон: **(0382) 70-49-49**

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Ухвалою від 11.12.2006 р. по справі № 25/100/06 - 16/139/06 порушив справу про банкрутство Приватного сільськогосподарського підприємства «Агрофірма «Таврія» (71100, Запорізька обл., Бердянський район, с. Нововасилівка, вул. Леніна, 3; код ЄДРПОУ 30802153, р/р № 26007330020522 в Бердянській філії АКБ «Укрсоцбанк» м. Бердянськ) та відкрив процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Васильцова Сергія Анатолійовича (ліцензія - серія АБ № 176124, 71118, Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс № 407, тел. (06153) 7-18-00).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ніжинський міськрайонний суд Чернігівської області викликає Черненка Костянтина Леонідовича (останнє відоме місце проживання: Київська область, с. м. т. Макарів, 1, вул. Миру, 27, кв. 9) як відповідача в судове засідання в цивільній справі за позовом Вовкогона Володимира Івановича, Вовкогон Валентини Вікторівни до Черненко Костянтина Леонідовича про стягнення матеріальної і моральної шкоди, заподіяної злочином.

Судове засідання відбудеться 30 січня 2007 року о 9 год. 00 хв. у приміщенні Ніжинського міськрайонного суду Чернігівської області за адресою: м. Ніжин, вул. Шевченко, 57»А».

Явка до суду обов'язкова.

В разі неявки відповідача, справа буде розглянута у його відсутності. Відповідач зобов'язаний повідомити суд про причини неявки в судове засідання.

Постановою господарського суду Житомирської області (10002, м. Коростишів, майдан Путятинський, 3/65) від 11 грудня 2006 року по справі № 7\213-Б було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно Державного комунального підприємства Коростишівської центральної районної аптеки № 23 (12515, Житомирська обл., с. Старосільці, вул. Леніна, 18-а, інд. код 01977105).

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Черепанського Віктора Юлійовича.

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: Коростишівська районна рада, 12501, Житомирська обл., м. Коростишів, вул. Дарбіняна, 11.

Шановні акціонери!

Закрите акціонерне товариство «Укренергозв'язокбуд» повідомляє, що 17.02.2007 р. об 11 годині за адресою: м. Донецьк, вул. Красноуфімська, 2-а, в приміщенні адмінкорпусу ДТСС відбудуться загальні збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт ліквідаційної комісії.
2. Затвердження ліквідаційного балансу товариства.

Реєстрація акціонерів буде проводитися в приміщенні адмінкорпусу ДТСС з 8:00 до 10:45.

Для реєстрації обов'язково мати при собі паспорт.

Представникам крім паспорту ще й довіреність.

Довідки за телефоном: 332-39-92.

Господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) ухвалою від 20.12.2006 р. порушив провадження у справі № 342/11б-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Едельвейс» (07300, Київська область, Вишгородський район, смт. Димер, вул. Дніпровська, 7, код ЄДРПОУ 31575824, п/р № 2600714165001 в Акціонерному банку «Київська Русь», МФО 319092).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Агафонова О. Ю., ліцензія АА № 779171 від 26.07.04 р. (01024, м. Київ-24, а/с 88).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 19.12.06 р. по справі № 39/213-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Теплосервіс» (61002, м. Харків, вул. Артема, 8, п/р 260083366 у ВАТ «Мегабанк», МФО 351629, ЄДРПОУ 32032028) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Волчека С. І. (ліц. АВ № 158339 від 30.10.2006 р., 61162, м. Харків, пр. Героїв Сталінграду, 138-В, кв. 34).

Ухвалою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 14.12.2006 року порушена справа №7/74 про банкрутство Селянського (Фермерського) господарства «Хлібороб», юридична адреса: с. Куп'євате Глобинського району Полтавської області, код ЄДРПОУ 24388859, р/р 26002176981001 в ПРУ «Приватбанк» м. Глобине, МФО 331531.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Телешуна Юрія Володимировича (ліцензія №271693 від 08.12.2006 року, 36003, м. Полтава, майдан Незалежності, буд. 1-Б, кім. 18, тел./факс: 8 (0532) 56-48-36.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) Постановою від 21.12.2006 р. по справі № 25/198/06 визнав банкрутом Комунальне підприємство «Куйбишевський комунгосп» (71001, Запорізька обл., смт. Куйбишеве, вул. Запорізька, 16; код ЄДРПОУ 03345509) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Сергія Анатолійовича (ліцензія - серія АБ № 176124, 71118, Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс № 407, тел. (06153) 7-18-00).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Коротких Олександра Антоновича	— суддею Верховного Суду України;
Зайцева Михайла Петровича	— суддею апеляційного суду Вінницької області;
Семопрядного Валерія Олексійовича	— суддею апеляційного суду Дніпропетровської області;
Деревінського Сергія Миколайовича	— суддею апеляційного суду Кіровоградської області;
Пономаренко Валентини Григорівни	— суддею апеляційного суду Кіровоградської області;
Березовенко Руслани Вікторівни	— суддею апеляційного суду Київської області;
Значок Ірини Станіславівни	— суддею апеляційного суду Миколаївської області;
Шаманської Наталі Олександрівни	— суддею апеляційного суду Миколаївської області;
Бездрабко Вікторії Олексіївни	— суддею апеляційного суду Харківської області;
Грачова Віктора Михайловича	— суддею військового апеляційного суду Військово–Морських Сил;
Саліхова Віталія Валерійовича	— суддею військового апеляційного суду Військово–Морських Сил.

Державна судова адміністрація України

Постановами господарського суду Вінницької області (21036, вул. Хмельницьке шосе, 7, м. Вінниця) від 10.08.2006 року визнано банкрутами господарства:

— Товариство з обмеженою відповідальністю «Тиврівський міжгосподарський комбінат по наданню комунальних послуг сільському населенню», Інд. 23300, вул. Ломоносова, 2, смт. Тиврів, Тиврівський район, Вінницька область, ЄДРПОУ 05436311, р/р 260022598 в ВОД АППБ «Аваль», МФО 302247, справа № 10/150-06;

— Приватне сільськогосподарське підприємств «СМС», Інд. 23353, с. Рогізна, Тиврівський район, Вінницька область, ЄДРПОУ 31774468, р/р 260059804 в ВОД АППБ «Аваль», МФО 302247, справа № 5/350-06;

— Дочірнє підприємство «Газприлад» Відкритого акціонерного товариства «Завод «Авто - електроапаратура», Інд. 23320, вул. Заводська, 1, смт. Сутиски, Тиврівський район, Вінницька область, ЄДРПОУ 23107781, р/р 260093462 в ВОД АППБ «Аваль», МФО 302247.

— Сільськогосподарський виробничий кооператив «Зоря Поділля», Інд. 23305, вул. Шевченка, 2, с. Дзвониха, Тиврівський район, Вінницька область, ЄДРПОУ 03734688, р/р 26007055300182 в ВФ КБ «ПриватБанк», МФО 302689.

Розпорядником майна по вказаних господарствах призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства.

Заяви кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 07.11.2006 р. по справі 5/428-06 порушено провадження у справі про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «ІТМ ГРУПА» (м. Вінниця, вул. Пирогова, 144, код 23108906).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Круткевича Володимира Івановича.

Печатку ТОВ «Спільна справа» код 31517379 вважати недійсною. Ліквідатор ТОВ «Спільна справа» Дяченко С. В.

Правління Закритого акціонерного товариства «Східно-Кримська енергетична компанія» повідомляє про включення до порядку денного позачергових зборів акціонерного товариства, які відбудуться 26 січня 2007 року об 11:00 за адресою:

АР Крим, м. Сімферополь, вул. Київська, 74/6, наступного додаткового питання:

6. Про укладення контракту з керівником виконавчого органу товариства.

СП «Кримська енергетична компанія» інформує про переможця торгів по тендеру на виконання проектних робіт в якості генерального проектувальника та розробку ТЕО і робочої документації на будівництво Феодосійської ТЕЦ: Товариство з обмеженою відповідальністю «Інжинірингова фірма «Теплоелектропроект», код 13801701, м. Львів, вул. Енергетична, 10.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б) Постановою по справі № 43/770 від 26.10.2006 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Атлас Системс» (адреса: 02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 11, к. 617, код ЄДРПОУ 32344772), рах. 2600000890148 в АКБ «Правекс-Банк» м. Київ, МФО 321842, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Луньковy Світлану Іванівну (адреса: 04053, м. Київ, вул. Артема, 1/5, оф. 701).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Ухвалою Господарського суду АР Крим від 04.12.2006 р. порушена справа №2-6/17437-2006 про визнання банкротом СВК «Фортуна», ЗКПО 30889318, юридична адреса: 96315, АР Крим, Первомайський район, с. Островське, вул. Леніна, 30, рахунок 26003230047303 ВАТ «ОКБ» м. Сімферополь, МФО 324485.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Майстренко Павла Володимировича (ліцензія серія АБ №216996 від 27.04.2005 р.), проживає за адресою: 95000, АР Крим, м. Сімферополь, вул. Лебедєва, 15.

Письмові заяви кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області № 218/11б-06 від 13.09.2006 (м. Київ, вул. Комінтерну, 16) визнано банкрутом Дочірнє підприємство ВАТ «Київспецсільгоспмонтаж» Яготинську пересувну механізовану колону № 10 (м. Яготин, вул. Поштова, 50, код 05409099; р/р 26001323104 в Філії «Яготинське відділення № 3111» Держощадбанку України м. Яготин, МФО 320315) згідно ст. 52 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено Дяченка С. В. (Ліцензія АА № 216945 від 21.04.2005 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця на адресу ліквідатора: 03055, м. Київ, а/с № 149, тел. (044) 236-11-17).

Ухвалою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, площа Героїв Великої Вітчизняної Війни, 3А) від 30.11.2006 р. по справі № 20/38б визнав Приватне підприємство «Аверс-Сервис» м. Луганськ (91000, м. Луганськ, вул. Краснодонська, буд. 2, ідент. код 13384410) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ковіну Світлану Іллівну (91000, м. Луганськ, вул. Польського, буд. 4, кв. 47, для поштового відправлення: м. Луганськ, кв. Ольховський, буд. 14, кв. 65; ліцензія АБ № 271698 від 11.01.2006 р., тел. (0642) 59-96-76.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

1. Замовник торгів
Товариство з обмеженою відповідальністю «Сервіс-Інвест» код ЕДРПОУ 31018149.
1.1. Поштова адреса замовника: **83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151.**
2. Інформація про предмет закупівлі:
Закупівля послуг зі здавання під найм власної нерухомості, а саме оренда складських та офісних приміщень.
3. Оголошення про проведення торгів було опубліковано в **газеті «Голос України» № 218 (3968) від 18.11.2006 р., а також на офіційному Інтернет-сайті НКРЕ України www. nerc. gov. ua за № 47940**
4. Дата акцепту тендерних пропозицій, що визнані найкращими: **25.12.2006 р.**
5. Вартість договору:
5.1. оренди офісного приміщення загальною площею 262,8 $м^2$, розташованого за адресою: м. Донецьк, бул. Шевченка, 11 — 108,90 грн. (сто вісім гривень 90 коп.) з ПДВ, із розрахунку орендної плати за 1 $м^2$ у місяць.
5.2. оренди нежилого приміщення загальною площею 147,8 $м^2$, розташованого за адресою: місто Маріуполь, пр. Леніна, 45 — 86,00 грн. (вісімдесят шість гривень) без ПДВ, із розрахунку орендної плати за 1 $м^2$ у місяць.
5.3. оренди складського приміщення загальною площею 907,1 $м^2$, розташованого за адресою: м. Донецьк, вул. Куйбишева, 66 — 24,25 грн. (двадцять чотири 25 коп.) без ПДВ, із розрахунку орендної плати за 1 $м^2$ у місяць.
6. Інформація про переможців торгів:
6.1. Щодо пункту 5.1. — **ТОВ «ПЕП «Горенерго», код ЕДРПОУ 25342919**
6.1.1. Поштова адреса переможця: **83055, м. Донецьк, б. Шевченка, 11;**
6.1.2. Телефон: **(062) 381-74-47**
6.1. Щодо пункту 5.2. — **СПД ФО Ліхушін С. І. ІПН 2185812739**
6.1.1. Поштова адреса переможця: **87522, м. Маріуполь, вул. Тенісна, 58;**
6.1.2. Телефон: **(0629) 49-19-90**
6.1. Щодо пункту 5.3. — **СПД Мізевіч Р. С. ІПН 2804700172**
6.1.1. Поштова адреса переможця: **83114, м. Донецьк, вул. Панфілова, 20а/30;**
6.1.2. Телефон: **(062) 334-33-92**

---

1. Замовник торгів
Товариство з обмеженою відповідальністю «Сервіс-Інвест» код ЕДРПОУ 31018149.
1.1. Поштова адреса замовника: **83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151.**
2. Інформація про предмет закупівлі: **Закупівля апаратури електричної високовольтної, а саме:**
ЛОТ 1: Закупівля вимикачів високовольтних 110 кВ з гасінням дуги в елегазі;
ЛОТ 2: Закупівля роз'єднувачів зовнішнього установлення на номінальну напругу 110 кВ;
3. Оголошення про проведення торгів було опубліковано в **газеті Голос України № 228 (3978) от 05.12.2006 г., а також на офіційному Інтернет сайті НКРЕ www. nerc. gov. ua за № 48215**
4. Інформація про результати торгів:
ЛОТ 1:
Торги відмінені, у зв'язку з тим, що на участь у торгах було подано менше трьох тендерних пропозицій.
ЛОТ 2:
Торги визнані такими, що не відбулися, у зв'язку з тим, що здійснення закупівлі перестало відповідати потребам внаслідок настання не передбачуваних об'єктивних обставин (дії непереборної сили).
5. Закупівля здійснювалася у відповідності з вимогами Постанови НКРЕ № 1455 от 25.12.2002 г., в редакції Постанови НКРЭ № 865 от 29.06.2006 г.

Відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та Плану санації ВАТ «Дніпроенерго» всі потенційні інвестори, кредитори та орган, уповноважений управляти майном боржника, можуть подати до комітету кредиторів ВАТ «Дніпроенерго» пропозиції щодо участі у санації боржника потенційних інвесторів, які повинні включати умови участі таких інвесторів у санації ВАТ «Дніпроенерго» з метою відновлення його платоспроможності.

Пропозиції направляти керуючому санацією ВАТ «Дніпроенерго» Тевелєву Д. М. за адресою: 69006, м. Запоріжжя, вул. Добролюбова, 20, для їх попереднього аналізу керуючим санацією та подальшого розгляду комітетом кредиторів ВАТ «Дніпроенерго».

Пропозиції направляти завчасно, не пізніш ніж за 7 днів до засідання комітету кредиторів. Засідання комітету кредиторів ВАТ «Дніпроенерго» відбудеться 26 січня 2007 року.

Керуючий санацією ВАТ «Дніпроенерго» Д. М. Тевелєв

---

1. Замовник торгів **Товариство з обмеженою відповідальністю «Сервіс-Інвест» код ЕДРПОУ 31018149.**
1.1. Поштова адреса замовника: **83055, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151.**
2. Інформація про предмет закупівлі:
Закупівля схем інтегрованих та мікромодулів релейного захисту, а саме: мікропроцесорних пристроїв РЗА силових трансформаторів для підстанції Ленінська 110 кВ.
3. Оголошення про проведення торгів було опубліковано в **газеті Голос України № 228 (3978) от 05.12.2006 г., а також на офіційному Інтернет сайті НКРЕ www. nerc. gov. ua за № 48214**
4. Інформація про результати торгів:
Торги відмінені, у зв'язку з тим, що на участь у торгах було подано менше трьох тендерних пропозицій.
5. Закупівля здійснювалася у відповідності з вимогами Постанови НКРЕ № 1455 от 25.12.2002 г., в редакції Постанови НКРЭ № 865 от 29.06.2006 г.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 11.12.2006 р. по справі №19/129/06 **ТОВ «Демос»** (код ЄДРПОУ — 20488149), м. Запоріжжя, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Геращенко Дмитра Вікторовича (ліцензія № АБ № 216912), адреса: 69002, м. Запоріжжя, а/с 7611.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою про визнання боржника банкрутом господарський суд Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 08.12.06 року по справі № 274/26-06/11 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Агронік» (код ЄДРПОУ: 32499116, адреса: Київська область, м. Бровари, вул. Чкалова, 17, п/р № 26008301810 в АКБ «Золоті ворота», МФО 300238) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ТОВ «Агронік» призначена Золотоверх Олена Михайлівна (ліцензія № 783056, серія АА від 13.04.04 р., адреса: 09100, м. Біла Церква, проспект 50 років Перемоги, 125, кв. 135).

Постановою господарського суду Івано-Франківської області від 07.12.2006 р. у справі №Б-12/360 визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура згідно ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом» стосовно ПП «Армопласт» (Рожнятівський район, смт. Брошнів-Осада, вул. Миру, 3-а, код 20547918).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Медвідь Євгенію Павлівну (ліцензія АВ №158281 від 04.10.2006 р.; поштова адреса: Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Наливайка, 5, 77301).

Прохання звертатися всіх наявних кредиторів протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області від 22.11.06 р. у справі № Б-14/182 визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура згідно ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом» стосовно ТзОВ «Перлина Яремча» (м. Яремча, с. Микуличин, Дільниця Голиця, ЄДРПОУ 30450629). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Медвідь Євгенію Павлівну (Ліцензія АБ № 158281 від 04.10.2006 р., поштова адреса: Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Наливайка, 5, 77301). Всі наявні кредитори можуть звернутися протягом 30 днів з дня публікації.

Господарським судом Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 06.12.2006 р. порушено справу № 8/576-06 про банкрутство Сільськогосподарського закритого акціонерного товариства «Колос» (42313, Сумська обл., Сумський р-н, с. Локня, вул. Кириченко, 9, р/р 260491105 в Сумській ОД «Райффайзен Банк Аваль» м. Суми, МФО 337483, код 14005998). Розпорядником майна призначено Сисоєва Олексія Валерійовича (ліцензія серії АБ № 176146 від 28.07.2005 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кімн. 49А).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кімн. 49А.

Господарським судом Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 21.12.2006 р. порушено справу №6/149-06 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Червоний партизан» (41400, Сумська область, Глухівський р-н, с. Студенок, р/р 260009270 в Сумській ОД Райффайзен Банк «Аваль», МФО 337483, код 30822096).

Розпорядником майна призначено Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АБ №176263 від 17.11.2005 року, адреса: м. Суми, вул. Петропавловська, 74, кімн. 49А).

Заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ВІЙТІВЕЦЬКЕ ХЛІБОПРИЙМАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО»

Повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 16 лютого 2007 року о 14-й годині за адресою: Хмельницька обл., Волочиський район, смт. Війтівці, вул. Радянська, 21, 2-й поверх, актовий зал.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про обрання робочих органів та затвердження регламенту роботи загальних зборів акціонерів ВАТ.
2. Про внесення змін до Статуту Товариства шляхом затвердження нової редакції статуту ВАТ «Війтівецьке хлібоприймальне підприємство».
3. Про скасування діючих положень та інших нормативних документів, що регламентують внутрішню діяльність Товариства.
4. Затвердження заходів щодо покращення фінансово-економічного стану Товариства.
5. Відкликання та обрання членів Наглядової ради товариства.
6. Відкликання та обрання членів Ревізійної комісії Товариства.
7. Відкликання Голови правління Товариства та членів Правління Товариства.
8. Винесення рішень про притягнення до майнової відповідальності посадових осіб органів управління Товариства.
9. Різне.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде здійснюватись у день проведення зборів з 11 години до 13 години, тобто за дві години до початку зборів за вказаною адресою. Для участі у зборах акціонерам потрібно при собі мати паспорт, а представникам акціонерів - паспорт та доручення на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах.

Довідки за телефонами: (8038 45) 95146, 95247.

Відповідно до ст. 43 Закону України «Про господарські товариства» акціонери Товариства можуть ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним зборів за адресою: Хмельницька обл., Волочиський р-н, смт. Війтівці.

Правління та спостережна рада ВАТ «Війтівецьке хлібоприймальне підприємство».

Керуючим санацією ВАТ «Львівський завод газової апаратури» (код ЄДРПОУ - 00153471)

повідомляє, що загальні збори акціонерів Товариства відбудуться 16 лютого 2007 року о 14 год. 00 хв. За адресою: Львівська область, Жидачівський район, с. м. т. Гніздичів, вул. 22-го Січня, 14.

Реєстрація учасників зборів з 12 год. 30 хв. до 13 год. 55 хв.

Порядок денний:

1. Інформація Керуючого санацією щодо процедури санації та щодо результатів фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 та 2006 роки.
2. Про аудиторські висновки щодо фінансової звітності Товариства за 2005-2006 роки.
3. Затвердження фінансової звітності Товариства за 2005-2006 роки, визначення порядку покриття збитків.
4. Затвердження змін до Статуту Товариства.
5. Про припинення повноважень керуючого санацією у зв'язку з припиненням процедури санації та про обрання виконавчого органу Товариства.
6. Про обрання Спостережної ради Товариства.
7. Про обрання Ревізійної комісії або Ревізора Товариства.
8. Визначення основних напрямків діяльності Товариства на 2007 рік.
9. Про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №9/65 від 21.11.2006 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Кремінь», ІК 21082918 (с. Почапки, Острозький р-н, Рівненська обл.).

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №9/63 від 02.11.2006 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо суб'єкта підприємницької діяльності - Лавринюк Оксани Анатоліївни, ІК 2890502021 (вул. Рівненська, 1/99, с. Квасилів, Рівненський р-н, Рівненська обл.).

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №9/64 від 02.11.2006 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо дочірнього підприємства «Любомирка» акціонерного товариства відкритого типу «Рівнеоблагропостач», ІК 25315615 (с. Нова Любомирка, Рівненський р-н, Рівненська обл.).

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №9/62 від 21.11.2006 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо підприємця - Фрах Нелі Іванівни, ІК 1876705069 (вул. Заводська, №3, кв. 26, м. Здолбунів, Рівненська обл.).

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №8/58 від 02.11.2006 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю агрофірми «Хліби Полісся», ІК 32051501 (с. Бочаниця, Гощанський р-н, Рівненська обл.).

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №9/81 від 18.12.2006 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо сільськогосподарського виробничого кооперативу «Сапожинський», ІК 30626893 (с. Сапожин Корецького р-ну Рівненської обл.).

Постановою Господарського суду Рівненської області по справі №9/79 від 21.12.2006 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю фірма «Шикліс», ІК 30272235 (вул. Грушевського, 38, кв. 148, м. Рівне, 23, Рівненська обл.).

Ліквідатором вищевказаних підприємств-банкрутів призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АБ №216942 від 28.04.2005 р., поштова адреса: 33023, Рівненська обл., м. Рівне-23 абонентська скринька №27, тел.: 8-067-314-42-14).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б): 1) 21.12.2006 р. по справі № 15/840-б Товариство з обмеженою відповідальністю «П. С. В. Сервіс» (01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 15, код ЄДРПОУ 33939125) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру; 2) 21.12.2006 р. по справі № 15/839-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Арон-С. П. С.» (01042, м. Київ, вул. П. Лумумби, 15, код ЄДРПОУ 33831496) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрутів призначено Кіцула С. Б., ліцензія серії АВ № 081007 від 26.04.2006 р.; 02097, м. Київ, вул. Лісківська, 28, кв. 15, тел. моб. 8 067 295-08-03.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутами та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно: Товариства з обмеженою відповідальністю «ВЛАДІ-ТЕК» (03039, м. Київ, вул. Ізюмська, буд. 7; код ЄДРПОУ 33777832), постанова № 24/931-б від 27.12.2006 р.; Товариства з обмеженою відповідальністю «ВІТАЛ-КОМ 06» (03115, м. Київ, пл. Святошинська, 1, кв. 272; код ЄДРПОУ 34351907), постанова № 24/933-б від 27.12.2006 р.

Ліквідатором по цих справах призначено арбітражного керуючого Бенедюка Сергія Степановича (03110, м. Київ, а/с 157; ліцензія серії АВ № 081128 від 17.07.2006 р.).Претензії кредиторів по цих справах приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду міста Києва.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Товариства з обмеженою відповідальністю «Ресурсенергопром» (м. Київ, вул. Саксаганського, 65, к. 23; код ЄДРПОУ 32721087), постанова №24/932-б від 27.12.2006 р.

Ліквідатором по цих справах призначено арбітражного керуючого Вершиніна Андрія Олександровича (03110, м. Київ-110, а/с 151, ліцензія арбітражного керуючого серії АБ №176254 від 12 жовтня 2005 р.).

Претензії кредиторів по справі про банкрутство №24/932-б приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою ліквідатора та господарського суду міста Києва.

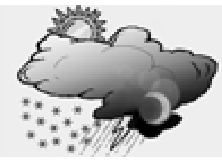
Господарський суд Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) постановою від 21.12.2006 р. по справі №25/163/06 визнав банкрутом Комунальне підприємство «Житлосервіс-5» (71100, Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Мелітопольське шосе, 103; код ЄДРПОУ 25218645) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васильцова Сергія Анатолійовича (ліцензія - серія АБ №176124; 71118, Запорізька обл., м. Бердянськ, пр. Праці, 33/55, офіс №407, тел.: (06153) 7-18-00).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

НОВИНИ

П'ЯТНИЦЯ, 29 ГРУДНЯ 2006 ■ № 249 (3999)

30 грудня в Україні хмарно з проясненнями, місцями невеликий сніг. Вітер північно-західний, 7—12 м/с. Температура, крім західних та південних областей, уночі 3—8 градусів морозу, на півночі Лівобережжя та в східних областях до 11, вдень 0—5 градусів морозу; в Криму вночі 1—6 градусів морозу, вдень від 2 градусів морозу до 3 тепла.

■ **У НОМЕР**

Темників немає?

Свобода слова в Україні таки існує. У цьому українських журналістів переконує прес-служба Кабінету Міністрів. У відповідь на закиди про те, що в деяких редакціях знову почали з'являтися роз'яснювальні листи про те, як висвітлювати роботу уряду, пресслужба розповсюдила офіційну заяву. Зокрема, у документі наголошується: «Ані уряд, ані його пресслужба не мають жодного відношення до виготовлення і розповсюдження таких матеріалів. Взагалі, це явище прес-служба розцінює як відверту провокацію, що ставить за мету спробу дискредитувати діяльність уряду».

Не для святкового столу

У Маріуполі на суму 500 тисяч гривень вилучено з реалізації червону ікру та консерви — рибні і м'ясні, що не мали документів і сертифікатів якості. Ветеринарна та санітарна служби перевіряють якість продуктів. «Після висновку, у разі, якщо ікра не відповідає якості, її буде утилізовано. А якщо нормальна, то суд вирішить, що з нею робити далі», — сказав начальник Управління державної служби боротьби з економічними злочинами ГУ МВС України в Донецькій області Олег Моргунов. Також він повідомив, що у Горлівці затримано близько 100 тонн м'ясопродуктів, на які теж відсутні практично всі документи, зокрема сертифікати якості. За даним фактом проводиться перевірка, ветслужбою відібрано зразки продукції для подальшого дослідження м'ясопродуктів.

Вінниччина. Тут затримано понад 30 тонн контрабандного м'яса. Продукцію бразильського походження (судячи з написів на етикетках) до нас везли із сусідньої Молдови. Жодного документа на вантаж не було. Обласна комісія з надзвичайних ситуацій прийняла рішення про утилізацію закордонного «делікатесу» на Тульчинському ветсанзаводі.

Віктор СКРИПНИК.

Чернігів. У місті припинено діяльність підпільного цеху з переробки м'яса. Там правоохоронці та працівники санепідслужби «вполювали» 7 тонн свинини, 10 тонн курятини і 20500 банок тушкованого м'яса, що мали логотип відомого м'ясопереробного підприємства. Все це ледь не потрапило до свят мешканцям Києва та інших обласних центрів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Мільйонні борги

Житомирщина. Область не виплатила 2 мільйони 100 тисяч гривень працівникам житлово-комунального господарства. За рік заборгованість зросла у два рази. Найбільше грошей Житомирщина винна працівникам «Житомиртеплокомуненерго». Зростає в цього колективу і борг за спожитий газ. Газовики вже вдавалися до зниження тиску. Тож поки влада вимагає від керівників підприємства гасити борги у зарплаті, ті, в свою чергу, просять житомирян розраховуватися за тепло в оселях.

Зовсім інша ситуація на такому ж підприємстві в Новограді-Волинському: колективний договір виконується, зарплату виплачують своєчасно. Міська влада давно привчила мешканців міста, що нічого безплатного не буває.

Олексій КАВУН.

Комфортне новосілля

У Кузнецовську, що на Рівненщині, напередодні Новорічних та Різдвяних свят здано в експлуатацію новий житловий будинок поліпшеного планування. Він віднесений до так званого комерційного житла. Під час його спорудження застосовано сучасні архітектурно-планувальні рішення, нові енергозберігаючі технології, впроваджено сучасні системи опалення, поквартирну систему обліку гарячого і холодного водопостачання, відповідно до нових нормативних вимог прокладено мережі енергозабезпечення. Новоселами стали 72 родини працівників Рівненської АЕС, у тому числі 45 молодих сімей, які отримали довгострокові безвідсоткові цільові позики терміном до двадцяти років.

Олександра ЮРКОВА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Планеті загрожує діабет

За даними щорічного видання «Діабетичний атлас», кожні десять секунд через діабет у всьому світі помирає людина. Усього хворих на цю недугу налічується 246 мільйонів. Визнаючи загрозу, яку становить для всього людства це захворювання, Генеральна Асамблея ООН нещодавно прийняла резолюцію про діабет.

Цей документ актуальний і для України. Адже після його затвердження діабет має всі шанси бути визнаним вітчизняним МОЗ не менш загрозливим захворюванням, аніж СНІД і туберкульоз. Отож, приверне пильну увагу уряду й громадськості до проблем хворих на діабет. На це сподівається і народний артист України, а за сумісництвом — нещодавно обраний президент Української діабетичної федерації Богдан Бенюк.

— Я не хворію на діабет, та, як то кажуть, ні від чого не слід зарікатися. Існує багато прикладів, коли батьки скаржаться на те, що через цю хворобу їхніх дітей не хочуть брати до школи. Бо, не знаючи про діабет, у свідомості й досі виникає страх, що ця дитинка може заразити інших учнів, — сказав він. — Тому рішення ООН допоможе зробити цю хворобу пріоритетною проблемою для нашої нації.

Зокрема, резолюція проголосила Всесвітній день діабету 14 листопада Днем ООН, який відзначатимуть щорічно, починаючи з 2007 року. Також ООН звернулася до всіх країн із проханням розвивати політику з профілактики й лікування діабету.

Лікарі впевнені: якщо не почнати діяти терміново, то у 2025 році кількість хворих на діабет на планеті становитиме близько 350 мільйонів чоловік.

Наталія ОВДІЄНКО.

Рекомендації закріплено

Учора пленум Вищого адміністративного суду України прийняв у першому читанні постанову «Про практику застосування адміністративними судами положень Кодексу адміністративного судочинства України при розгляді спорів щодо правовідносин, пов'язаних з виборчим процесом чи процесом референдуму». Проблема неоднакового застосування Кодексу адмінсудочинства полягає в тому, що, крім КАСУ, діють також закони про вибори місцевих депутатів, про вибори депутатів місцевих рад, про загальноукраїнський та місцеві референдуми тощо. Причому багато положень законів суперечать аналогічним положенням КАСУ. Актуальність цієї постанови полягає в тому, що досі в окремих регіонах України триває виборчий процес. Крім цього рекомендації допоможуть адміністративним суддям правильно розв'язувати виборчі судові справи на наступних виборах чи можливому референдумі.

Фото Володимира ФАЛІНА (Укрінформ).

■ **ЗАКОНОТВОРЧІСТЬ**

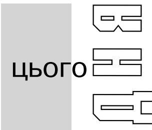
Президент проти плям на мантіях. Тепер слово за парламентом

Ініціювавши судову реформу, глава держави слово підкріпив ділом: днями Віктор Ющенко подав на розгляд Верховної Ради два законопроекти, котрі, по суті, є новими редакціями законів «Про судоустрій» та «Про статус суддів».

Зміни до першого передбачають удосконалення системи судів загальної юрисдикції відповідно до європейських стандартів. У президентському варіанті йдеться, зокрема, про створення вищих судів цивільної і кримінальної юрисдикцій, окружних кримінальних судів та поступової ліквідації «Феміди в погонах» —військових судів. У проекті також істотно обмежуються повноваження голови суду в традиційній нині для нього сфері — розподіл справ, преміювання та вирішення соціальних і житлових питань.

Мета другого законопроекту — поліпшити систему добору кадрів: адже вони, як жодні інші, справді часто «вирішують усе». Президент пропонує готувати їх у Національній академії суддів (нині — це Академія суддів України), а для тих служителів правосуддя, котрих призначатимуть на посаду вперше, проводити відкриті конкурси. Виписано в проекті й порядок притягнення до дисциплінарної відповідальності тих суддів, що заплямували мантію не гідними високого статусу діями. Тут визначено чіткий і вичерпний перелік підстав для покарання суддів аж до звільнення їх з посади.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

29 ГРУДНЯ

■ 1891. Народився учений-садівник Володимир Симиренко. 1921-го заснував на Черкащині Мліївську дослідну станцію садівництва. ■ 1911. У Києві Ігор Сікорський на літаку власної конструкції встановив світовий рекорд швидкості з екіпажем — 111 км/год. ■ 1929. Пуск першої черги Дніпропетровського коксохімічного заводу. ■ 1946. У Полтаві відкрито музей письменника Володимира Короленка. ■ 1959. Розпочато видання Української радянської енциклопедії (за редакцією академіка М. Бажана). ■ 1986. Помер кінорежисер Андрій Тарковський.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 282

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4764

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

